

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศรัณ เจยสวัสดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มีนาคม 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ISBN 974-597-111-1

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีชั้นหมาก)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พรณี บุญประกอบ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีชั้นหมาก)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พรณี บุญประกอบ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์กรรณิการ์ พวงเกษม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

วันที่ 8 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนั่น มีขันหมาก ประธานที่ปรึกษา ดร.พรณี บุญประกอบ กรรมการที่ปรึกษา และได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และรองศาสตราจารย์กรรณิการ์ พวงเกษมเป็นกรรมการ แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้วิจัยขอระลึกในพระคุณของท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน ซึ่งได้แก่ อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิกมลชัย อาจารย์นิตยา สุทธิผาสุข อาจารย์ราณี เพชรรัตน์ อาจารย์วราภรณ์ นิยมพงษ์ อาจารย์รุ่งกานต์ ธรรมรักษ์ และ ดร.บรรเจตพร รัตน์พันธ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยและได้กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู อาจารย์โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู นักเรียน โรงเรียนบ้านเขามะกา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้กำลังใจและให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณเจ้าของตำรา เอกสาร และงานวิจัยทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลสำหรับผู้วิจัยใช้ศึกษาและอ้างอิง ในการวิจัยครั้งนี้ และที่ขอสวมมิได้ขอกราบขอบพระคุณ คุณจรัญ – คุณพจนาด เอี่ยมทา และ คุณมานะ – คุณอัคณี เจยสวัสดิ์ ซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุนทุนทรัพย์และกำลังใจมาตลอดตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นการวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา อีกทั้งขอรำลึกถึงสถานศึกษา คุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้สนับสนุนและให้การศึกษาอันเป็น พื้นฐานในความสำเร็จครั้งนี้

ศรัณ เจยสวัสดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์.....	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรและแนวทางจัดการการเรียนรู้การสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ...	7
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	15
ความสนใจ.....	17
แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	33
การใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน	39
แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม.....	40
สมมติฐานการวิจัย	41
3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	43
วิธีดำเนินการทดลอง	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	56

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	59
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	59
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	59
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	อภิปรายผล.....	61
	ข้อเสนอแนะ.....	63
	บรรณานุกรม.....	66
	ภาคผนวก.....	72
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	221

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการวิจัย.....	51
2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับงานประดิษฐ์ ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	57
3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วยของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	57
4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วยของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	58
5 แสดงประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม โดยวิธีมาตรฐาน 80/80.....	74
6 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 1 เรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก.....	74
7 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 2 เรื่อง กุญแจหาย.....	75
8 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 3 เรื่อง กระเช้าปีใหม่.....	75
9 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 4 เรื่อง บัตรसारพัดประโยชน์.....	76
10 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 5 เรื่อง จากแกนเป็นกลอง.....	76
11 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน.....	82
12 คะแนนการสังเกตการปฏิบัติงานประดิษฐ์ของชำร่วย และค่าสัมฤทธิ์ ในการประเมินของกรรมการ 2 ท่าน.....	83
13 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการงาน และพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การประดิษฐ์ของชำร่วย.....	86
14 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง.....	87
15 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง.....	88
16 คะแนนสอบถามวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ของกลุ่มทดลองหลังการเรียน.....	89
17 คะแนนสอบถามวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ของกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง.....	90

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แผนภูมิโครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม	25
2 การรับภาษา	30

บทที่ 1

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันนักการศึกษามีแนวคิดใหม่ที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตมากขึ้น กล่าวคือ ให้อ่านหนังสือและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพด้วย โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพอย่างจริงจัง และในขณะเดียวกันจะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพสุจริตทุกชนิด ปลูกฝังกิจนิสัยในการทำงาน ใฝ่หาความรู้ นอกจากนั้นจะต้องส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในชุมชนหรือท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อม ๆ กันด้วย (สุชาติ อรรถะสาระ. 2538 : 1)

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีนิสัยรักงานเห็นประโยชน์ของการทำงาน ทำงานเป็น ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อันจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดี พึ่งตนเองได้ และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพจึงต้องปลูกฝังให้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน และงานที่เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ
 2. มีทักษะในการใช้มือ เครื่องมือ และทักษะในกระบวนการทำงาน ทำงานอย่างมีแบบแผนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือครอบครัวและผู้อื่นได้ตามควรแก่วัย
 3. มีนิสัยที่ดีในการทำงานและรู้จักพึ่งตนเอง
 4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการปรับปรุงแผนงานและกระบวนการทำงานให้ดีขึ้น
- อยู่เสมอ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 99)

จากจุดประสงค์กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ค่านิยม มีนิสัยรักการทำงาน มีทักษะในการใช้เครื่องมือ และในกระบวนการทำงานแล้วยังต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ดังนั้นในการจัดกระบวนการเรียนการสอน มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยให้นักเรียนเป็นผู้แสดง ครูจะเป็นเพียงผู้กำกับให้การแสดงให้ดำเนินกิจกรรมให้ถูกต้องมีความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้ สรุป และตัดสินใจได้เอง กระบวนการเรียนการสอนจะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ เพราะครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรและดำเนินการเรียนการสอนครูจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ แนวความคิด และหน้าที่อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการแก่ผู้เรียน (ทัศน โสดีพฤตพงศ์. 2535 : 2) แต่จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ พบว่า ครูไม่สามารถทำตามได้ บางเนื้อหาไม่แนะนำกิจกรรมเป็นแนวทางให้เลย ครูขาดความรู้พื้นฐานเรื่องการทำงานและอาชีพ ขาดความถนัดและยังไม่เข้าใจหลักสูตรดีนัก (วิเชียร เทียมเมือง. 2519 : บทคัดย่อ) นอกจากนี้ครูยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ขาดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในด้านพื้นฐานการทำงานและอาชีพ (ประเทิน มหาจันทร์. 2523 : 3) และครู

ส่วนใหญ่ ไม่มีเวลาผลิตสื่อการเรียนการสอนและขาดสื่อที่มีคุณภาพเพื่อจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (ลักษณะ สมเชื้อ . 2523 : บทคัดย่อ) เนื่องจากสื่อการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

สื่อทุกชนิดมีคุณอนันต์และอาจมีโทษมหันต์ การใช้สื่อการสอนจึงควรผ่านกระบวนการวิจัย วิเคราะห์คุณค่าก่อนนำไปใช้อย่างจริงจัง ดังที่นักวิจัยทำการทดลองสอนนั่นเอง ถ้าครูผู้สอนได้ศึกษา พื้นฐานการใช้สื่อดี สื่อนั้นก็จะถูกนำมาใช้ในเชิงปฏิบัติไปในทางสร้างสรรค์ กล่าวคือ (สนั่น มีชนหมาก. 2538 : 442)

1. ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด (Concept) อย่างชัดเจน โดยเฉพาะความคิดรวบยอด ทางนามธรรม (Defined Concept)

2. ช่วยสร้างความเข้าใจและความสนใจการเรียนรู้

3. ช่วยให้การเรียนรู้บทเรียนเป็นของง่ายขึ้น และมีความคงทน

4. สื่อจะเป็นศูนย์ของความสนใจ นำไปสู่การจัดกิจกรรมอย่างกว้างขวาง

5. สื่อสร้างค่านิยมในการเรียนรู้ ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อชีวิตจริง

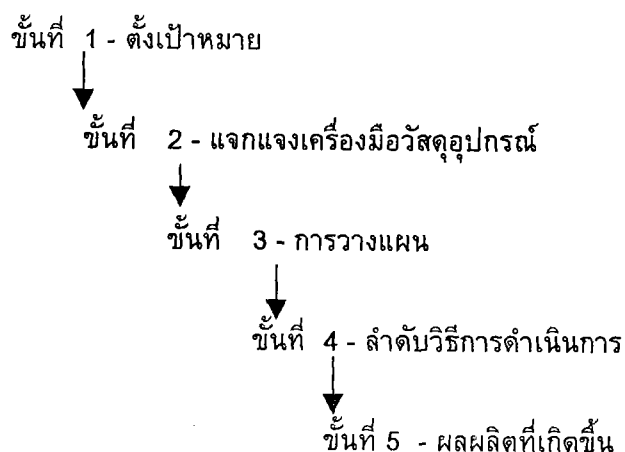
6. สื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้มีชีวิตชีวา ไม่น่าเบื่อหน่าย

7. สื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้ได้อย่างมีเหตุผล รู้จักเปรียบเทียบ เรียนรู้รูปแบบจากสื่อและสร้างสรรค์รูปแบบของตนเอง

8. สื่อช่วยประหยัดเวลาในการสอน และประหยัดค่าใช้จ่ายลงได้

9. สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอนลงได้มาก

ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นมาก ซึ่งในปัจจุบันมีผู้ผลิตและผู้นำมาใช้มากขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องพยายามหาแนวทางที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะสามารถทำอะไร ได้จริง ๆ ตามความมุ่งหมาย โดยรวดเร็วที่สุดและอยู่ในความทรงจำได้อย่างถาวรและสามารถถ่ายโยง การเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ในชีวิตประจำวัน สื่อที่สามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพชนิดหนึ่งก็คือ แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพราะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้าง ขึ้นเพื่อสนองการเรียนรู้ ตามความคิดรวบยอดแต่ละตัวและจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อที่กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยตรง โดยเสริมพลังสื่อด้วยการสร้างเนื้อหา (Content) แก่นสาร (Theme) และข้อมูล หลักฐาน (Fact) ในลักษณะของการเสนอแบบวรรณกรรม หรือ วรรณลักษณะ (Genre) ของแบบเรียน เล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ผูกสาระเป็นเรื่องราวเชิงวรรณกรรม ที่เร้าใจและจูงใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสนใจ ในการเรียนและเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะวรรณลักษณะนั้นเป็นกระบวนการคิดที่สอดคล้อง กับหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่อย่างชัดเจน เช่น วรรณลักษณะประเภทวิธีการ (Procedure Genre) จะเป็นแนวทางกระบวนการคิดและปฏิบัติการเป็นขั้นตอน ดังนี้

นอกจากนี้ แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมนี้ยังมีคุณลักษณะของเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) ดังที่ทศัย ดันหยง (2532 : 41 - 42) กล่าวไว้ว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จัดเน้นและชี้แนะความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน สามารถพัฒนาความคิดรวบยอดย่อยตามช่วงความสนใจของเด็กประถมศึกษา ครูและเด็กสามารถสร้างขึ้นใช้พัฒนาตนเองและสามารถสนองความต้องการทางการเรียนการสอนได้ครอบคลุมทุกเนื้อหาทั้งผลิตขึ้นใช้ได้ทันเหตุการณ์ และสามารถจัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทศนี โชติพิณพิงค์. (2535 : 80) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน ซึ่งพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยสื่อใบงาน และนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยสื่อใบงาน ทำให้นักเรียนที่เรียนโดยแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีคุณสมบัติที่จะสามารถพัฒนาการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพให้มีประสิทธิภาพที่เพิ่มสูงขึ้น

จากคุณลักษณะที่เหมาะสมดังกล่าวของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพแขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับใช้เป็นสื่อประกอบการเรียน กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ครูผลิตสื่อการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพแขนงงานอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน จำนวน 180 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงโรงเรียน (Purposive Sampling) และมีเหตุผลในการเลือกโรงเรียน ดังนี้
 1. เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 2. เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2540 ตั้งแต่ 2 ห้องเรียนขึ้นไป และมีจำนวนนักเรียนอย่างน้อย ห้องเรียนละ 30 คน
 3. สภาพห้องเรียน ระดับการเรียนรู้ของนักเรียนโดยทั่วไปคล้ายคลึงกับโรงเรียนส่วนใหญ่ในสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสระแก้ว
 4. ผู้บริหารและคณะครูเห็นความสำคัญของการวิจัยและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
- กลุ่มตัวอย่าง
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก จำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นทำการสุ่มอีกครั้งเพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยสื่อใบงาน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การทดลองครั้งนี้ ใช้เวลาทั้งสิ้น 50 คาบ คาบละ 20 นาที โดยใช้เวลา 10 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหางานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่าง ประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

4. ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น

- (1) การสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- (2) การสอนโดยใช้ใบงาน

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย
- (2) ความสนใจในการเรียนวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย

นิยามศัพท์

1. สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม หมายถึง หนังสือที่มีขนาดรูปเล่มเล็ก กระดาษรีด ขนาด 32 หน้ายก ตามระบบการจัดพิมพ์หรือขนาดโดยประมาณ 5" X 5" ที่นำมาใช้เป็นสื่อกลไกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนตามรูปแบบและขั้นตอนจากผลงานวิจัยการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษาของ รศ. ทพีย ตันหยง (พ.ศ. 2532) เป็นหนังสือประเภทนิทานบันเทิงคดีมีภาพประกอบเป็นภาพการ์ตูนมีตัวละครที่แสดงพฤติกรรมให้เห็นภาพขั้นตอนของการประดิษฐ์ของชำร่วยตามเนื้อหาากลุ่มการงาน และพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่อง การประดิษฐ์ของชำร่วย สร้างขึ้นโดยยึดหลักการเรียนรู้ ที่สนองความคิดรวบยอด จุดประสงค์รายย่อยของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์จากกิจกรรมการสอนและจากการวิเคราะห์เนื้อหาจากแผนการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่เกิดจากการเรียน การสอน วิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานประดิษฐ์ เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดจากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดผลการปฏิบัติงานของนักเรียนในขณะที่ปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินทักษะกระบวนการทำงานของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและทดสอบหาคุณภาพแล้ว

3. ความสนใจในการเรียน หมายถึง การแสดงออกซึ่งความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมและพอใจในการทำกิจกรรมการเรียน การเอาใจใส่และตอบสนองในการทำกิจกรรมนั้น ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และทดสอบหาคุณภาพแล้ว

4. การสอนโดยใช้ใบงาน หมายถึง การสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ใบงานเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนตามแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5. การสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม หมายถึง การสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนในแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรและแนวการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรและแนวการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

1.1 ความมุ่งหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน

หลักสูตรกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ มุ่งสอนให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่สำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ ทำงานเป็น มีนิสัยรักการทำงาน และมีการปรับปรุงงานอยู่เสมอ มีรายละเอียดดังนี้ (กรมวิชาการ. 2534 : 43 - 50)

1.1.1 ทำงานเป็น

คุณสมบัติของผู้ทำงานเป็น คือ มีความรู้และทักษะในการทำงาน ทักษะดังกล่าว ได้แก่ ทักษะในการใช้มือและเครื่องมือทำงาน ทักษะกระบวนการทำงานและนิสัยการทำงานร่วมกับผู้อื่น

(1) ทักษะในการใช้มือและเครื่องมือทำงาน หมายถึง การรู้จักเลือกและการใช้เครื่องมือทำงานอย่างคล่องแคล่วถูกต้องและปลอดภัย คือทักษะในการปฏิบัติตนเอง การฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) สังเกต คือให้ผู้เรียนสังเกตเรื่องราว หรือสิ่งที่จะปฏิบัติด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น พาไปดู นำมาให้อ่าน ทำให้ดู ฯลฯ เพื่อให้เกิดการรับรู้

2) ทำตามแบบ คือให้ผู้เรียนดูต้นแบบที่ครูแสดงและทำตามเป็น
ขั้นตอน

3) ทำเองโดยไม่มีแบบ คือให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเอง โดยไม่มีครู
เป็นต้นแบบ แต่มีใบงานเป็นแนวทาง

4) ทำเองโดยอัตโนมัติ คือการลงมือปฏิบัติโดยผู้เรียนวางแผน
ริเริ่มงานเอง (ดัดแปลงแบบ ออกแบบ ฯลฯ) และทำจนคล่องแคล่ว

(2) ทักษะในกระบวนการทำงาน หมายถึง การรู้จักวิเคราะห์งาน และวาง
แผนในการทำงาน การปฏิบัติงานตามแบบ และการประเมินผลการทำงาน

การวิเคราะห์งาน คือ การแจกแจงว่างานที่ทำเป็นงานประเภทใด ต้อง
ใช้เครื่องมืออะไร และมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร

การวางแผนในการทำงาน หมายถึง การวางแผนจัดคน วัสดุ อุปกรณ์
เงิน และวิธีทำงานเพื่อให้งานเสร็จตามเป้าหมาย

การปฏิบัติงาน เป็นการดำเนินงานตามแบบ ซึ่งในเรื่องนี้มีขั้นตอนที่
สำคัญ คือ การควบคุม ติดตามกำกับ หมายถึง ต้องมีการติดตามและควบคุมงานเป็นระยะๆ เพื่อให้
งานดำเนินไปตามแผน

การประเมินผลการทำงาน เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ต้องทำเพื่อหาข้อบก
พร่อง วิเคราะห์ และปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

(3) ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง การทำงานเป็นกลุ่ม
ซึ่งต้องฝึกผู้เรียนให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมีความรับผิดชอบเอื้อเฟื้อ
เผื่อแผ่และไม่เอาเปรียบผู้อื่น รู้จักอภิปรายและเสนอความคิดเห็น ตลอดจนสรุปประเมินผลและเสนอ
ผลงาน

1.1.2 มีนิสัยรักการทำงาน

นิสัยรักการทำงานจะเกิดขึ้นต่อเมื่อผู้เรียนมีคุณสมบัติที่เป็นพื้นฐานอย่าง
มีวินัย 3 ประการ คือ

(1) ความรู้และความสามารถ หมายถึง ความรู้และความสามารถในการ
ทำงาน เช่น การรู้จักงาน การวางแผนและวิธีทำงาน การแก้ปัญหา เป็นต้น

(2) เจตคติที่ดีต่องาน หมายถึง มีความสนใจ ตั้งใจ เอาใจใส่และสนุกกับ
การทำงาน ทำงานเองโดยไม่ต้องรอคำสั่ง แสวงหางานและวิธีทำงานที่มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

(3) มีนิสัยในการทำงาน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความประหยัด ขยัน
อดทน เพียรพยายาม ละเอียดถี่ถ้วน มีระเบียบ ซื่อสัตย์ และพึ่งตนเอง

การสร้างนิสัยในการทำงาน ต้องเริ่มจากการให้ผู้เรียนรู้จักงานและการ
ทำงานในชีวิตประจำวัน แล้วค่อยขยายไปสู่งานอาชีพที่หลากหลายและให้ลองปฏิบัติเพื่อให้มีเจตคติที่
ดีต่องาน และเห็นคุณค่าของการทำงาน ต่อจากนั้นจึงส่งเสริมให้ทำอย่างสม่ำเสมอจนเกิดนิสัย

1.1.3 มีการปรับปรุงงานอยู่เสมอ

คุณสมบัติที่สำคัญในการทำงานอีกประการหนึ่งคือ การรู้จักปรับปรุงงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ ในที่นี้หมายถึง การปรับปรุงผลงาน และกระบวนการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ขั้นตอนการปรับปรุงงานเริ่มจากการให้วิเคราะห์งานเพื่อหาข้อบกพร่องหาทางเลือกในการแก้ปัญหาและเลือกทางเลือก แล้วจึงนำทางเลือกที่เลือกแล้วมาปรับปรุงการทำงานและผลงานตามลำดับ

การปรับปรุงงานนี้ ต้องอาศัยทักษะในการแสวงหาความรู้ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

หลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพนั้น มุ่งให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องาน เห็นคุณค่า รักการทำงาน และมีการปรับปรุงอยู่เสมอ

1.2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

หลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ จัดเนื้อหาเป็น 3 งาน คือ งานบ้าน งานเกษตร และงานเลือก โดยในทุกระดับชั้นให้เรียนงานบ้านและงานเกษตรเป็นงานบังคับ ด้วยเหตุผลที่ว่าทุกคนต้องช่วยตนเอง โดยเฉพาะเรื่องการจัดการบ้านเรือนของตนก่อนและช่วยสังคมตามสภาพ ทั้งนี้เพราะโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้านการเกษตรยังมีความสำคัญอยู่ แม้จะมีแนวโน้มไปสู่โครงสร้างของการเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ แต่ก็มีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมที่มีการเกษตรเป็นฐาน

สำหรับในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ให้เรียนงานบ้านและงานการเกษตรเป็นงานบังคับและเลือกงานที่เตรียมไปสู่อาชีพเป็นงานบังคับเลือก หรือเลือกทั้งงานที่เตรียมไปสู่อาชีพและงานประดิษฐ์และงานช่างด้วยก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในด้านอาชีพและต้องการให้ผู้เรียนได้เห็นโลกกว้างของการทำงาน ซึ่งช่วยในการเลือกอาชีพได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

สำหรับเนื้อหาของงานที่เตรียมไปสู่อาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 แขนงงานช่างประดิษฐ์ ได้แบ่งออกเป็นกลุ่มงาน / เรื่องทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้

1. งานประดิษฐ์ของชำร่วย
2. งานประดิษฐ์เศษวัสดุเหลือใช้ในท้องถิ่น
 - 2.1 การประดิษฐ์ของเล่น
 - 2.2 การประดิษฐ์ของใช้
 - 2.3 การประดิษฐ์ของประดับตกแต่ง
3. งานประดิษฐ์ไม้ไผ่
 - 3.1 การประดิษฐ์ของเล่น
 - 3.2 การประดิษฐ์ของใช้
 - 3.3 การประดิษฐ์ของประดับตกแต่ง
4. งานประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง

- 4.1 ดอกไม้ประดิษฐ์
- 4.2 ดอกไม้เลียนแบบธรรมชาติ
- 5. งานประดิษฐ์ที่เป็นเอกลักษณ์ไทย
 - 5.1 การจัดดอกไม้สด
 - 5.2 การประดิษฐ์ดอกไม้สด
 - 5.3 การประดิษฐ์ใบตอง
 - 5.4 งานแกะสลักของอ่อน
 - 5.5 งานแกะสลักไม้เนื้ออ่อน
 - 5.6 งานสลักหยวก
 - 5.7 งานทำรูปหนังตะลุง
 - 5.8 งานลงรัก

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหา เรื่องงานประดิษฐ์ของชาว์วยมาทำการสอน เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานประดิษฐ์ อีกทั้งปลูกจิตสำนึกให้มีทักษะในการใช้มือ เครื่องมือ และสามารถประดิษฐ์งานตามขั้นตอน กระบวนการ ปรับปรุงงานอยู่เสมอ ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการทำงาน และมีนิสัยรักการทำงานนั้น นอกจากนี้ยังสามารถนำผลงานของตนเองไปเป็นของชาว์วยแต่ผู้อื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้อีกด้วย โดยมีเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ดังนี้

เรื่องที่ 1 งานประดิษฐ์ของชาว์วย

- หุ่นนก
- พวงกุญแจของชาว์วย
- กระเช้าของขวัญ
- ของใช้จาก ส.ค.ส.
- กล้องใส่ดินสอ

จุดประสงค์การเรียนรู้แผนงานช่างประดิษฐ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จุดประสงค์การเรียนรู้แผนงานช่างประดิษฐ์ของชาว์วย ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ การดำเนินงานประดิษฐ์เชิงการค้า
2. มีทักษะในการใช้มือ เครื่องมือ
3. สามารถประดิษฐ์งานตามขั้นตอน กระบวนการ และปรับปรุงงาน

อยู่เสมอ

4. เห็นคุณค่าของการทำงานและมีนิสัยรักงาน

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ว่าด้วยการทำงานและการสร้างนิสัยในการทำงาน ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมาย จึงต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้มากที่สุด ดังแนวปฏิบัติต่อไปนี้

1.3.1 แนวทางในการจัดการเรียนการสอน

- (1) จัดครูที่มีใจสู้และรับผิดชอบในการทำงานเป็นผู้สอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เพราะการจัดการเรียนการสอนจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับตัวครูเป็นสำคัญ
- (2) วางแผนจัดตารางสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพร่วมกัน
ทั้งโรงเรียนโดยจัดช่วงเวลาสอนแต่ละครั้งแตกต่างกัน เช่น มีช่วงสั้นบ้างยาวบ้าง เพื่อสะดวกในการสอนทฤษฎีและปฏิบัติ
- (3) พิจารณาเลือกสอนงานเลือกในแต่ละชั้นตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ความพร้อมของครูโรงเรียน ผู้ปกครอง ฯลฯ โดยปฏิบัติตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนงานเลือกตามหลักสูตร
- (4) จัดหาสื่อการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ วัสดุอุปกรณ์การสอนสำหรับครู วัสดุและสถานที่ฝึกปฏิบัติงานของผู้เรียนให้พร้อม โดยเฉพาะวัสดุฝึกปฏิบัติงานของผู้เรียน ให้พยายามจัดหาวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นหรือวัสดุที่ราคาถูกมาใช้ และการจัดกระบวนการจัดหาการจัดซื้อเพื่อให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการและไม่ทำความลำบากแก่ผู้ปกครองที่จะสนับสนุน
- (5) ควรจัดสอนงานแต่ละประเภท ได้แก่ งานบ้าน งานเกษตร และงานเลือกให้สัมพันธ์กัน รวมทั้งให้สัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่นด้วย เช่น สอนงานเกษตร เรื่องการปลูกพืชผักสวนครัว เมื่อพืชผักเจริญเติบโตพอที่จะเก็บเกี่ยวก็สอนงานบ้าน เรื่องการประกอบปรุงอาหาร เพื่อนำผลผลิตจากการเกษตรมาใช้หรือสอนเรื่องชีวิตในบ้านกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต แล้วนำเรื่องการจัดและตกแต่งบ้าน ฯลฯ ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพมาสอนให้สัมพันธ์กันเป็นต้น
- (6) ควรเน้นกระบวนการในการทำงานเท่า ๆ กับผลงาน แต่เดิมการสอนให้ผู้เรียนทำงานมักคำนึงแต่ผลงานซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการทำงานเท่านั้น แต่ในหลักสูตรกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เน้น 2 อย่าง คือ กระบวนการทำงานและผลงาน คือดูกระบวนการทำงานซึ่งเป็นวิธีทำงาน และผลงานที่เกิดจากการทำงานนั้นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ครูได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมในการทำงานของผู้เรียนอันจะนำไปสู่การมีนิสัยที่ดีในการทำงาน
- (7) เน้นกระบวนการกลุ่ม การสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ มีทั้งสอนให้ผู้เรียนทำงานเป็นรายบุคคลและทำงานกลุ่ม แต่หลักสูตรนี้เน้นการทำงานกลุ่มเพราะเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นของการอยู่ร่วมกันในสังคมปัจจุบัน การฝึกการทำงานในกลุ่มในขั้นแรกต้องให้ความรู้เรื่องบทบาทหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มและสมาชิก แล้วฝึกทักษะที่จำเป็นในการทำงานกลุ่ม เช่น ทักษะการพูด การฟัง ฯลฯ ต่อจากนั้นจึงเป็นเรื่องของวิธีทำงาน
- (8) สอนการปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎี หมายความว่า ในการให้ผู้เรียนทำงานใด ๆ การสอนภาคความรู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ให้ผู้เรียนทำอาหารก็ต้องสอนให้มีความรู้เรื่องคุณค่าอาหาร การเลือกซื้อ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักในการทำงานและพัฒนางานให้ดีขึ้น ส่วนการปฏิบัติควรคำนึงถึงหลักสำคัญอย่างน้อย 4 ประการ คือ ทำให้อย่างประหยัดด้วยวิธีที่ปลอดภัย รวดเร็ว และ

มีคุณภาพ สำหรับการสอนภาคปฏิบัติให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการทำงาน ควรสอนไปตามขั้นตอนของการฝึกทักษะปฏิบัติดังได้กล่าวแล้ว

(9) สอนภาคปฏิบัติด้วยวิธีการสาธิตและใช้ใบงานประกอบการสอนเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะช่วยให้สอนได้ผล ทั้งผู้เรียนจะได้ศึกษา ค้นคว้า และทำงานด้วยตนเอง สำหรับการสาธิต ควรทำเฉพาะเรื่องที่มีขั้นตอนการทำงานซับซ้อนหรือเป็นเรื่องการใช้เครื่องมือที่ต้องการความปลอดภัย ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย

(10) ควรจัดบทเรียนเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับแรก ๆ จะทำให้เกิดความหวังและเป็นแรงจูงใจ เกิดความพยายามในการทำงานต่อไป

(11) สอนให้เกิดความมั่นใจ โดยไม่ให้ผู้เรียนเกิดความล้มเหลวในการทำงานซึ่งเป็นอุปสรรคและทำลายความมั่นใจ ควรหลีกเลี่ยงการวิจารณ์ ดิเชิงทำลาย คือการพูดจา ดูหมิ่น ถากถาง ฯลฯ

(12) สอนให้เกิดนิสัย โดยให้เรียนหรือทำซ้ำ การเรียนหรือทำซ้ำต้องเป็น การเรียนและปฏิบัติในเรื่องที่มีความหมาย

(13) จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลด้วยวิธีและเครื่องมือหลาย ๆ แบบให้ สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้วิธีสังเกต ในการจัดกระบวนการทำงาน วิธีจัดอันดับ คุณภาพสำหรับการตรวจผลงาน เป็นต้น

(14) ควรจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการหรือฝึกปฏิบัติงานที่บ้านหรือในสถานที่ ทำงานจริง ๆ ภายใต้การนิเทศของครู เพื่อฝึกทักษะในการทำงานเพิ่มเติม เพราะการสอนและฝึก ปฏิบัติที่โรงเรียนไม่เพียงพอ

1.3.2 การสอนโดยเน้นกระบวนการ

การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรกลุ่มการทำงาน และพื้นฐานอาชีพต้องเน้นกระบวนการ เพราะจะทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งเป็น คุณสมบัติที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง

การสอนโดยเน้นกระบวนการ คือการสอนเป็นขั้นตอนไปตามลักษณะ เฉพาะของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

กระบวนการที่ควรเน้นในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ได้แก่ กระบวนการ ฝึกทักษะในการปฏิบัติ กระบวนการการทำงาน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังได้กล่าวมาแล้วใน ตอนต้น

ประยงค์ จินดาวงศ์ (2528 : 205 - 206) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงาน และพื้นฐานอาชีพนั้น เน้นการปฏิบัติมากที่สุด การที่จะทำการสอนให้ได้ผลดีตามเป้าหมายของการ เรียนหรือแต่ละงานนั้นไม่ใช่ของที่ง่ายนัก ครูที่จะต้องพยายามใช้วิธีสอนและเทคนิคต่าง ๆ มาช่วยให้ การสอนของตนน่าสนใจ นักเรียนสนใจอยากเรียนรู้และอยากทำงาน โดยคำนึงถึงหลัก 4 ประการ ดังนี้

1. กำหนดว่าแต่ละงาน หรือแต่ละบทเรียนมีเป้าหมายที่จะให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านความรู้ เจตคติ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร
2. กำหนดวิธีการ เทคนิคหรือกลวิธีสอนที่จะทำให้นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลตามพฤติกรรมที่กำหนดไว้อย่างไรบ้าง
3. กำหนดเครื่องช่วยสอนหรือสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งสถานที่เรียนที่จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความราบรื่น สะดวก รวดเร็ว นักเรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น
4. กำหนดและหาวิธีการที่จะช่วยให้ทราบผลการดำเนินการสอนในแต่ละครั้งว่าได้ผลตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

ประเทิน มหาพันธ์ (2528 : 212 - 214) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงาน พื้นฐานอาชีพให้บรรลุจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้นั้นครูผู้สอนควรทำความเข้าใจประสบการณ์ต่าง ๆ ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานสำหรับเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการงานและการอาชีพ ความรู้พื้นฐานดังกล่าวนี้ ได้แก่ ความรู้สามัญ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องนำไปใช้ในการทำงานและการประกอบอาชีพ ได้แก่ ความรู้ทางด้านภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ บัญชี ความรู้ในวิชาสามัญเหล่านี้ ผู้เรียนจำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียนวิชาทางด้านการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เพื่อให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ในการศึกษาด้านเกษตร ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย เป็นต้น ส่วนในการศึกษาด้านการค้าขาย ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านภาษาไทย และคณิตศาสตร์ การเรียนรู้วิชาสามัญจึงมีความจำเป็นสำหรับการเรียนในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเป็นอันมาก

2. ความรู้และประสบการณ์ทั่วไปในการทำงานและอาชีพ ได้แก่ ความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ดีในการทำงาน เช่น ความขยันขันแข็งในการทำงาน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การทำงานด้วยมือ การทำงานที่ทำให้ร่างกายสกปรกเปรอะเปื้อน เป็นต้น ความรู้ประสบการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ การเลือกอาชีพ ที่สนใจต่ออาชีพ ประสบการณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น การขายผลผลิต เป็นต้น

ความรู้และประสบการณ์ทั่วไปสำหรับการทำงานและการทำงานอาชีพ ดังกล่าวนี้อาจปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนได้ โดยโรงเรียนกับทางบ้านจะต้องมีการทำความเข้าใจ สะอาดบ้าน การทำความสะอาดโรงเรียน การทำงานในห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องอาหาร การขายสินค้าในร้านค้าของโรงเรียน ร้านสหกรณ์ การพัฒนาโรงเรียน เป็นต้น

3. ความรู้และประสบการณ์พื้นฐานสำหรับการทำงานและการงานอาชีพ ได้แก่ ความรู้ และประสบการณ์ที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีพื้นฐานสำหรับการใช้เครื่องมือในการทำงานและการประกอบอาชีพ ทั้งนี้ควรเหมาะสมกับงานนั้น ๆ เช่น การใช้มีด ใช้กรรไกร ใช้จอบ ใช้เสียม จักรเย็บผ้า เครื่องช่าง ตวง วัด อวน แห เครื่องครัวต่าง ๆ เป็นต้น

ความรู้และประสบการณ์พื้นฐานสำหรับการทำงานและการทำงานอาชีพมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานและการอาชีพ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าความรู้และประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ "ใช้มือทำงาน" เป็น รู้จักปฏิบัติ มิใช่รู้แต่เพียงภาคทฤษฎีเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นยังก่อให้เกิดความถนัดในการทำงาน และงานอาชีพต่าง ๆ อันจะนำไปสู่ความมีทักษะในงานนั้น ๆ ด้วย

4. ความรู้และประสบการณ์ในการทำงานและอาชีพโดยตรง ความรู้ และประสบการณ์ที่มีความจำเป็นสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และจะออกไปประกอบอาชีพ โดยตรง ความรู้และประสบการณ์ในการทำงานและอาชีพที่ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องรู้ ได้แก่ งานด้านเกษตร งานด้านอุตสาหกรรม งานด้านค้าขาย และงานด้านบริการ เป็นต้น งานด้านเกษตร ได้แก่ การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การประมง งานด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ งานผลิตสินค้าต่าง ๆ งานหัตถกรรมครัวเรือน งานด้าน ค้าขาย ได้แก่ การปรุงอาหารประเภทต่าง ๆ งานด้านบริการ ได้แก่ งานบ้าน งานโรงแรม งานตัดผม ซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

5. ความรู้และประสบการณ์ที่สร้างเสริมตามลักษณะของผู้ประกอบการโดยเหตุที่หลักสูตร พุทธศักราช 2521 มุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ออกไปประกอบอาชีพ ส่วนน้อยศึกษาต่อในระดับสูง และเท่าที่พิจารณาเนื้อหาของหลักสูตรตลอด 6 ปีแล้ว จะเห็นว่ามุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพอิสระ ดังนั้น ในเนื้อหาของหลักสูตรจึงจำเป็นต้องมีส่วนที่จะสร้างเสริมคุณลักษณะของผู้ประกอบการให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย เนื้อหาที่เอื้อต่อการสร้างคุณสมบัติดังกล่าวให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ การจัดโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการยุวเกษตรกร โครงการร้านค้าโรงเรียน โครงการสหกรณ์โรงเรียน โครงการบ้าน - โรงเรียน โครงการตลาดนัดโรงเรียน เป็นต้น โครงการเหล่านี้เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นสมาชิก และมีส่วนร่วมในการลงทุนตลอดจนการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ ดังกล่าว อันเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะผู้ประกอบการให้แก่เด็กโดยทางอ้อม

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ คือการจัดประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงาน เพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่จุดที่พึงประสงค์ดังที่กำหนดไว้ในแผนการสอน กระบวนการเรียนรู้ที่จะจัดให้นักเรียนนั้นต้องเป็นไปตามลำดับต่อเนื่องกันไป ทั้งในด้านความรู้ ความจำ วิเคราะห์ สังเคราะห์ เจตคติ ความพึงพอใจ ความซาบซึ้งในงานแต่ละงาน ทักษะที่จำเป็นในแต่ละงาน การนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การดำเนินการสอนจะได้ผลดีนั้น ครูควรกำหนดเป้าหมายของบทเรียน โดยยึดหลักสูตรว่าจะให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างไรแล้วจึงหาวิธีถ่ายทอดความรู้และการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม ย่อมช่วยให้การสอนน่าสนใจขึ้นและได้ผลดี

1.4 การประเมินผลของกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

การประเมินผลของกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเน้นที่กระบวนการทำงานเท่า ๆ กับผลสำเร็จของงาน โดยใช้วิธีประเมินผลหลาย ๆ วิธี ดังมีแนวทางที่ควรปฏิบัติต่อไปนี้ (กรมวิชาการ, 2532 : ง)

1.4.1 ประเมินผลในขณะที่ปฏิบัติงาน โดยการสังเกตในด้านต่าง ๆ เช่น ลักษณะนิสัย คุณสมบัติและคุณธรรมในการทำงาน กระบวนการทำงานความสามารถในการทำงาน และเจตคติที่ดีต่องาน

1.4.2 ประเมินผลงานสำเร็จรูป ควรเน้นผลสำเร็จของงานและการนำผลงานไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ในการประเมินผล นอกจากจะใช้การสังเกตและตรวจผลงานแล้ว ผู้สอนอาจใช้วิธีซักถาม สัมภาษณ์ และทดสอบ ฯลฯ ได้ตามความเหมาะสม

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530 : 40) ได้กล่าวถึงการประเมินผลกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพว่าควรจะยึดหลัก 4 ประการดังนี้

- (1) ด้านความรู้ของนักเรียน
- (2) ด้านเจตคติและจิตพิสัย
- (3) ด้านทักษะ กระบวนการในการทำงาน
- (4) ด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอนการวัดผลสัมฤทธิ์ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าใด มีความสามารถชนิดใด ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือ

2.1 การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกมาเป็นผลงาน เช่น วิชาพลศึกษา การช่าง การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance test)

2.2 การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์” (Achievement test) (ไพศาล หวังพานิช. 2523 : 137)

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนที่ได้เรียนไปแล้ว พฤติกรรมที่ใช้วัดจะเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออกมาทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สำหรับทางด้านพุทธิพิสัยหรือด้านสติปัญญานั้น บลูม (Bloom) ได้เสนอพฤติกรรมที่ควรวัดไว้ทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่

1. วัดด้านความรู้ความจำ (Knowledge)
2. วัดด้านความเข้าใจ (Comprehension)
3. วัดด้านการนำไปใช้ (Application)
4. วัดด้านการวิเคราะห์ (Analysis)
5. วัดด้านการสังเคราะห์ (Synthesis)
6. วัดด้านการประเมินค่า (Evaluation)

การวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านนี้ จะใช้แบบทดสอบอัตนัยหรือปรนัยก็ได้ ข้อสำคัญอยู่ที่คำถามที่ควรถามให้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดจากผู้เรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 146 - 150)

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียนมาก การสร้างและการใช้แบบทดสอบกับเด็ก ต้องมีหลักเกณฑ์ในการสร้างและใช้ ชวาล แพรัตกุล. (2520 : 123 - 136) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบที่ดีต้องมีคุณลักษณะ 10 ประการ คือ

1. ต้องเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณสมบัติที่จะทำให้ผู้ใช้บรรลุถึงวัตถุประสงค์แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง คือแบบทดสอบที่สามารถทำหน้าที่วัดสิ่งที่เราต้องการวัดได้ถูกต้องตามความมุ่งหมาย
2. ต้องยุติธรรม (Fair) หมายถึง โจทย์คำถามทั้งหลายไม่มีช่องทางนะให้เด็กเดาคำตอบได้ ไม่เปิดโอกาสให้เด็กเกียจคร้านที่จะดูตำราแต่ตอบได้ดี
3. ต้องถามลึก (Searching) เป็นการวัดความลึกของวิทยาการตามแนวดิ่งมากกว่าที่จะวัดตามแนวความกว้างว่ารู้มากน้อยเพียงใด โดยจะถามลึกตั้งแต่ระดับความเข้าใจในการแปลความตีความ และขยายความลงไป
4. ต้องยั่วยุเป็นเยี่ยงอย่าง (Exemplary) เป็นคำถามที่มีลักษณะท้าทายเชิญชวนให้คิด เด็กสอบแล้วมีความอยากรู้อย่างยิ่งให้กว้างยิ่งขึ้นไปอีก
5. ต้องจำเพาะเจาะจง (Definite) เด็กอ่านคำถามแล้วต้องเข้าใจแจ่มชัดว่าคำถามถึงอะไร หรือให้คิดอะไร ไม่ถามคลุมเครือ
6. ต้องเป็นปรนัย (Objectivity) มีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ
 - 6.1 แจ่มชัดในความหมายของคำถาม
 - 6.2 แจ่มชัดในวิธีตรวจหรือมาตรฐานการให้คะแนน
 - 6.3 แจ่มชัดในการแปลความหมายของคะแนน
7. ต้องมีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ สามารถให้คะแนนที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากที่สุดภายในเวลา แรงงาน และเงินน้อยที่สุด
8. ต้องยากพอเหมาะ (Difficulty)
9. ต้องมีอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ สามารถแยกเด็กออกเป็นประเภทได้ทุกระดับ ตั้งแต่อ่อนที่สุดจนถึงเก่งที่สุด
10. ต้องมีความเชื่อมั่น (Reliability) คือ ข้อสอบนั้นสามารถให้คะแนนได้คงที่แน่นอน ไม่แปรผัน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพนั้น จะต้องมีการวัดและประเมินผลทั้งทางด้านความรู้ เจตคติในการทำงาน ทักษะกระบวนการทำงาน และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การวัดผลจึงต้องวัดทั้งทางด้านการปฏิบัติงานและความรู้ในเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้จึงได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อวัดความรู้ใน ส่วนเนื้อหาและใช้แบบประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียน ประเมินความสามารถในการปฏิบัติงาน

เพื่อนำคะแนนของทั้งสองส่วนมาประเมินผลถึงความสามารถของนักเรียนในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

3.1 ความหมายของความสนใจทางการเรียน

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านนิยามความหมายของความสนใจไว้ต่าง ๆ กันดังนี้
 กูด (Good. 1973 : 311) ได้กล่าวถึงความสนใจว่า เป็นความรู้สึกชอบที่บุคคลแสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวรตลอดไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น โดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของบุคคลนั่นเอง

เจเกอร์ และ คลิฟฟอร์ด (Jager and Cliffort. 1959 : 135) ให้ความหมายของความสนใจว่า เป็นความโน้มเอียงที่จะเอาใจใส่ต่อกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเวลานาน หมกมุ่น และพากเพียรที่จะกระทำกิจกรรมนั้นอยู่เรื่อย ๆ

โทมัส และ เออร์ มาร์แชล (Tomes and Marshall. 1977 : 181) กล่าวถึงความสนใจและสรุปได้ว่า ความสนใจหมายถึง ความประสงค์ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมที่เหมาะสมบางอย่าง และนักการศึกษาถือว่าความสนใจของนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตร สำหรับในทางจิตวิทยานั้น เทอร์ เพจ กล่าวเสริมไว้อีกว่าความสนใจเป็นอาการที่จิตใจเพ่งเล็งกับการเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรืออาการสนุกเพลิดเพลินในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสนใจ

วัชร ทรัพย์มี (2520 : 58) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่าหมายถึงความรู้สึกที่จดจ่ออยากรู้อยากเห็น อยากระทำในสิ่งที่ตนสนใจนั้น ความสนใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงาน

จรรยา เอี่ยมสะอาด (2527 : 36) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความรักชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจะทำกิจกรรมที่สนใจนั้นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ เพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของตน

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ (2529 : 110 - 111) ให้ความหมายว่า หมายถึง สภาพจิตใจของคนเราที่ผูกพันหรือจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความสนใจเป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งของคนเราที่เพ่งความสนใจไปยังสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผ่านเข้ามาทางประสาทสัมผัสของคนเรา

ชวลิต สูงใหญ่ (2530 : 43) ได้ให้ความหมายของความสนใจ หมายถึง การแสดงออกซึ่งความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมในการประกอบกิจกรรม การเรียน รู้สึกเอาใจใส่ มองเห็นความสำคัญ มีการรับรู้และมีการตอบสนองต่อการรับรู้ แล้วเกิดการยอมรับคุณค่าในที่สุด

นคร ปิสิมฤดี (2530 : 36) ได้ให้ความหมายของ ความสนใจว่าหมายถึงความรู้สึกชอบของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความรู้สึกนั้นส่งผลทำให้บุคคลเอาใจใส่และเกิดความพร้อมที่จะกระทำการให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้อาจจะมีชั่วขณะหนึ่ง หรืออาจจะมีถาวรต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ

จากความหมายของคำว่า ความสนใจที่นักการศึกษา นักจิตวิทยาทั้งหลายให้ไว้พอจะสรุปเป็นนิยามของความสนใจได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม รู้สึกผูกพัน และพอใจที่จะสละเวลา ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนเสมอ ๆ

3.2 มลเหตุของความสนใจ

เพ็ญทิพย์ ชัยพัฒน์ (2526 : 89) ได้กล่าวถึงมูลเหตุของความสนใจไว้ดังนี้

1. เนื่องจากมองเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. มีความถนัดและมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้น ๆ
3. สิ่งเหล่านั้นมีความหมายต่อตนเองและสัมพันธ์กับชีวิตจริง
4. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
5. สิ่งเหล่านั้นเป็นของแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น

จรินทร์ สุกุลถาวร (ม.ป.ป. : 61 - 62) กล่าวว่า ความสนใจเกิดขึ้นจากมูลเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ เช่น อยากเป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจบทเรียน เพื่อที่จะได้ทำให้ตนเองเข้าใจและจะได้สอบได้ที่ 1
2. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะทำให้คนที่เข้าร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็นพ่อแม่ ครู หรือเพื่อนชอบหรือสนใจสิ่งใดก็พลอยสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย
3. การอ่านหนังสือช่วยให้เกิดความสนใจได้ เช่น การอ่านชีวประวัติของนักประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านมีความสนใจที่จะคิดประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ บ้าง
4. การศึกษาหรือการฝึกฝนอบรมความรู้ ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมจะทำให้เกิดความสนใจขึ้น แม้ว่าในตอนแรกนั้นยังไม่มี ความสนใจเลย เช่น นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออ่าน พูด ฟัง และเขียนได้ ก็จะมี ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น
5. ความแปลกประหลาด เมื่อได้พบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาด หรือไม่เคยเห็นมาก่อนก็จะทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นขึ้น เช่น เด็กที่ไม่เคยเห็นฮิปโป เมื่อได้ไปเที่ยวสวนสัตว์และได้พบเห็นฮิปโปครั้งแรก จะเกิดความสนใจในตัวฮิปโปอย่างมาก

นอกจากนี้ จรินทร์ สุกุลถาวร ยังได้กล่าวอีกว่า โดยทั่วไปคนเรามีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ คือ

1. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น ๆ เช่น การศึกษาอบรม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

2. บุคลิกภาพของบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัดตามธรรมชาติ สุขภาพ

3.3 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ

สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม (2518 : 73) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กที่ควรทราบ มีดังนี้

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ คนเราทุกคนไม่จำเป็นต้องมีความสนใจในสิ่งเดียวกัน และในเวลาเดียวกัน
3. ความสนใจนั้น มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใด เป็นระยะสั้น หรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้น อาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจของตนในอนาคตได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของเด็ก เด็กมีเชาวน์ปัญญาดำ จะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและไม่สลับซับซ้อนนักผิดกับเด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับรากฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใด เด็กจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์เด็กอาจไม่สนใจเป็นแต่เพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

3.4 ลักษณะของความสนใจ

วณิช บรรจง และคนอื่น ๆ (2516 : 33) ได้สรุปลักษณะของความสนใจไว้เพื่อเป็นข้อสังเกตในการที่จะพัฒนาความสนใจ ให้เกิดกับผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ เราจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่าง ๆ ไป
2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจมีความสนใจต่อสิ่งหนึ่ง แต่คนอื่นอาจไม่สนใจสิ่งนี้เลยก็ได้
3. ความสนใจทำให้เราเอาใจใส่จดจ่อต่อสิ่งที่ตนสนใจ
4. เมื่อเกิดความสนใจต่อสิ่งใดแล้ว คนย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น เช่น ต้องการอยากรู้ให้มากขึ้น ต้องการทำ เป็นต้น
5. คนย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมายถ้าคนนั้นมีความสนใจต่อสิ่งนั้น

ส่วนทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล (2517 : 61) ได้แบ่งลักษณะของความสนใจแตกต่างกันออกไปดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในบุคคล เนื่องจากถูกชักนำโดยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ
2. ความสนใจแต่ละบุคคลมีความเข้มข้นต่างกัน
3. ความสนใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์
4. บุคคลมีความสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป
5. ความสนใจอาจเป็นความรู้สึกชั่วคราวหรือตลอดไปก็ได้

สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ทุกคนอาจสนใจสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไปสิ่งใดที่คนหนึ่งสนใจ อาจไม่เป็นที่สนใจของอีกคนหนึ่ง และระดับความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปและความสนใจจะเป็นลักษณะที่จิตใจจดจ่ออยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดนาน ๆ แล้วทำให้เกิดความตั้งใจได้ ชนิดและระดับของความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เพราะเราทุกคนย่อมจะสนใจในเหตุการณ์และสิ่งของแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาไม่เหมือนกัน

3.5 ความสนใจกับการเรียนการสอน

ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ นั้น นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนแล้ว ยังจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาเหล่านั้นด้วย เพราะความสนใจมีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะสูงด้วย ดังที่ โปเวลล์ (Powell, 1963 : 330) กล่าวว่า เด็กที่มีความสนใจจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย ผู้เรียนมีสมาธิ สามารถติดตามเนื้อเรื่องที่เรียนได้ตลอด และส่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กสนใจจึงต้องคำนึงถึงให้มาก

สุโท เจริญสุข (2525 : 72) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามความสนใจของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. นำเอาเรื่องหรือสิ่งแปลกใหม่มาเล่าหรือแสดงให้ผู้เรียนดู
2. ทำบทเรียนให้สนุก โดยใช้อุปกรณ์การสอน เทคนิควิธีหลาย ๆ รูปแบบ
3. ทำบทเรียนให้กระจำ โดยใช้ถ้อยคำที่ง่าย ๆ หรือที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนเสมอโดยใช้คำถาม กิจกรรม อุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วยสอน
5. จัดสิ่งแวดล้อมให้น่าสนใจ
6. มีการเสริมแรง

3.6 การสร้างความสนใจ

โดยปกติความสนใจจะพัฒนาควบคู่กับพฤติกรรมของบุคคล โดยมีจุดเริ่มต้นจากการได้รับความพอใจบุคคลจะสนใจสิ่งซึ่งเมื่อกระทำแล้วได้รับการสนองตอบ ดังนั้น ความสนใจจึงเกี่ยวกับจุดประสงค์ที่บุคคลปรารถนา (พยอม วงศ์สารศรี. 2526 : 194) และ กมลรัตน์ หล้าสงวนษ์ (2528 : 234) ได้เสนอวิธีการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้น
3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วและท้าทายความสามารถของผู้เรียนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ตลอดจนการพยายามสร้างสิ่งตื่นตาตื่นใจ สิ่งแปลกใหม่ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนั้นมากล่าวถึงด้วย
4. ให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้น ๆ บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของเขา จะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
5. ชี้ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

วณิช บรรจง และคณะ (2516 : 33 - 34) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการสร้างความสนใจให้แก่เด็กซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไป และใช้ได้ผล ได้แก่วิธีการดังต่อไปนี้

1. ก่อนจะสอนเรื่องใด ต้องสร้างความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้นให้แก่เด็กเสียก่อน เด็กจะไม่สนใจเรื่องหนึ่งไต่นานถ้าไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้นมาก่อน ถ้าครูจะต้องสอนเรื่องใหม่ ครูต้องโยงเรื่องนั้นให้มีส่วนสัมพันธ์กับความรู้เดิมของเด็กให้ได้
2. จัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนของเด็ก ถ้าบทเรียนง่ายเกินไปเด็กจะเบื่อ ถ้าบทเรียนยากเกินไปเด็กจะเกิดความท้อถอยในการเรียน บทเรียนที่ดีจะต้องง่ายพอที่จะเรียนได้ แต่ก็ต้องยากพอที่จะท้าทายความสามารถของเด็ก
3. จัดกิจกรรมให้เด็กได้ทำงานได้สำเร็จเป็นชิ้นเป็นอัน ความสำเร็จในการทำงานเป็นยาวิเศษที่ยั่วให้เด็กสนใจในการเรียน
4. ชี้แจงให้เด็กเห็นความก้าวหน้าของตน ก็เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กอยากเรียน และมีความสนใจในงานนั้นมากขึ้น
5. ในการสอนครูควรชี้ให้เด็กเห็นความน่าสนใจของเรื่องที่เรียน ถ้าได้พบเห็นรู้ลักษณะที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ เด็กจะสนใจในการเรียนมากขึ้น
6. จัดสภาพในการเรียนให้เป็นที่น่ารื่นรมย์ ถ้าครูจัดให้เด็กเรียนในสถานที่สะดวกสบายได้เท่าไร เด็กย่อมมีความสนใจในการเรียนมากขึ้นเท่านั้น

7. ในการสอนแต่ละครั้ง ครูควรจัดหาอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมมาใช้ในการสร้างความสนใจให้แก่เด็ก
8. ในการสอนแต่ละครั้ง ครูต้องมุ่งสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้นควบคู่ไปด้วย
9. ควรจัดให้เด็กได้เรียนโดยการกระทำให้มากที่สุด
10. จัดบทเรียนให้มีความหมายต่อชีวิตของเด็ก บทเรียนใดที่เด็กต้องเรียนแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ บทเรียนนั้นย่อมเป็นที่สนใจของเด็ก

3.7 การวัดความสนใจ

การที่จะวัดความสนใจที่ถูกต้องที่สุดนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์เดิม การศึกษา อาชีพ ฯลฯ อย่างไรก็ตามได้มีผู้เสนอวิธีการวัดความสนใจไว้ดังต่อไปนี้

เฮิร์ลอค (Hurlock. 1955 : 162) กล่าวว่า เราสามารถวัดความสนใจของแต่ละบุคคลได้ 3 วิธีคือ

1. ใช้การสังเกต
2. ใช้การสัมภาษณ์
3. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ

เพาเวลล์ (Powell. 1963 : 189 - 192) เสนอวิธีการวัดความสนใจได้ 3 วิธีคือ

1. การใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) โดยให้แสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ต่อข้อความต่าง ๆ ของแบบทดสอบวัดความสนใจนั้น ๆ
2. การใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) โดยให้อิสระในการตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน
3. การสัมภาษณ์ (Interviews) โดยผู้สัมภาษณ์จะสามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ด้วย

ฟรีฮลิค (Freuhlick. 1967 : 166) ได้เสนอแนะวิธีการเก็บข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสนใจไว้ดังนี้

1. ใช้วิธีการสังเกต โดยสังเกตดูความเป็นไปของแต่ละบุคคล
2. ดูจากการแสดงออก โดยจับความสนใจต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละบุคคลแสดงออก
3. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจโดยตรง

วิธีวัดความสนใจดังกล่าวมาแล้ว สามารถใช้วัดความสนใจของบุคคลได้ทั้งสิ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้นำไปใช้ว่าจะนำไปใช้กับใคร และใช้สถานการณ์แบบใด เมห์เรนส์ และ เลห์เมน (Mehrens and Lehmann. 1969 : 218) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า การวัดความสนใจด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามวัดความสนใจเป็นวิธีการที่ได้ผลดีที่สุด เราความสนใจที่สุดและเป็นวิธีการที่เชื่อมั่นได้

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนั้นจะต้องคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน และต้องเหมาะสมกับเนื้อหาในบทเรียน ข้อสำคัญก็ต้องใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างเพื่อยั่วให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ถ้าครูไม่ตระหนักถึงข้อนี้ ย่อมทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุถึงเป้าหมายเท่าที่ควร ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการสนใจเรียนของนักเรียน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ เพราะสามารถใช้วัดกับบุคคลจำนวนมาก สะดวกในการวัด และทราบผลในเวลาอันรวดเร็ว

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเล่มเล็ก เป็นสื่อสิ่งหนึ่งที่เด็ก ๆ ชอบอ่าน ดังปรากฏตามประวัติวรรณกรรมชุด Little Pretty Pocket Book ของ จอห์น (John. 1713 - 1767) ซึ่งมีลักษณะเป็นหนังสือเล่มเล็ก (Minibooks)

Minitext มาจากคำว่า Miniature กับ Text หมายถึง หนังสือเรียนที่ย่อส่วนเรื่องลงให้เป็นเรื่องสมบูรณ์สั้น ๆ หยิบฉวยง่าย เบา เหมาะกับมือเด็กใช้เวลาสั้น ๆ อ่านจบภายในเล่ม เน้นความคิดรวบยอดเพียงความคิดเดียว ไม่ซับซ้อน โดยยังคงรักษาโครงสร้างที่สมบูรณ์แบบของหนังสืออย่างครบถ้วน (หทัย ตันหยง. 2532 : 66 - 67) ส่วนแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมนั้น คือ แบบเรียนเล่มเล็กที่เป็นการสร้างเนื้อหาให้มีคุณลักษณะเป็นวรรณกรรม มีเค้าโครงเรื่อง เนื้อหา แก่นสาระ ฉาก ตัวละคร

5.1 ความมุ่งหมายของการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมนั้น มีจุดหมายเพื่อเป็นสื่อสนองสิ่งสำคัญทางการศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- (1) เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่าน
 - (2) เพื่อเสริมหลักสูตรการเรียนรู้ตามความคิดรวบยอดและจุดประสงค์รายย่อย
 - (3) เพื่อแก้ปัญหาการเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์
 - (4) เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนซ่อมเสริม
 - (5) เพื่อใช้วรรณกรรมเสริมแรงการเรียนรู้
 - (6) เพื่อเสริมสร้างนโยบายการพึ่งตนเอง สร้างสรรค์การเรียนการสอนด้วยความรู้
- สืกรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
- (7) เพื่อใช้สื่อที่ประหยัดคุ้มค่า มีศักยภาพสูง
 - (8) เพื่อใช้ทรัพยากรทางวรรณกรรมท้องถิ่น

(หทัย ตันหยง. 2531 : 15)

5.2 โครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีโครงสร้างประกอบกันเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นโครงสร้างที่เป็นหลักสูตรการศึกษาหรือที่เรียกว่า โครงสร้างทางศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วย

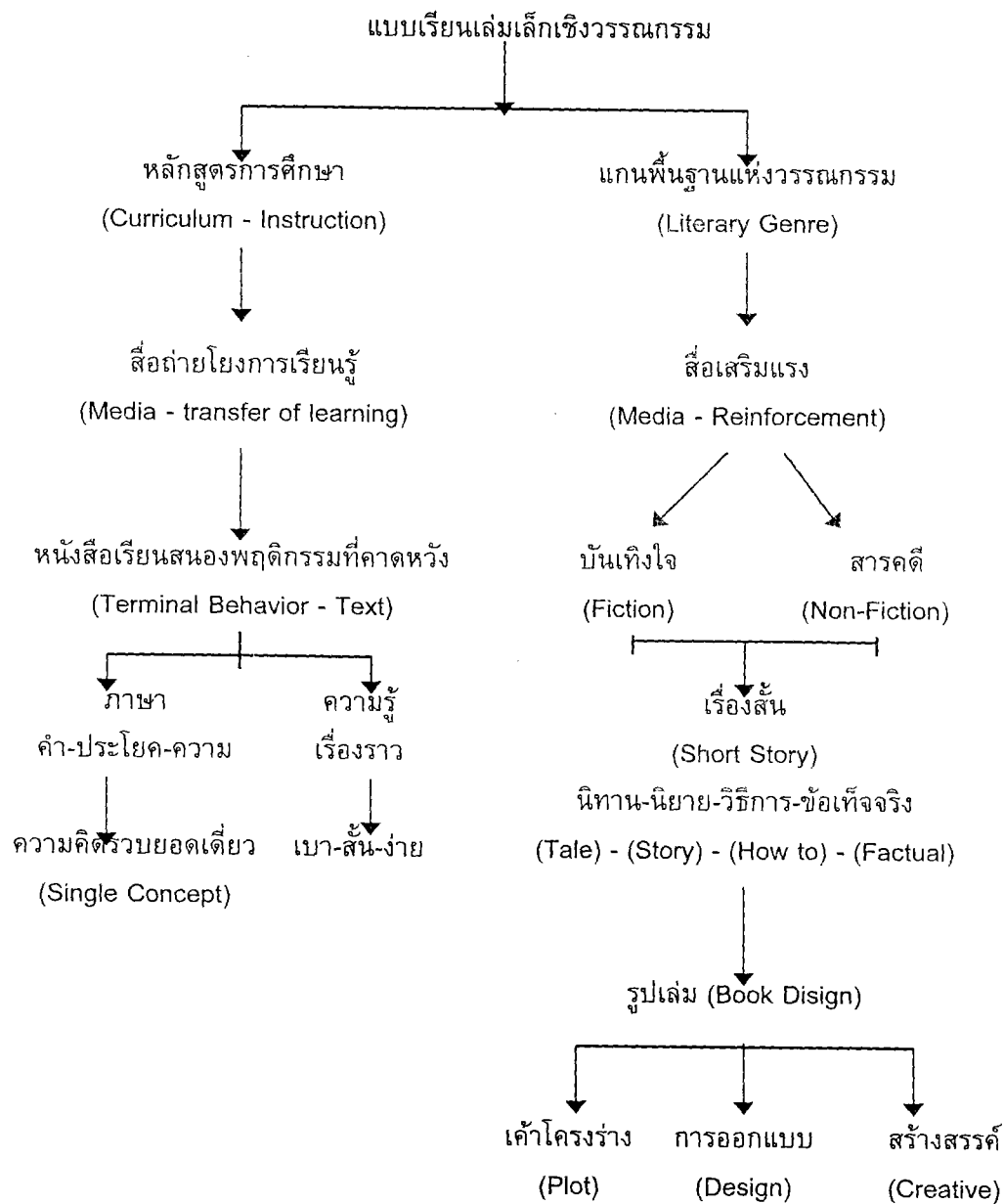
1. หลักสูตรการศึกษา (Curriculum - Instruction) กล่าวคือ โครงสร้างที่นำจุดประสงค์การเรียนรู้และความคิดรวบยอดในหลักสูตรมาใช้เป็นหลักใหญ่
2. สื่อถ่ายโยงการเรียนรู้ (Media - transfer of learning) เป็นการถ่ายโยงการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ กัน
3. หนังสือเรียนสนองพฤติกรรมที่คาดหวัง (Terminal Behavior - Text) แบ่งเป็น
 - 3.1 ภาษา เป็นรูปแบบวรรณกรรม อาจเป็นคำ ประโยค หรือความเรียง ภาษาเป็นภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา เด็กสามารถเข้าใจได้
 - 3.2 ความรู้ - เรื่องราว ให้ความรู้เป็นเรื่องราวที่สั้น ๆ เนื้อหาสอดคล้องกับวิชาที่เรียน ง่ายต่อการเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามได้
 - 3.3 ความคิดรวบยอดเดี่ยว (Single concept) เป็นความคิดรวบยอดเดี่ยวไม่ซับซ้อน

ส่วนที่ 2 เป็นโครงสร้างทางวรรณกรรม ประกอบด้วย

1. แก่นพื้นฐานแห่งวรรณกรรม (Literary Genre) มีทั้งรูปแบบหนังสือร้อยแก้ว ร้อยกรอง ขนาดของหนังสือ เนื้อหาสอดคล้องกับวิชาที่เรียน
2. สื่อเสริมแรง (Media - Reinforcement) เป็นภาพการ์ตูนที่มีความรู้สึกรมีชีวิต มีความเคลื่อนไหว สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง อธิบายเรื่องได้
3. บันเทิงคดี (Fiction) มีเนื้อหาที่มุ่งเน้นลีลา ความงดงาม ความไพเราะของถ้อยคำ ให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านทั้งในด้านความรื่นรมย์ และความสะเทือนอารมณ์
4. สารคดี (Non-fiction) มุ่งนำเสนอด้านสาระความรู้ ความคิด เหตุการณ์
5. เรื่องสั้น (Short Story) แบ่งได้ ดังนี้
 - นิทาน (Tale)
 - นิยาย (Story)
 - วิธีการ (How to)
 - ข้อเท็จจริง (Factual)
6. รูปเล่ม (Book Design)
 - เค้าโครง (Plot) ไม่ซับซ้อน มีแนวเรื่องเด่นชัด
 - การออกแบบ (Design) ขนาดกระทัดรัดเหมาะสมมือเด็ก
 - สร้างสรรค์ (Creative) สีสันดึงดูดตา

จากโครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมดังกล่าวมาแล้ว เพื่อความชัดเจน สามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

โครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิโครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
(หทัย ดันหยง. 2532 : 67)

5.3 คุณลักษณะเด่นของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

คุณลักษณะเด่นของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นความสำคัญของลักษณะเด่น ดังนี้

- (1) ปัจจัยสนองการเรียนรู้ในความคิดรวบยอดรายย่อย ๆ (Subconcepts and Miniconcepts)
 - (2) ปัจจัยสนองการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Terminal Behavioral Objectives)
 - (3) สร้างสรรค์ขึ้นด้วยตนเอง (Self-creativity) ครูผู้สอน - บทเรียน - ผู้เรียน
 - (4) คุณลักษณะอเนกประสงค์ (Multiple Purposes) และเป็นสากล (Universalization) ใช้ได้ทุกโรงเรียน เสริมความสมบูรณ์ให้กับสื่อใหม่ซึ่งครอบคลุมไม่ทั่วถึง
 - (5) อยู่ในขีดความสามารถในการผลิตได้ด้วยตนเองในกิจกรรมการเรียนการสอน (Self - Production)
 - (6) ประหยัด (Economy) เวลา ทรัพยากร วัสดุ แรงงาน สถานที่
 - (7) เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมท้องถิ่น (Legend-Culture)
 - (8) สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้แจ้งทางภาษา (Language Acquisition)
 - (9) นวัตกรรมทางการสอน (Instructional Innovation)
- (หทัย ดันหยง. 2532 : 68)

5.4 แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมในฐานะที่เป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(Appropriate Technology) แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ควรเป็นหนังสือที่เหมาะสมต่อสภาพต่าง ๆ ดังนี้

- (1) การประจักษ์ตน (Self - actualization)
 - (2) การพึ่งตนเอง (Self - dependence)
 - (3) การสร้างสรรค์ด้วยตนเอง (Self - creativity)
 - (4) การอนุรักษ์ธรรมชาติ (Natural Conservation)
 - (5) การแสวงหาได้ในท้องถิ่น (Local Searching)
 - (6) สุดประหยัด (Exact economy)
 - (7) สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรม (Socio - Cultural Compatibility)
 - (8) ราคาถูกแต่ประหยัดคุ้มค่า (Lowprice & Valubility)
 - (9) เกิดขึ้นจากความต้องการร่วมกัน (Common Needs)
- (หทัย ดันหยง. 2532 : 68 - 69)

5.5 ขั้นตอนการผลิตแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีขั้นตอนและยึดหลักในการผลิตโดยพิจารณาหลักการตามหัวข้อ ดังนี้

- (1) เป้าหมาย (Target) ในการผลิต
- (2) วิเคราะห์ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์จากหลักสูตรในระดับเป้าหมาย
- (3) สร้างแผนการสอน แผนรวม - แผนระยะยาว - แผนรายคาบ
- (4) นำความคิดรวบยอดและจุดประสงค์มาสร้างเป็นแกนสาระของเนื้อหาในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม (Theme)

(5) โครงร่างต้น (Plot I - Ideal) ในการเขียนโครงร่างต้นของหนังสือในขั้นแรกประกอบด้วยขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

- (5.1) เจาเรื่อง (Ideal - Title)
- (5.2) แนวคิดโครงร่างจินตภาพ (Plotting)
- (5.3) แก่นเรื่อง (Theme) เป็นเรื่องราวและเห็นภาพพจน์สั้น ๆ
- (5.4) ตัวแสดงพฤติกรรม (Character) แสดงออกให้เห็นภาพพจน์ของเรื่องราวสั้น ๆ ให้เห็น
- (5.5) ฉาก (Atmosphere) ประกอบขึ้นหลาย ๆ ฉาก มีสีสัน ให้ความรู้สึกร่วมกันหลาย ๆ ฉากเข้าเป็นรูปเล่ม
- (5.6) ภาพพจน์ (Figure of Speech) มองเห็นสะท้อนในด้านความรู้สึก คล้อยตาม ไม่เห็นด้วย สอดคล้อง

(6) โครงร่างต้นฉบับ (Plot II - Manuscript) การเขียนโครงร่างต้นฉบับของหนังสือ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

- (6.1) ชื่อเรื่องและเรื่องราวที่เขียน (Title)
- (6.2) การกำหนดแกนพื้นฐานและรูปแบบของวรรณกรรม (Genre and Format) มีทั้งรูปแบบหนังสือร้อยแก้ว ร้อยกรอง ขนาดของหนังสือ เนื้อหาสอดคล้องกับวิชาใดที่เรียน
- (6.3) เนื้อหาสาระ (Story Content) เป็นประเภทร้อยแก้ว ร้อยกรอง ความเรียง

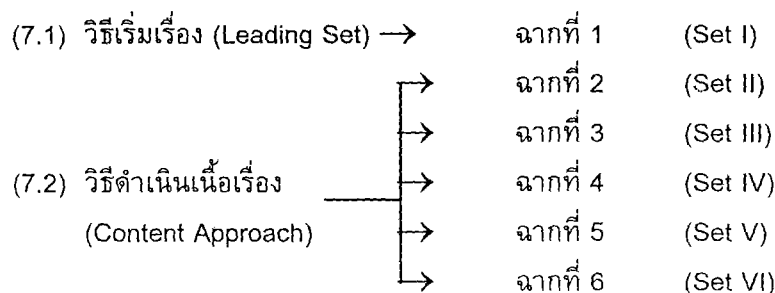
(6.4) มโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดเดียว (Single Concept) มีเนื้อความที่มุ่งเน้นที่ความคิดรวบยอดเพียงความคิดรวบยอดเดียว

(6.5) ข้อมูลหลักฐาน (Fact) มีการให้ข้อมูลที่เกิดจากการบันทึกเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไป ตัวเลข บุคลิกลักษณะของตัวละครที่จัดใส่ลงไป

(6.6) ถ้อยคำภาษา (Wording) ขยายจากคำศัพท์เป็นบทละคร สนทนา ระหว่างบุคคลต่อบุคคลของตัวละครในเรื่องนั้น ๆ

(7) โครงร่างลำดับเรื่อง (Plot III - Setting) การเขียนโครงร่างลำดับเรื่องจะดำเนินเป็นขั้นตอนในแต่ละฉากติดต่อกันไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

โครงสร้างลำดับเรื่อง (Setting)

(7.3) วิธีการจบของเรื่อง (Ending Set) → ฉากสุดท้าย (Set VII)

(8) โครงสร้างของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นหนังสือที่มีขนาดที่เรียกตามระบบการจัดพิมพ์ของโรงพิมพ์ทั่ว ๆ ไปว่า ขนาด 32 หน้ายก โดยมีส่วนประกอบกันเป็นรูปเล่มดังนี้

(8.1) ส่วนปก ประกอบด้วย ชื่อเรื่องหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชนิดของหนังสือเรียน

(8.2) คำนำ ประกอบด้วย การเขียนที่บอกแนวคิด หลักการ ความเป็นมา จุดประสงค์ เป้าหมาย และประกาศคุณภาพการ

(8.3) เนื้อหา ประกอบด้วย พุทธิกรรมที่แสดงออกมาจากตัวละครภายในเรื่องที่มีความคิดรวบยอดเดียวในเนื้อหา

(8.4) ส่วนเสริม ประกอบด้วย วิธีใช้ ข้อแนะนำ ข้อเสนอแนะ กิจกรรมและประวัติผู้แต่ง

(9) บรรณาธิการกิจ (Editing) บรรณาธิการกิจของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ประกอบด้วยขั้นตอนตามลำดับขั้น ดังนี้

(9.1) ตรวจสอบ - โครงสร้าง

(9.2) ตรวจสอบ - การใช้ภาษา

(9.3) ตรวจสอบ - ประเมินจุดประสงค์

(9.4) ปรับปรุงครั้งที่ 1

(9.5) ทดสอบคุณภาพ (Tryout)

(9.6) ปรับปรุงครั้งที่ 2

(9.7) นำไปใช้

(9.8) ปรับปรุงครั้งที่ 3 (และมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา)

(หทัย ดันหยง. 2532 : 69 - 73)

5.6 ประโยชน์ของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

- (1) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านจุดประสงค์ได้แน่นอนยิ่งขึ้น
- (2) ชี้จุดสำนึกการเรียนรู้โดยตรงในแต่ละความคิดรวบยอด
- (3) สื่อเชิงวิเคราะห์การเรียนรู้ความคิดรวบยอด

- (4) ช่วยเสริมนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - (5) สื่อสอนการเรียนรู้แห่งปวงชนครอบคลุมการใช้ประโยชน์ได้ทั้งห้องเรียน
 - (6) ช่วยควบคุมเชื่อมโยงระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล
 - (7) เชื่อมโยงการเรียนรู้ให้เป็นเอกภาพ
 - (8) เกิดความรู้สึกร่วมระหว่างบุคคล
 - (9) เกิดศูนย์รวมความสนใจในการเรียนรู้
 - (10) เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานจากสื่อเชิงวรรณกรรม
- (หทัย ตันหยง. 2532 : 72)

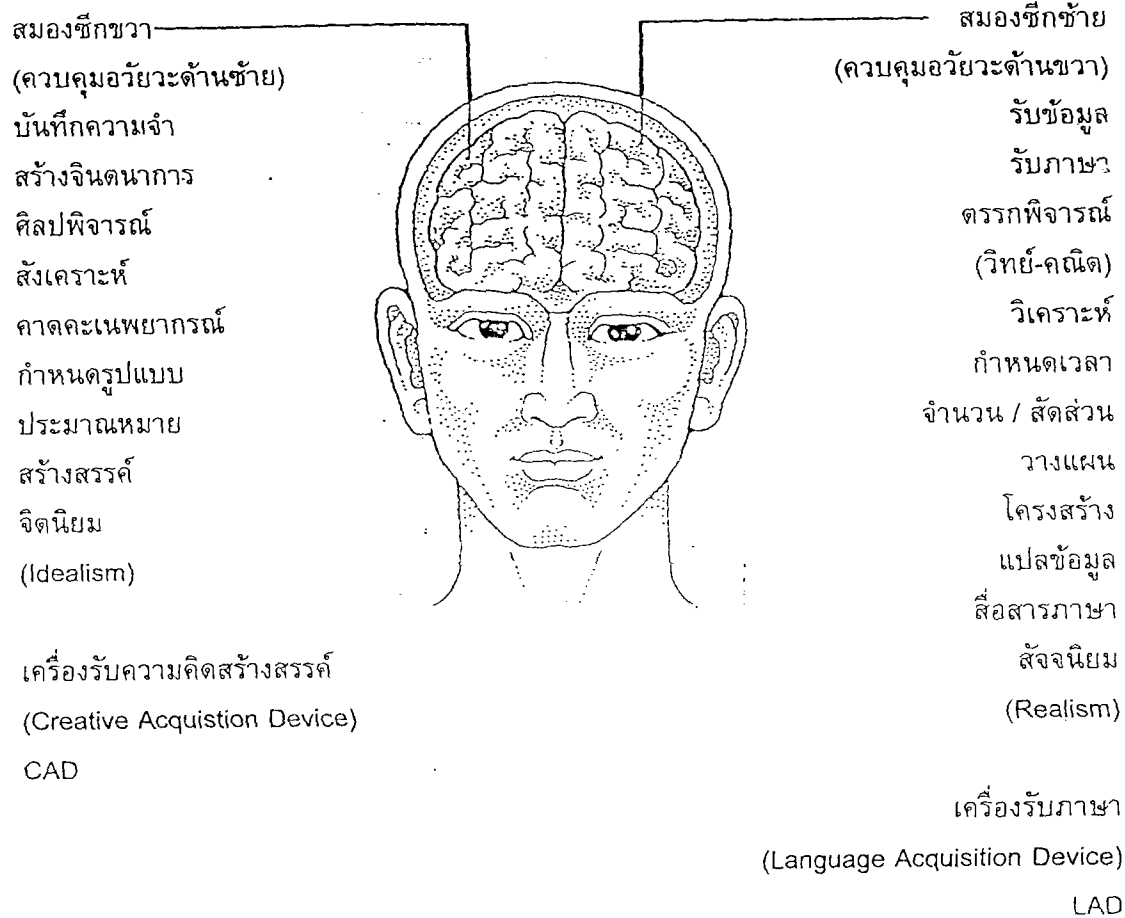
5.7 การใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ใช้ได้ใน 2 ลักษณะด้วยกัน ดังนี้

- (1) ใช้เป็นสื่อหลัก เป็นแกนของวิธีสอน ได้แก่
 - (1.1) ระวังเข้าสู่บรรยากาศการเรียนรู้
 - (1.2) นำเข้าสู่บทเรียนปกติ / ช่อมเสริม
 - (1.3) นำเข้าสู่กิจกรรม
 - (1.4) เนื้อหาของการประเมินผลการเรียน
 2. ใช้เป็นสื่อเสริม เป็นส่วนประกอบปรุงแต่งการสอน ได้แก่
 - (2.1) ระวังเข้าสู่บทเรียน
 - (2.2) เสริมพัฒนาการเรียนรู้
 - (2.3) เสริมพัฒนาการทางการอ่าน
 - (2.4) นำไปสู่กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- (หทัย ตันหยง. 2532 : 73)

5.8 ทฤษฎีพื้นฐานสำหรับการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

ทฤษฎีที่ 1 ทฤษฎีการรับรู้ทางภาษา (Theory of Language Acquisition)

การรับรู้ภาษานั้น ก็คือ กลไกของสมองซีกซ้ายรับสารข้อมูลจากภายนอก สมองซีกซ้ายรับข้อมูล แล้วสมองจะมีกลไกแปลข้อมูลต่าง ๆ แล้วจึงส่งผ่านไปสู่สมองซีกขวา เพื่อสร้างสรรค์ความคิดต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียน (ผู้รับสารข้อมูล) เกิดความคิดรวบยอด (Concept) (สนั่น มีชันหมาก. 2537 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Krashen. and Terrell. 1983. : 1 - 17)

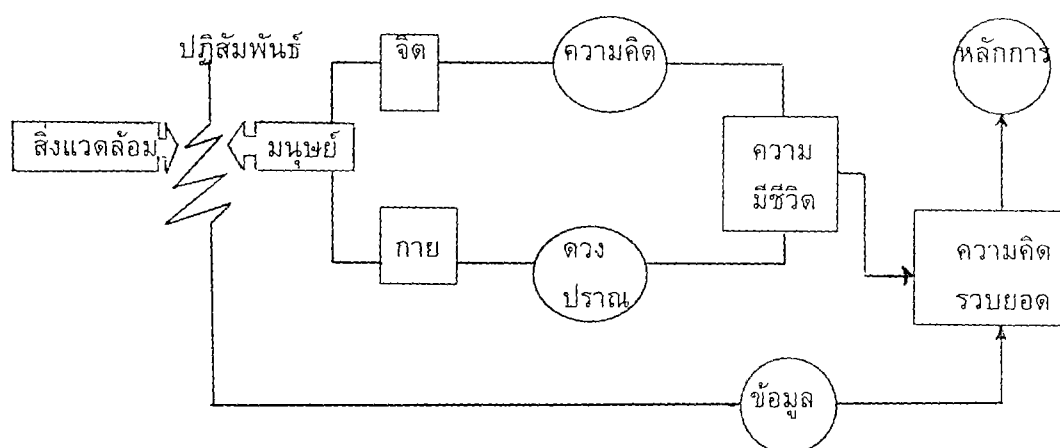

ภาพประกอบ 2 การรับภาษา (Language Acquisition)
(สนั่น มีชันหมาก. 2537 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Jean. 1976. : 91 - 104)

จากภาพประกอบ สมอชีกซ้ายส่วนล่างรับความเข้าใจ (Speech Comprehension) ส่วนบนทำหน้าที่เสริมองค์ประกอบเพื่อนำภาษาไปใช้ (Speech Product) โดยสรุปแล้ว สมอชีกซ้ายจะทำงานเกี่ยวข้องทางด้านจิตนิยม ได้แก่ รูปธรรมทางการนับจำนวนกำหนดเวลา การวิเคราะห์ การเทียบเคียงเหตุผล การวางโครงสร้างแผนงานและการใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ

สมอชีกขวาจะทำงานทางด้านจิตนิยม ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับนามธรรม ความรู้สึกนึกคิด ศิลปะ การสร้างสรรค์ จินตนาการ ความใฝ่ฝัน การคาดคะเน การพยากรณ์ การวางรูปแบบกฎเกณฑ์ทางศิลปะ จิตสำนึกทางคุณลักษณะ นิสัยใจคอ สันดาน ความประพฤติ

ดังนั้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลภายนอกที่ป้อนเข้า (Input) กับการรับของสมองมนุษย์จะเกิดผลิตผล (Output) ออกมาอย่างไร ย่อมขึ้นกับกระบวนการของการสร้างความคิดรวบยอด (Concept) ขึ้นในเบื้องต้น ดังนี้

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลภายนอกที่ป้อนเข้า (Input)

กับการรับของสมองมนุษย์จะเกิดผลิตผล (Output)

(สนั่น มีขันหมาก. 2537 : 15 ; อ้างอิงมาจาก หทัย ดันหยง. 2535 : 20)

เมื่อสมองรับข้อมูลเข้าไป จะเห็นว่าภายในสมองย่อมจะรับภาษา ทั้งความเข้าใจและรวบยอดสรุปนั้น ทำให้เกิดพิมพ์เขียวในสมองซึ่งเกิดจากปฏิกิริยาและปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน อ่าน (วรรณกรรม) ดังนั้น วัสดุการอ่านจึงเป็นพิมพ์เขียวภายนอกสมอง ซึ่งสมองจะรับเข้าไปสร้างพิมพ์เขียวในสมองตามสภาพปฏิกิริยารับรู้ของแต่ละบุคคล

สมองก็คือ เครื่องยนต์ธรรมชาติอย่างหนึ่ง ซึ่งมีสมรรถนะในตัวบุคคลแตกต่างกันไปตามภาวะสุขภาพของแต่ละตัวคน สุขภาพของสมองดีก็รับได้ดี สุขภาพสมองไม่ดีการรับภาษาก็ด้อยลงไป อีกประการหนึ่งภาพพิมพ์เขียวในสมองนั้น จะชัดเจนแจ่มใสก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อมูล

ป้อนเข้าสมองเช่นกัน สมมติว่า ข้อมูลที่ป้อนเข้าเป็นวรรณกรรมประเภทนิทาน นิทานที่มีโครงสร้างดี มีรส อลังการ และคุณากรที่ดี ภาพพิมพ์เขียวในสมองที่สมองรับเข้าก็ย่อมดี ชัดเจนทำให้ผู้อ่านเกิดจิตสำนึกในการเรียนรู้ได้ดีกว่านิทานที่มีโครงสร้างในทางตรงกันข้าม

กล่าวโดยสรุปว่าคนเราจะเรียนรู้ได้ดี เครื่องรับ (สมอง) ต้องดี และเครื่องส่ง (ความรู้ที่ป้อนเข้า) ต้องดีประกอบกันทั้งสองด้าน และจะดีได้ดังกล่าวก่เกิดจากพิมพ์เขียวที่เรียนรู้ในกระบวนการ ส่ง - รับ นั้นชัดเจน

ทศชัย ดันหยง กล่าวว่า พิมพ์เขียวการเรียนรู้ที่ดีนั้น จะต้องประกอบด้วยลักษณะ 3 มิติ คือ 3 Cs Dimension ได้แก่

มิติที่ 1 กำหนดขนาดของพิมพ์เขียว ก็คือ ตัวเนื้อหา (Content) ที่ชัดเจน

มิติที่ 2 กำหนดปริมาณของพิมพ์เขียว ก็คือ จำนวนความคิดรวบยอด (Concept) ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดเป้าหมาย คือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน

มิติที่ 3 กำหนดคุณภาพของพิมพ์เขียว ก็คือ การสร้างพลังของจิตสำนึก (Conscious) ต่อการเรียนรู้นั้น โดยเฉพาะจิตสำนึกเชิงจริยธรรม (Ethical Consciousness)

ทฤษฎีที่ 2 ทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters) ประกอบด้วยแนวทฤษฎีหลัก 3 ทฤษฎี คือ

1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach) เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนตามหลักการของภาษาเชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อม

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) เน้นปัจจัยป้อนที่มีความหมายที่ผู้เรียนเข้าใจ (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการรับรู้ (Language Acquisition) เป็นหลัก

3. ทฤษฎีการสอนอ่านทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) เน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ผ่านกระบวนการทางความคิด (ทศชัย ดันหยง. 2532 : 88)

ทฤษฎีทั้ง 2 ทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นหลักการ แนวทาง และเหตุผลในการสร้างหรือจัดทำหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับวัยของเด็กผู้วิจัยได้ศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยสร้างสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของเด็ก ด้วยการนำนิทานที่มีเรื่องราวเหมือนชีวิตจริง ตัวละครมีพฤติกรรมในการนำเอาเศษวัสดุ อุปกรณ์ที่ไม่ใช่แล้ว กลับมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วย ของใช้ อีกทั้งยังปลูกฝังคุณธรรมดำเนินเรื่องโดยนำสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวผู้เรียนมาผูกขึ้นเป็นเรื่องราวให้นักเรียนได้ศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้มีผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไว้ดังนี้

ประไพพิศ ไพรวัลย์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทดลองสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง โดยวิธีสอนแบบโครงการ พบว่า

1. ความรับผิดชอบจากการทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้วิธีแบบโครงการกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้คู่มือครูของเขตการศึกษา 6 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความรับผิดชอบจากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความรับผิดชอบจากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้คู่มือครูของเขตการศึกษา 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความรับผิดชอบจากการทดสอบหลังเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงการกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้คู่มือครู ของเขตการศึกษา 6 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิรัช ชุ่ยสูงเนิน (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยสมรรถภาพด้านวิชาการของครูประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูประถมศึกษาที่ทำการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 273 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สมรรถภาพด้านวิชาการของครูประถมศึกษาในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ครูประถมศึกษามีสมรรถภาพด้านวิชาการสูงในบ้านและสมรรถภาพด้านวิชาการต่ำในงานประดิษฐ์และงานช่าง

2. ครูประถมศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของสมรรถภาพด้านวิชาการบ้าน สูงกว่าครูประถมศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการงานเกษตรนั้น ไม่แตกต่างกันระหว่างครูประถมศึกษาชายกับครูประถมศึกษาหญิง สำหรับสมรรถภาพด้านวิชาการงานประดิษฐ์และงานช่าง พบว่า ครูประถมศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของสมรรถภาพด้านวิชาการสูงกว่าครูประถมศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ครูประถมศึกษาที่มีอายุราชการมากมีคะแนนเฉลี่ยของสมรรถภาพด้านวิชาการบ้านสูงกว่าครูประถมศึกษาที่มีอายุราชการน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับงานเกษตรและงานประดิษฐ์และงานช่างนั้น ครูประถมศึกษามีอายุราชการมากกว่าครูประถมศึกษาที่มีอายุราชการน้อย มีสมรรถภาพด้านวิชาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูประถมศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีคะแนนเฉลี่ยของสมรรถภาพด้านวิชาการงานบ้านสูงกว่าครูประถมศึกษาที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการงานเกษตรนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างครูประถมศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูประถมศึกษาที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป สำหรับสมรรถภาพด้านวิชาการงานประดิษฐ์และงานช่าง พบว่า ครูประถมศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีสมรรถภาพด้านวิชาการสูงกว่าครูประถมศึกษาที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อัญชลี อัมโพ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองวิธีการให้เลือกใบงานด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดลพบุรี โดยวิธีการให้เลือกใบงาน และวิธีการใช้ใบงานตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี จำนวน 60 คน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้เลือกใบงานและนักเรียนที่เรียนโดยวิธีใช้ใบงานไม่แตกต่างกัน แต่ทักษะต่องานประดิษฐ์และงานช่างของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้เลือกใบงาน และวิธีใช้ใบงานตามปกติแตกต่างกัน

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม (2528 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง ศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูที่ปฏิบัติการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 126 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสังเกตพฤติกรรม ผลการวิจัยมีดังนี้

1. สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ ของครูผู้สอนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร พบว่า ครูมีปัญหาการศึกษาจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หรือจังหวัดได้มีมติติดตามผลการเรียนการสอน และนำเทคนิคและวิธีสอนพร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มทดลองและพื้นฐานอาชีพน้อยเกินไป

2. ความรู้พื้นฐานของครูผู้สอนในเรื่องงานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์ และงานช่างอยู่ในระดับปานกลาง

3. หลักสูตร สื่อการเรียนกระบวนการเรียนการสอน คือครูมีปัญหาเรื่องความสามารถในการสอนวิชาการงานประดิษฐ์และงานช่าง

4. การประเมินผล ครูส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาที่เด่นชัดในด้านนี้คือเรื่อง ครูผู้สอนและผู้บริหารได้ร่วมมือปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาเรื่องการวัดผลประเมินผล การเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพน้อยเกินไป

5. ผลการประเมินผลสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ ของครูสอนแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับครูที่ผ่านการอบรมกับครูที่ไม่ผ่านการอบรมแต่ไม่ขึ้นอยู่กับวุฒิ อายุ หรือประสบการณ์การสอน

6. ผลการประเมินพฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ของครูผู้สอนโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินจะไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับเพศ และชั้นเรียนของผู้เรียน

7. ผลการสังเกตพฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ของครูผู้สอนจะไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับเพศ วุฒิ อายุ หรือประสบการณ์การสอนของครูผู้สอน

ปัญญา สิทธิพล (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “การนำผลจากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2526 และในปีการศึกษา 2527 จำนวนทั้งหมด 556 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนได้นำผลการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้านงานบ้านและด้านงานเกษตร ไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านงานประดิษฐ์และงานช่างอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. นักเรียนหญิงได้นำผลการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ด้านงานบ้าน ด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนชาย ส่วนในด้านงานเกษตร นักเรียนหญิงและนักเรียนชายนำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเมืองได้นำผลจากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้านงานเกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมือง ส่วนในด้านงานบ้าน ด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองและนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเมืองนำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้นำผลจากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้านงานเกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างได้นำผลจากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้านงานเกษตรไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย

5. นักเรียนที่มีความต้องการในการศึกษาด้านวิชาชีพ หมวดวิชาศิลปกรรม หมวดวิชาเกษตรกรรม หมวดวิชาคหกรรม หมวดวิชาหัตถกรรม และหมวดวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับน้อย ส่วนในหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับน้อย

6. นักเรียนชายที่มีความต้องการในการศึกษาด้านวิชาชีพ หมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมและหมวดเกษตรกรรม มากกว่านักเรียนหญิง ส่วนในหมวดวิชาศิลปกรรม หมวดวิชาหัตถกรรม หมวดวิชาพาณิชยกรรม นักเรียนหญิงมีความต้องการในการศึกษามากกว่านักเรียนชาย

7. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเมืองมีความต้องการในการศึกษาด้านวิชาชีพหมวดวิชาเกษตรกรรมมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมือง ส่วนในหมวดวิชาอื่น ๆ นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมือง และนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเมืองมีความต้องการในการศึกษาไม่แตกต่างกัน

8. นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีความต้องการในการศึกษาด้านวิชาหมวดวิชาเกษตรกรรมมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้างและอาชีพ

อื่น ๆ นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย และรับจ้าง มีความต้องการในการศึกษาในหมวดวิชาเกษตรกรรมมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ

อรพรรณ วิสุทธิแพทย์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการและการได้ปฏิบัติจริงในการฝึกปฏิบัติงานด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนมีความต้องการฝึกปฏิบัติงานด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ทั้ง 5 แขนงงาน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละแขนงงาน พบว่านักเรียนมีความต้องการฝึกปฏิบัติแขนงงานช่างประดิษฐ์ อยู่ในระดับมาก ส่วนอีกสี่แขนงงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ แขนงงานบ้าน แขนงงานเกษตร แขนงงานช่าง และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ
2. นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ทั้ง 5 แขนงงาน โดยส่วนรวมในระดับน้อย เมื่อวิเคราะห์ตามแขนงงาน แขนงงานช่างประดิษฐ์ และแขนงงานบ้าน ได้ฝึกในระดับปานกลาง ส่วนอีกสามแขนงงานปฏิบัติในระดับน้อย คือ แขนงงานเกษตร แขนงงานช่าง และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการในการฝึกปฏิบัติงานด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ทั้ง 5 แขนงงาน โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ตามแขนงงาน แขนงงานบ้าน แขนงงานช่างประดิษฐ์ และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต้องการฝึกปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแขนงงานเกษตรและแขนงงานช่างไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้ฝึกปฏิบัติจริงในการฝึกปฏิบัติงานด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ทั้ง 5 แขนงงาน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์ตามแขนงงาน แขนงงานบ้าน ได้ฝึกปฏิบัติจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแขนงงานเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแขนงงานช่างประดิษฐ์ แขนงงานช่าง และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความต้องการในการฝึกด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ไม่แตกต่างกันทุกแขนงงาน
6. นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ได้ฝึกปฏิบัติจริงในการฝึกด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกแขนงงาน
7. นักเรียนที่เรียนอยู่ในเขตอำเภอต่างกัน มีความต้องการฝึกปฏิบัติงานด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกแขนงงาน
8. นักเรียนที่เรียนอยู่ในเขตอำเภอต่างกัน ได้ฝึกปฏิบัติจริงด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในแขนงงานบ้าน แขนงงานช่างประดิษฐ์ และแขนงงานช่าง ส่วนในแขนงงานเกษตรและแขนงงานอาชีพอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ไพโรจน์ จิตเจริญ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ที่อยู่ในพื้นที่ชนบทยากจน ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในพื้นที่ชนบทยากจนพบว่า

1.1 ครูผู้สอนงานเลือกส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้น และส่วนใหญ่เคยรับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แต่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

1.2 ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนงานเลือกในระดับมาก แต่ได้รับการนิเทศการเรียนการสอนจากศึกษานิเทศก์ในระดับน้อย

1.3 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสเลือกเรียนเนื้อหางานเลือกตามความสนใจของนักเรียน

1.4 โรงเรียนส่วนใหญ่ดำเนินการเลือกเนื้อหา โดยผู้บริหารร่วมกับครูผู้สอนโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และความสามารถของครูผู้สอน

1.5 ครูผู้สอนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบการปฏิบัติจริง การแบ่งกลุ่มทำงาน และการสาธิต

1.6 โรงเรียนส่วนใหญ่มีเอกสาร และสื่อการเรียนการสอนงานเลือกไม่เพียงพอสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.7 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ดำเนินการวัดผลประเมินผลการเรียนงานเลือกเมื่อนักเรียนเรียนจบเนื้อหา โดยส่วนใหญ่จะใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนงานเลือกในภาคทฤษฎีและในภาคปฏิบัติจะใช้วิธีตรวจผลสำเร็จของงาน

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในพื้นที่ชนบทยากจนซึ่งจำแนกเป็นเจ็ดด้าน พบว่า โรงเรียนประสบปัญหาการจัดการเรียนการสอนงานเลือกในระดับปานกลาง และประสบปัญหาในทุกด้านในระดับปานกลาง โดยโรงเรียนประสบปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านครูผู้สอน ปัญหาด้านนักเรียน ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล ปัญหาด้านการบริหารและปัญหาด้านการจัดเนื้อหาตามลำดับ

สุวรรณี พรประเสริฐ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ แผนงาน "งานประดิษฐ์และงานช่าง" สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างและทดลองใช้บทเรียนแบบโปรแกรมแผนงานงานประดิษฐ์และงานช่างกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บทเรียนแบบโปรแกรมจำนวน 155 กรอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 80 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .88 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .33 - .77 และค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .72

ทดลองหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโบสถ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 62 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า บทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.20 / 89.73

วรรณิ์ สุทธิขาว (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเรื่อง “การประดิษฐ์วัสดุหรือเศษวัสดุ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนแบบสื่อประกอบกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง “การประดิษฐ์วัสดุหรือเศษวัสดุ” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2534 ภาคเรียนที่ 3 โรงเรียนบ้านอมพนม อำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการเทียบบัญญัติไตรยางค์ และหาค่าเฉลี่ย เกณฑ์ต่ำสุด คือ 80/80

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ค่าสัดส่วนแสดงคุณภาพในเชิงประสิทธิภาพของระบบชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 86.57/87.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ อย่างน้อยร้อยละ 80/80

จากการที่ได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ พบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ครูผู้สอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขาดสื่อมาประกอบการสอน ขาดความรู้ ขาดเทคนิควิธีในการสอน ครูมักเลือกสอนเฉพาะงานที่ครูถนัดเท่านั้น
2. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ไม่เข้าใจหลักสูตร จึงทำให้การเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร
3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ยากจนจึงขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ และนักเรียนมีความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติมากกว่าที่ครูสอนในปัจจุบัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพที่ปรากฏอยู่นี้ สรุปได้ว่าปัญหาต่าง ๆ มีทั้งในด้านตัวครูผู้สอน และตัวผู้เรียน ด้านตัวครูผู้สอนนั้นนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอน ครูผู้สอนยังขาดทักษะในการสอนและขาดสื่อมาประกอบการสอน ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนยังไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ของหลักสูตร แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถสร้างขึ้นตามความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจนและยังสามารถใช้เป็นสื่อหลักและสื่อเสริมในการสอนได้ด้วย

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ขาดแคลนสื่อประกอบการสอน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะนำแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาได้มีการนำแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน ดังนี้

สุชาติ จันทรแพง (2536 : 81) ได้ทำการศึกษาวิจัยการศึกษาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อซ่อมเสริมการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหารวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินผลหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินผลก่อนการสอนซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเปรียบเทียบความสามารถในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหารระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่าก่อนการทดลองและหลังการทดลองนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อ้อยแดง หอมสุวรรณ. (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและทัศนคติต่อวิถีชีวิตประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อ ตามแผนการสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และทัศนคติต่อวิถีชีวิตประชาธิปไตยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ที่นำมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียน ดังนี้

ทัศน โชติพฤตพงษ์ (2535 : 80) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนแบบใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยสื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปริยาลักษณ์ พิลากุล (2535 : 59) ได้ทำการศึกษาวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อการสอนตามคู่มือครู ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยสื่อตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาสนา จาดพุ่ม (2535 : 94) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยสื่อแบบเรียนเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติ โรงเรียนราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ

กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยสื่อแบบเรียนเชิงวรรณกรรมมีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยสื่อตามแผนการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นสื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อตามแผนการสอนปกติ หรือไม่

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

งานวิจัยที่ทำเกี่ยวกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถประมวลพอสังเขปได้ดังนี้

หทัย ดันหยง (2532 : 47) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ซึ่งเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา โดยใช้การสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ใช้หนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาที่ใช้หนังสือเรียนปกติเชิงวรรณกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านของนักเรียนระหว่างการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ใช้หนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสูงกว่าการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้หนังสือปกติเชิงวรรณกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

กัลยา ตูลพิจิตร (2532 : 59) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเล่มเล็กระหว่างวิธีสอนแบบวรรณิกับวิธีสอนตามคู่มือครูจำนวน 60 คน โดยกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้หนังสือเล่มเล็กตามวิธีสอนแบบวรรณิและกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้หนังสือเล่มเล็กตามวิธีสอนในคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางการอ่านในวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ทัศนีย์ โชติพิณพิงค์ (2535 : 80) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนแบบใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน ผลการวิจัยนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยสื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสนใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยสื่อใบงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาสนา จาตพุ่ม (2535 : 94) ทำการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยสื่อแบบเรียนเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติ โรงเรียนราษฎร์

บุรณะ เขตราชบุรีบุรณะ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามแผนการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปริยาลักษณ์ พิลากุล (2535 : 59) ได้ทำการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่เรียนด้วยหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยสื่อตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุชาดา จันทร์แพง (2536 : 81) ได้ทำการวิจัยการศึกษาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อซ่อมเสริมการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหารวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินผลหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเปรียบเทียบความสามารถในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อ้อยแดง หอมสุวรรณ. (2538 : 74) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและทัศนคติต่อวิถีชีวิตประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และทัศนคติต่อวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจะเห็นได้ว่าการนำแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นทำให้เด็กสนใจเรียนและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสร้างขึ้นโดยยึดหลักที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาความสนใจของเด็ก

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อใบงาน
2. นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อใบงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน จำนวน 180 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงโรงเรียน (Purposive Sampling) และมีเหตุผลในการเลือกโรงเรียน ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2540 ตั้งแต่ 2 ห้องเรียนขึ้นไป และมีจำนวนนักเรียนอย่างน้อย ห้องเรียนละ 30 คน
3. สภาพห้องเรียน ระดับการเรียนรู้ของนักเรียนโดยทั่วไปคล้ายคลึงกับโรงเรียนส่วนใหญ่ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว
4. ผู้บริหารและคณะครูเห็นความสำคัญของการวิจัยและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากจำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นทำการสุ่มอีกครั้งเพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยสื่อใบงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอน 2 ประเภทคือ
 - 1.1 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม สำหรับกลุ่มทดลอง
 - 1.2 สื่อใบงาน สำหรับกลุ่มควบคุม
2. แผนการสอน
3. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. แบบวัดผลการปฏิบัติงานของนักเรียน
6. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.1 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม จำนวน 5 เล่ม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีผลิตหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม จากเอกสารและหนังสือการสร้างสรรควรรณกรรม และหนังสือสำหรับเด็กของ หทัย ดันหยง (2529) หนังสือการเขียนแบบเรียนของ หทัย ดันหยง (2528) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมของ หทัย ดันหยง (2532)

1.1.2 ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์ และความคิดรวบยอดของวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานที่เตรียมไปสู่อาชีพแขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย

1.1.3 สร้างสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม โดยใช้หลักเกณฑ์การผลิตของ หทัย ดันหยง (2532 : 66 - 72) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

(1) วิเคราะห์ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ เนื้อหา จากแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย

(2) นำความคิดรวบยอด จุดประสงค์ และเนื้อหา มาพิจารณาเพื่อหาความสอดคล้อง แล้วสร้างสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

(3) จากข้อ (2) จะสามารถนำข้อมูลมาสร้างเป็นสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมได้ 5 เล่ม แล้วนำมาสร้างเป็นร่างต้นฉบับ (Manuscript)

(4) นำสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณกรรม จำนวน 3 คน คือ อาจารย์วราภรณ์ นิยมพงษ์ อาจารย์รุ่งกานต์ ธรรมรักษ์ อาจารย์ราณี เพชรรัตน์ เพื่อตรวจพิจารณา ภาษา ภาพ ความเหมาะสม

(5) ทำการปรับปรุงสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม แล้วจัดทำเป็นรูปเล่ม (ฉบับร่าง)

(6) นำสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง

(7) นำแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเขามะกา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง สระแก้ว สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีมาตรฐานด้วยวิธี "มาตรฐาน 80/80" (ชัยงค์ พรหมวงศ์. 2532 : 496 - 197) กล่าวคือ

มาตรฐานตัวแรก (80 ตัวแรก) หมายถึง เมื่อเรียนจากสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบท้ายเล่มแต่ละเล่มได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

มาตรฐานตัวหลัง (80 ตัวหลัง) หมายถึง การทำแบบทดสอบหลังการเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80

(8) นำแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมาทำการปรับปรุงเพื่อความสมบูรณ์แบบ

(9) นำแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบท้ายเล่มแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี วิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร่ตุล. (2520 : 1 - 407) หนังสือการวัดผลการศึกษาของอนันต์ ศรีโสภ. (2525 : 111 - 137 , 177 - 192)

2. ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียนและคู่มือครูวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เรื่องงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย

3. ศึกษาจุดประสงค์ ความคิดรวบยอด ของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่ม แล้วสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแต่ละเล่ม ทั้งหมด 5 เล่ม เล่มละ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 50 ข้อ เป็นปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

4. นำแบบทดสอบท้ายเล่มแบบเรียนเชิงวรรณกรรม แต่ละฉบับที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ อาจารย์นิตยา สุทธิผาสุข อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิมลชัย ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนวิชากลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพมาแล้ว 10 ปี ขึ้นไป เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

แล้วคัดเลือกเอาข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) ตั้งแต่ระดับ .05 ขึ้นไป (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2527 : 69)

5. นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเขมะกา อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน

6. นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % จากตารางของ จุง เทห์ ฟาน แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง .02 - .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR - 20 คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 165 - 170)

1.2 สื่อใบงานสำหรับกลุ่มควบคุม

ในการสร้างใบงาน กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย มีลำดับชั้นสอน ดังนี้

1.2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เนื้อหาวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตลอดจนลักษณะและการสร้างใบงานจากเอกสารและตำรา ดังนี้

(1) แผนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

(2) คู่มือครู กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 12 จังหวัดฉะเชิงเทรา

(3) หนังสือวัสดุเหลือใช้ได้ประโยชน์ ของอาจารย์สมจินต์ มนุษยศิลป์ ภาควิชาการอนุบาลศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต (สาธิตอนุบาลละอออุทิศ)

1.2.2 กำหนดงานที่จะนำไปสร้างใบงานทั้งสิ้น 5 งาน ดังนี้

(1) หุ่นนก	เวลา 10 คาบ
(2) พวงกุญแจของชำร่วย	เวลา 10 คาบ
(3) กระเช้าของขวัญ	เวลา 10 คาบ
(4) ของใช้จาก ส.ค.ส.	เวลา 10 คาบ
(5) กล้องใส่ดินสอ	เวลา 10 คาบ

1.2.3 ผู้วิจัยเลือกงานจากหนังสือวัสดุเหลือใช้ได้ประโยชน์ที่ไม่ใช้งานในแผนการสอนครู กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ของเขตการศึกษา 12 จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยยึดหลักการประดิษฐ์ของอย่างเดียวกันกับกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีรายละเอียดในการพิจารณาดังต่อไปนี้

- (1) วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องการ
- (2) ความยากง่ายของวิธีการ
- (3) เวลาที่ใช้ในการทำงาน

(4) จำนวนขั้นตอนในการทำงาน

(5) ความใกล้เคียงของประเภทอุปกรณ์

1.2.4 สร้างใบงานตามเนื้อหาและระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยจัดทำเป็นเอกสารที่ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยใบงานแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ขั้นตอนการประดิษฐ์พร้อมภาพประกอบ

ตอนที่ 2 อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติ

1.2.5 นำใบงานดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน คือ อาจารย์นิตยา สุทธิผาสุข อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิกมลชัย อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ ตรวจเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

1.2.6 นำใบงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเขามะกา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสระแก้ว สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว เพื่อพิจารณาหาข้อบกพร่องของใบงาน ซึ่งในขั้นนี้ไม่พบข้อบกพร่องแต่อย่างใด

1.2.7 หลังจากทราบข้อบกพร่องแล้ว ผู้วิจัยนำใบงานไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นบุคคลชุดเดียวกันตรวจอีกครั้งก่อนนำไปทดลองสอนจริง

2. แผนการสอน

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหา ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย

2.3 สร้างแผนการสอน โดยยึดกำหนดการสอน กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้วเป็นหลัก ส่วนเนื้อหาวิธีสอน ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจะเหมือนกันทุกประการ ต่างกันเฉพาะวิธีการใช้สื่อในการปฏิบัติงานภาคปฏิบัติเท่านั้น คือ

กลุ่มทดลอง ใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

กลุ่มควบคุม ใช้สื่อใบงาน

2.4 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพมาแล้ว 10 ปี จำนวน 3 คน คือ อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ อาจารย์นิตยา สุทธิผาสุข อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิกมลชัย

2.5 นำแผนการสอนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเขามะกา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสระแก้ว สปจ.สระแก้ว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ใช้เวลา 10 คาบ เพื่อหาข้อบกพร่อง

เกี่ยวกับแผนการสอนที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวาล แพร์ตกุล และหนังสือการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2529 : 1 - 371)

3.2 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่ใช้ทดลอง เพื่อใช้ในการเขียนแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์

3.3 สร้างแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ได้วิเคราะห์แล้ว

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ 3 คน คือ อาจารย์นิตยา สุทธิผาสุข อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิกลมชัย ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาว่าข้อมูลที่เขียนนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ได้ข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ นำข้อสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเขามะกา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .44 ถึง .78 และมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .21 ถึง .80 ไว้จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและปริญญาตรีตรวจสอบเพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวาล แพร์ตกุล. (2528 : 1 - 405) หนังสือการทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการของบุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2527 : 1 - 211) และหนังสือการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2529 : 1 -371)

4.2 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่ใช้ทดลอง เพื่อใช้ในการเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.3 สร้างแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ได้วิเคราะห์แล้ว

4.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ 3 คน คือ ดร.บรรเจตพร รัตนพันธ์ อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิกมลชัย เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่เขียนนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ได้ข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ นำข้อสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเขมาะกะ สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และได้เรียนเรื่อง งานประดิษฐ์ของชั่วคราวไปแล้ว จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายข้อกับคะแนนรวม (Item - Total Correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficients) (อรพินทร์ ชูชม. 2542 : 11) ได้ข้อสอบที่มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก จำนวน 32 ข้อ และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร $KR - 20$ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168 - 170) ได้ค่าความเชื่อมั่น = .7450

5. แบบวัดผลการปฏิบัติงานของนักเรียน

ในการสร้างเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติงานประดิษฐ์ของชั่วคราวของกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีขั้นตอนในการสร้างตามรายละเอียดแต่ละขั้นตอน มีดังนี้

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำการศึกษาแนวความคิดทฤษฎีผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติ เพื่อจะได้แนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติ งานประดิษฐ์ของชั่วคราว กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

5.2 วิเคราะห์เนื้อหา และเลือกงานที่เป็นตัวแทน ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาที่จะเลือกให้ผู้เรียนปฏิบัติ

5.3 กำหนดเนื้อหาที่จะวัด วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดเนื้อหาที่จะวัดครั้งนี้ คือ

ฉบับที่ 1 เรื่อง หุ่นนก

ฉบับที่ 2 เรื่อง พวงกุญแจของชาร์วีย์

ฉบับที่ 3 เรื่อง กระเช้าของขวัญ

ฉบับที่ 4 เรื่อง ของใช้จาก ส.ค.ส.

ฉบับที่ 5 เรื่อง กล้องใส่ดินสอ

5.4 เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จากการวิเคราะห์งานและวิเคราะห์จุดประสงค์ของงานประดิษฐ์ของชาร์วีย์ กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

5.5 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน คือ ดร.บรรเจตพร รัตนพันธ์ อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิกมลชัย ตรวจสอบความครอบคลุมของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติงาน

5.6 กำหนดองค์ประกอบของการวัดผลการปฏิบัติงาน

5.7 กำหนดสัดส่วนคะแนนในแต่ละองค์ประกอบ

5.8 กำหนดน้ำหนักคะแนน และเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดผลการปฏิบัติงานจากแบบวัดผลการปฏิบัติที่สร้างขึ้น

5.9 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบประเมิน การกำหนดสัดส่วนคะแนน น้ำหนักคะแนนและเกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสม ซึ่งประกอบไปด้วย

(1) ความสอดคล้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับพฤติกรรมที่จะวัด

(2) ความสอดคล้องของสัดส่วนคะแนนในแต่ละองค์ประกอบ

(3) ความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนน

นำผลจากการตรวจสอบที่ผ่านมา มาหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินของผู้ชำนาญการ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป จึงจะถือว่าการกำหนดสัดส่วนคะแนน น้ำหนักคะแนนและเกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสม

5.10 เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติดังกล่าวมีความสอดคล้องกัน นำเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติ งานประดิษฐ์ของชาร์วีย์ กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเขามะกา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน ซึ่งเรียนงานประดิษฐ์ของชาร์วีย์ กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งมีผู้สังเกตให้คะแนนจำนวน 2 คน คือ อาจารย์นิตยา สุทธิผาสุข และผู้วิจัย แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ในการพิจารณา การให้คะแนนการปฏิบัติงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ รวม 2 คน เพื่อหาความสอดคล้องของผู้สังเกตโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 193) ได้ค่าสหสัมพันธ์ของการสังเกต เท่ากับ .69

6. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจตามขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจที่สร้างความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมและพอใจในการทำกิจกรรมการเรียน การเอาใจใส่และตอบสนองในการทำกิจกรรมนั้น

6.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน คือ ดร.บรรเจตพร รัตน์พันธ์ อาจารย์บุญจันทร์ ประเสริฐสังข์ อาจารย์ขวัญเรือน วุฒิกมลชัย แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

6.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเขามะกา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน

6.4 นำแบบสอบถามจากข้อ 6.3 มาตรวจให้คะแนนความคิดเห็นที่มีต่อข้อความในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่เป็นบวก	ข้อความที่เป็นลบ
มากที่สุด	5 คะแนน	1 คะแนน
มาก	4 คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน	5 คะแนน

6.5 นำผลการตรวจให้คะแนนในข้อ 6.4 มาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficients) (อรพินทร์ ชูชม. 2542 : 11) ได้ข้อคำถามที่มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก มีค่าตั้งแต่ .19 - .59 จำนวน 18 ข้อ และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสนใจในการเรียนเท่ากับ .829 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronback) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 172) ได้ค่าความเชื่อมั่น = .83

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบที่มีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม (Randomized Control - Group Posttest only Design)

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	ทดลอง	สอบหลัง
RE	X	T ₂
RC	~X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

T₁ แทน การสอบความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์ก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง

T₂ แทน การสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่จัดกระทำทดลอง

X แทน การจัดกระทำหรือการให้ตัวแปรทดลอง

~X แทน ไม่มีการจัดกระทำหรือการให้ตัวแปรทดลอง

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 50 คาบ คาบละ 20 นาที โดยสอนเป็นเวลา 10 สัปดาห์

3. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

3.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์ วิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและบันทึกผลการทดสอบไว้เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของทั้งสองกลุ่ม

3.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในเนื้อหาวิชาเดียวกัน จุดประสงค์การเรียนรู้เดียวกันและระยะเวลาทดลองเท่ากัน คือกลุ่มละ 50 คาบ คาบละ 20 นาที โดย

(1) กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

(2) กลุ่มควบคุม สอนโดยใช้สื่อใบงานตามคู่มือครู

3.3 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดของการทดลอง

(1) ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

(2) วัดความสนใจในการเรียนวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพแขนงงานเลือก เรื่องการประดิษฐ์ของชำร่วย กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยทำการทดสอบเมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว

(3) ตรวจสอบผลการทดสอบแล้วนำคะแนนที่ได้มาไปรวมกับคะแนนภาคปฏิบัติ ซึ่งได้จากการสังเกตในขณะทีนักเรียนกำลังปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานของนักเรียน รวมทั้งการให้คะแนนผลงานในแต่ละชิ้นงาน แล้วนำคะแนนรวมที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วย ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วย ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 สถิติพื้นฐาน

หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 59)

หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนโดยใช้สูตร

$$S^2 = \frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 62 - 65)

1.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent ในการเปรียบเทียบคะแนนดังต่อไปนี้

- 1.2.1 ความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์
- 1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.2.3 ความสนใจในการเรียน

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

(บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2527 : 89 - 91)

2.2 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายเล่มแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมโดยใช้เทคนิค 27% ของจุฑา เทห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 180 - 188)

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficients) (อรพินทร์ ชูชม. 2542 : 11) และหาค่าความยากง่ายเป็นรายข้อ โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยของการตอบเป็นรายข้อ

2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[\frac{S_x^2 - \sum pq}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
 p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดแต่ละข้อ ($1 - p$)

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537 : 246)

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลการปฏิบัติที่ได้จากการสังเกตของผู้สังเกต 2 ท่าน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{N \sum x_i y_i - \sum x_i \sum y_i}{\sqrt{[N \sum x_i^2 - (\sum x_i)^2] [N \sum y_i^2 - (\sum y_i)^2]}}$$

เมื่อ

r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
X	แทน	คะแนนรายข้อของแต่ละคน
y	แทน	คะแนนรวมของแต่ละคน
N	แทน	จำนวนคน
$\sum$	แทน	ผลรวม

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 170 - 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมคะแนนความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มตัวอย่าง
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ในการทดลองผู้วิจัยเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับงานประดิษฐ์ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง งานประดิษฐ์ของเข้าร่วมของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง งานประดิษฐ์ของเข้าร่วม ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับงานประดิษฐ์ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับงานประดิษฐ์ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	18.97	10.79	0.22
กลุ่มควบคุม	30	18.77	15.01	

$$t (.05, 58) = 1.671$$

จากตาราง 2 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับงานประดิษฐ์ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชั่วคราว

จากการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชั่วคราว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยใช้สถิติค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระ (t-test for Independent Sample) ผลปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชั่วคราว ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	76.89	5.32	5.65**
กลุ่มควบคุม	30	73.81	3.57	

$$** t (.01, 58) = 2.390$$

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง โดยใช้สถิติค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระ (t-test for Independent sample) ผลปรากฏดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	70.63	63.52	3.828**
กลุ่มควบคุม	30	63.30	46.56	

$$**t (.05, 58) = 2.390$$

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่องาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อใบงาน
2. นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อใบงาน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 180 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 6 ห้องเรียน และจับฉลากอีกครั้งเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1.1 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับกลุ่มทดลอง

2.1.2 สื่อใบงานสำหรับกลุ่มควบคุม

2.2 แผนการสอนกลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม จำนวน 50 คาบ ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

2.3 แผนการสอนกลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อใบงานจำนวน 50 คาบ ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

2.4 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง งานประดิษฐ์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ในเนื้อหาเป็นเกณฑ์

2.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ ข้อคำถามมีความยากง่ายระหว่าง .10 ถึง .85 มีอำนาจจำแนก (Item Total Correlation) เป็นบวก มีค่าตั้งแต่ .01 - .61 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .745

2.6 แบบสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน เป็นแบบสังเกตการปฏิบัติงานประดิษฐ์ของชำร่วยกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้สังเกต 2 คน เท่ากับ .69

2.7 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย เป็นแบบ ลิเคิร์ท สเกล (Likert Scale) ซึ่งใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (Item Total Correlation) เป็นบวกมีค่าตั้งแต่ .19 - .59 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .829

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 ทำการทดสอบความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์วิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์แตกต่างกันหรือไม่

3.2 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันระยะเวลาในการสอนเท่ากัน โดยใช้เวลาสอน คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 10 คาบ รวม 50 คาบ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ตั้งแต่ในการจัดการเรียนการสอนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันเฉพาะสื่อที่ใช้ในการสอน กลุ่มทดลองสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้สื่อใบงาน และระหว่างทดลองแต่ละเรื่องผู้วิจัยจะบันทึกการสังเกตลงในแบบสังเกตการปฏิบัติด้วย

3.3 เมื่อสอนเสร็จทำการทดสอบหลังการสอน (Post test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามวัดความสนใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทั่วไปทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent
3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ งานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานช่างประดิษฐ์ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Independent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อใบงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 นั้น แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนี โชติพิณฑพงศ์ (2535 : 80) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยสื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่สร้างขึ้นมีคุณลักษณะ ดังนี้

1.1 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นสื่อถ่ายโยงการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยใช้ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา นำมาผูกเป็นเรื่องราวให้เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาด้วยการเสริมแรง ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวสนใจบทเรียนและอ่านหนังสือด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน

1.2 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อสิ่งหนึ่งที่เด็ก ๆ ชอบอ่าน ดังปรากฏตามประวัติวรรณกรรมชุด Little Pretty Pocket Book ของจอห์น (John. 1713 – 1767) ซึ่งมีลักษณะเป็นหนังสือเล่มเล็ก

1.3 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นแบบเรียนที่ย่อเรื่องลงให้เป็นเรื่องที่สมบูรณ์สั้น ๆ หยิบง่าย เบา มีขนาดเหมาะกับมือเด็ก คือ ขนาด 5 X 5 นิ้ว (3 หน้ายก) ใช้เวลาสั้น ๆ อ่านจบภายในเล่ม เน้นความคิดรวบยอดเพียงความคิดเดียว ไม่ซับซ้อน โดยยังคงรักษาโครงสร้างที่สมบูรณ์แบบของหนังสืออย่างครบถ้วน (หทัย ดันหยง. 2513 : 9)

1.4 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดี ซึ่งจัดตัวละครให้มีพฤติกรรมในการแสดงความคิดเห็นหรือการกระทำต่าง ๆ และสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของสังคมที่เด่นชัด ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

1.5 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เน้นระบบธรรมชาติของการรับรู้แบบสื่อสาร (Language Acquisition System LAS) ซึ่งมีหลักการเน้นความสำคัญของพิมพ์เขียว การเรียนรู้ของมนุษย์ 3 ชุด สร้างขึ้นในลักษณะร่วมสมัย ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการและธรรมชาติของภาษามากขึ้น เข้าใจการใช้ศัพท์ที่มีความรวดเร็วในการอ่าน (Wislon and others. 1986 : 32)

1.6 สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เน้นทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communication Approach) เน้นสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันทางด้านบริบทเนื้อหา จัดให้ผู้เรียนได้แสดงออกเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียน เน้นกระบวนการเรียนรู้ป้อนเข้า (Input) และผลผลิต (Output) ของผู้เรียน การสร้างปัจจัยเข้านี้เน้นกระบวนการสอนที่มีความหมายต่อผู้เรียนตามสภาพชีวิตแวดล้อมและเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากนี้การสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมในวิชาอื่น ๆ ก็มีผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจนเช่นเดียวกันเช่น งานวิจัยของ อ้อยแดง หอมสุวรรณ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และทัศนคติต่อวิถีประชาธิปไตยด้วยสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อตามแผนการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม มีความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อใบงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2 นั้น แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อกลไกช่วยผลักดัน

ให้ผู้เรียนใช้กลไกการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ และยังช่วยเสริมแรงทำให้ผู้เรียนมีความมีความ
ตื่นตัว สนใจในบทเรียนมากขึ้น และอ่านด้วยความเพลิดเพลิน นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมเสริม
ทักษะและได้พบสิ่งเร้าเป็นรูปธรรม เรื่องราวในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเหมาะสมกับวัยและ
ความสนใจของเด็ก ในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว นักเรียนยังมีโอกาสได้ระบายสี
ภาพประกอบในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ครูแจกให้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนได้เสริมสร้าง
จินตนาการจากภาพต่อขยายออกไปอีก จึงเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อ
หน่ายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เพาเวลล์ (Powell, 1963 : 330) ที่กล่าวว่า เด็กมี
ความสนใจในการเรียน จะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วยความสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน
ทำให้สามารถติดตามเนื้อหาได้โดยตลอดและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ทั้งนี้เนื่องจากสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้น ความสนใจให้กับเด็ก
โดยมีเนื้อหา สาระ ฉาก และตัวละคร เหตุการณ์ที่น่าสนใจ นอกจากนี้ยังได้ฝึกทักษะ ผูกกิจกรรมใน
ด้านศิลปะ การประดิษฐ์ ทำให้นักเรียนได้สร้างจินตนาการ ทำให้ความสนใจในการเรียนของกลุ่ม
ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศน ชาติพิณพิงค์ (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้
ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนกลุ่มการเรียนรู้และพื้นฐานอาชีพ โดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิง
วรรณกรรมกับการสอนโดยใช้ใบงาน ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิง
วรรณกรรม ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนสูงกว่าที่เรียนด้วยสื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญาภรณ์ พิลากุล (2535 : 59) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับหนังสือ
เรียนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมี
ความสนใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้สื่อหนังสือเรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในการเรียน กลุ่มการเรียนรู้และพื้นฐานอาชีพ เรื่องงาน
ประดิษฐ์ของชำร่วยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่ม
เล็กเชิงวรรณกรรม สูงกว่าการเรียนด้วยการสอนโดยใช้สื่อใบงาน จากผลการวิจัยนี้ ครูสามารถนำไป
เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมในหัวข้อ เนื้อหา วิชา และชั้นอื่น ๆ ได้
อย่างกว้างขวาง ครอบคลุมทุกกลุ่มประชากรของหลักสูตร โดยมีข้อควรคำนึงเพื่อให้ผลการใช้แบบ
เรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเกิดผลตามความมุ่งหมายคือ

1.1 ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในคำแนะนำการใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
ซึ่งเป็นขั้นตอนการสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมของ หทัย ดันหยง (2532)

1.2 การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เป็นงานที่ละเอียดและปราณีต จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สร้างต้องสร้างให้ถูกต้องตามหลักการพัฒนาการของผู้เรียน เนื้อหาในการนำเสนอตัวละครต้องมีพฤติกรรมที่เด่นชัด ควรใช้เหตุการณ์ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัวผู้เรียนมากที่สุด จึงจะทำให้ผู้เรียนรับรู้และเกิดความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้อ่านรับรู้

1.3 การนำเสนอเรื่องราวควรให้มีการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ดีและพฤติกรรมที่ไม่ดีผูกเรื่องให้ผู้อ่านได้คิดค้นหาคำตอบด้วย ไม่ควรสอนด้วยคำพูดของตัวละคร แต่ควรให้เหตุการณ์ต่าง ๆ ตอบสนองเป็นตัวสอนความคิดรวบยอดนั้น ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ ในการวิจัยครั้งต่อไป เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคงทนในการเรียนรู้ และเจตคติในการเรียน ฯลฯ

2.2 ควรมีการวิจัยการสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมในกลุ่มประสบการณ์หรือวิชาที่เน้นการปฏิบัติ เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี ลูกเสือ สร้างโดยใช้วรรณกรรมลักษณะ (Genre) ที่นำเสนอกระบวนการ (Procedure) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง

2.3 ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมไปสู่การสร้างหนังสือ มัลติมีเดียใน ซีดีรอม (CD-Rom) และสื่อประสมในลักษณะอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ชื่นชม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนปกติกับวิธีสอนชุดจุลบทที่ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเดชา, 2528.
- กัลยา ตูลยพิจิตร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กกระหว่าง วิธีสอนแบบวรรณกรรมกับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- จรรยา เอี่ยมสะอาด. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับนักเรียนแบบศูนย์ การเรียนและโดยวิธีสอนแบบบรรยาย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- จรินทร์ สกฤตถาวร. จิตวิทยาวัยรุ่นการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
- ชวาล แพร่ดกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- _____. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2516.
- _____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2520.
- _____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2528.
- ชวลิต สูงใหญ่. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสนใจใน วิชาคณิตศาสตร์ อันเป็นผลจากการสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยชุดการสอนรายวิชาย่อย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.
- ทวี ท่อแก้ว และอบรม สินภิบาล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2517.
- ทัศนี โชติพฤติพงศ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่ม การงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- บันลือ พงกษะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : เทคนิคและวิธีการ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2537.
- นคร ปลื้มฤดี. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องสมการโดยใช้วิธีการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนปกติ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ประยงค์ จินดาวงศ์. "การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก่อนการงานและพื้นฐานอาชีพ," ใน เอกสารการสอนชุดวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ. หน้า 205 - 207. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- ประไพพิศ ไพรวัลย์. การทดลองสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบโครงการ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาจันทร์. การศึกษาเพื่อการงานและอาชีพในระดับประถมศึกษา. ชลบุรี : กมลศิลป์การพิมพ์, 2528.
- ปริยาลักษณ์ พิลากุล. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อหนังสือเรียนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ปัญญา สิทธิพล. การศึกษานำผลการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- เป็รื่อง กุมุท. คู่มือการเขียนบทเรียนโปรแกรมเชิงเส้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
พยอม วงศ์สารศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชา
ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2526.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- _____. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : ฟิงเกอร์ปรีน
แอนด์มีเดีย, 2536.
- เพียรจิตร ดีปักษ์. การสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติงานประดิษฐ์กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2538. อัดสำเนา.

เพ็ญทิพย์ ชัยพัฒน์. จิตวิทยาวัยรุ่นและการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.

อัสสำเนา.

ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2526.

ไพโรจน์ จิตเจริญ. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในพื้นที่
ชนบทยากจน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน,
2531. อัสสำเนา.

ลักขณา สมเชื้อ . ปัญหาการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2
จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัสสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.

_____. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

_____. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2539.

วณิช บรรจง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์ , 2516.

วรรณ สุทธิขาว. การสร้างชุดการสอนวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง “การประดิษฐ์วัสดุหรือ
เศษวัสดุ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยบูรพา , 2535.

วัชร มีทรัพย์. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

วาสนา จาดพุ่ม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มสร้าง
เสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยสื่อแบบเรียน
เชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติโรงเรียนราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ
กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535. อัสสำเนา.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ . คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2520 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.

_____. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.

_____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา, 2532.

วิรัช ชุ่ยสูงเนิน . สมรรถภาพด้านวิชาการของครูประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลกที่สอนกลุ่มการทำงาน
และพื้นฐานอาชีพ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัสสำเนา.

วิเชียร เทียมเมือง. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์กับความคิดเห็น
ต่อสภาพที่เป็นจริงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในระดับ
ประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. ชลบุรี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. 2519.
อัสสำเนา.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. รายงานการวิจัยเรื่องความพร้อมของเด็กไทยเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการทำงาน และพื้นฐานอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : สามัญศึกษา, 2522. อัดสำเนา.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. ศึกษาสภาพปัญหาการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6. มหาสารคาม : ขอนแก่นการพิมพ์, 2528.
- สนั่น มีชั้นหมาก. วิจารณ์วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : เท็คโปรโมชัน แอนด์แอดเวอร์ไทซิง จำกัด, 25337.
- _____. ระเบียบวิธีแห่งวิทยาการการสอน. กรุงเทพฯ : เท็คโปรโมชัน แอนด์ แอดเวอร์ไทซิง จำกัด, 2538.
- สมจินต์ มนุษยศิลป์. วัสดุเหลือใช้ได้ประโยชน์. กรุงเทพฯ : บริษัทบพิตรการพิมพ์ จำกัด, 2530.
- สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.
- สุชา จันทรเฒ และสรวงศ์ จันทรเฒ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จรัสสินทวงศ์, 2515.
- _____. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2525.
- สุชาดา จันทรแพง. การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อซ่อมเสริมการ วิเคราะห์โจทย์ปัญหาการคูณและการหาวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- สุชาติ อัดตะสาระ . การสร้างชุดการสอนรายวิชาย่อยกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การขยาย พันธุ์พืช ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 . ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- สุวรรณี พรประเสริฐ. การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ แขนง “งานประดิษฐ์และงานช่าง” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533 อัดสำเนา.
- สุโท เจริญสุข. หลักจิตวิทยาและการพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2525.
- หทัย ดันหยง. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. แผนกการพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2525.
- _____. การสร้างสรรค์วรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- _____. โครงการวิจัยการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับ ประถม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

- หทัย ดันหยง. "การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา," *ศรีนครินทรวิโรฒและการพัฒนา*. ธันวาคม 2532.
- _____. รายงานการวิจัยการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, 2532.
- อนันต์ ศรีโสภ. *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- อบรม สันภิบาล. *วิชาการศึกษา 122 : จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ม.ป.ป.
- อรพรรณ วิสุทธิแพทย์. *ศึกษาความต้องการและการได้ปฏิบัติจริงในการฝึกปฏิบัติด้านการงานและพื้นฐานอาชีพ งานเลือกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดตราด*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2531. อัดสำเนา.
- อรพินทร์ ชูชม. *การวิเคราะห์เครื่องมือตามแนว GTT (Classical test theory.) สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร* 2542. อัดสำเนา.
- อัญชลี อัมโพ. *การทดลองสอนวิธีการให้เลือกใบงานด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- อ้อยแดง หอมสุวรรณ. *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และทัศนคติต่อวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับสื่อตามแผนการสอนปกติ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- Bloom Benjamin S. *An Introduction to Mastery Learning Theory in School Society and Mastery Learning*. p. 4 - 13, ed. by James H. Black. New York , Holt, Rinehart and Winston, 1974.
- _____. *Human Characteristics and School Learning*. New York : McGraw-Hill Book Company, 1976.
- Frohlick, Glifford. *Guidance Testing*. Chicago : Science Research Association Inc., 1959.
- Gagne', Robert M. *Essentials of Learning for Instruction*. Hinsdale Illinois : The Dryden Press, 1974.
- _____. *The conditions of Learning*. 3 rd ed. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1977.
- Good, Carter V. *Dictionary of Education*. New York : McGraw - Hill Book Company, 1973.
- Hurlock, Elizabeth B. *Adolescent Development*. New York : McGraw-Hill Book Company, 1955.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. *Measurement and Evaluation in Education and Psychology*. 5 th ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1978.
- _____. *Standardized Test in Education*. New York : Holt and Rinehart Inc., 1969.
- Nunnally, Jum C. *Test and Measurement*. New York : McGraw-Hill Book, Co., 1959.
- _____. *Introduction to Psychological Measurement*. New York : McGraw - Hill , 1970.

- Page, Terry, Thomas J.B., and Marshall A.R. *International Dictionary of Education*. New York : Nicholas Puhlishing Company, 1977.
- Powell, Warvin. *The Psychology of Adolescence*. New York : Bobbs-Merrill, 1963.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม โดยวิธีมาตรฐาน 80/80
2. ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ผลการวิเคราะห์แบบวัดผลการปฏิบัติงาน
4. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน
5. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง
6. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
7. คะแนนความสนใจในการเรียน ของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง
8. คะแนนความสนใจในการเรียน ของกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตาราง 5 แสดงประสิทธิภาพของหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม โดยวิธีมาตรฐาน 80/80

ลำดับที่ / เรื่อง	เกณฑ์มาตรฐาน 80/80
1. เลี้ยงง่ายตายยาก	82 / 81
2. กุญแจหาย	84 / 81
3. กระเช้าปีใหม่	80 / 81
4. บัตรสารพัดประโยชน์	85 / 81
5. จากแกนเป็นกลอง	84 / 81

ตาราง 6 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 1 เรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.60	.38
2	.70	.63
3	.47	.75
4	.53	.38
5	.63	.50
6	.43	.38
7	.40	.50
8	.57	.63
9	.37	.50
10	.53	.63

ตาราง 7 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 2 เรื่อง กุญแจหาย

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.57	.38
2	.67	.38
3	.60	.50
4	.70	.75
5	.37	.38
6	.60	.25
7	.50	.38
8	.40	.88
9	.63	.75
10	.43	.38

ตาราง 8 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 3 เรื่อง กระเช้าปีใหม่

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.50	.63
2	.63	.63
3	.73	.75
4	.67	.50
5	.43	.63
6	.57	.25
7	.47	.25
8	.53	.63
9	.60	.38
10	.47	.50

ตาราง 9 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 4 เรื่อง บัณฑิตพาไปประโชยน์

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.63	.63
2	.53	.50
3	.67	.25
4	.43	.50
5	.57	.75
6	.50	.25
7	.53	.75
8	.47	.50
9	.40	.50
10	.37	.25

ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรม เล่มที่ 5 เรื่อง จากแกนเป็นกลอง

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.63	.50
2	.53	.38
3	.70	.63
4	.43	.38
5	.60	.38
6	.47	.75
7	.57	.63
8	.40	.50
9	.37	.50
10	.53	.63

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ทั้ง 5 เล่ม
โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR – 20)

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 1

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{10}{10-1} \left[1 - \frac{2.40}{10.8747} \right] \\
 &= 1.111 \times 0.7793 \\
 &= 0.8659
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 2

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{10}{10-1} \left[1 - \frac{2.36}{7.4299} \right] \\
 &= 1.111 \times 0.6824 \\
 &= 0.7582
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 3

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{10}{10-1} \left[1 - \frac{2.39}{7.7655} \right] \\
 &= 1.111 \times 0.6922 \\
 &= 0.7691
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 4

$$\begin{aligned}
 &= \frac{n}{n-1} \left[\frac{\sum pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{10}{10-1} \left[1 - \frac{2.72}{8.8517} \right] \\
 &= 1.111 \times 0.7266 \\
 &= 0.8073
 \end{aligned}$$

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบท้ายแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 5

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{10}{10-1} \left[1 - \frac{2.40}{8.5299} \right] \\
 &= 1.111 \times 0.7186 \\
 &= 0.7984
 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม โดยใช้สูตร

$$E_1 = \left[\frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \right] \times 100$$

$$E_2 = \left[\frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \right] \times 100$$

- เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในบทเรียน คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัดแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละ
- $\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัดแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- $\sum F$ แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังการเรียนรู้
- N แทน จำนวนผู้เรียน
- A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
- B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียนรู้

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 1

$$\begin{aligned} E_1 &= \left[\frac{\frac{247}{30}}{10} \right] \times 100 \\ &= 0.8233 \times 100 \\ &= 82.33 \end{aligned}$$

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 2

$$\begin{aligned}
 E_1 &= \left[\frac{\frac{253}{30}}{10} \right] \times 100 \\
 &= 0.8433 \times 100 \\
 &= 84.33
 \end{aligned}$$

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 3

$$\begin{aligned}
 E_1 &= \left[\frac{\frac{242}{30}}{10} \right] \times 100 \\
 &= 0.8067 \times 100 \\
 &= 80.67
 \end{aligned}$$

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 4

$$\begin{aligned}
 E_1 &= \left[\frac{\frac{257}{30}}{10} \right] \times 100 \\
 &= 0.8567 \times 100 \\
 &= 85.67
 \end{aligned}$$

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เล่มที่ 5

$$\begin{aligned}
 E_1 &= \left[\frac{\frac{254}{30}}{10} \right] \times 100 \\
 &= 0.8467 \times 100 \\
 &= 84.67
 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบ

$$\begin{aligned} E_2 &= \left[\frac{\frac{976}{30}}{40} \right] \times 100 \\ &= 0.8133 \times 100 \\ &= 81.33 \end{aligned}$$

ตาราง 11 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1	.48	.19	17	.67	.32
2	.68	.49	18	.54	.13
3	.76	.55	19	.58	.29
4	.66	.32	20	.60	.31
5	.373	.17	21	.77	.30
6	.83	.52	22	.32	.04
7	.67	.08	23	.80	.46
8	.55	.16	24	.801	.45
9	.85	.14	25	.54	.24
10	.40	.24	26	.54	.09
11	.64	.28	27	.78	.60
12	.74	.61	28	.53	.37
13	.57	.06	29	.37	.07
14	.10	.01	30	.46	.08
15	.57	.28	31	.50	.17
16	.42	.02	32	.83	.14

ตาราง 12 คะแนนการสังเกตการปฏิบัติงานประดิษฐ์ของเข้าร่วม และค่าสัมประสิทธิ์ในการประเมิน
ของกรรมการ 2 ท่าน

คนที่	คะแนนของผู้สังเกต คนที่ 1 (X)	คะแนนของผู้สังเกต คนที่ 2 (Y)	XY	X^2	Y^2
1	48	45	2,160	2,304	2,025
2	50	48	2,400	2,500	2,304
3	49	49	2,401	2,401	2,401
4	49	49	2,401	2,401	2,401
5	50	49	2,450	2,500	2,401
6	49	48	2,352	2,401	2,304
7	50	51	2,500	2,500	2,601
8	49	50	2,450	2,401	2,500
9	50	47	2,350	2,500	2,209
10	49	49	2,401	2,401	2,401
11	48	48	2,304	2,304	2,304
12	50	49	2,450	2,500	2,401
13	50	50	2,500	2,500	2,500
14	51	48	2,448	2,601	2,304
15	52	49	2,548	2,704	2,401
16	50	52	2,600	2,500	2,704
17	50	50	2,500	2,500	2,500
18	50	51	2,550	2,500	2,601
19	50	51	2,550	2,500	2,601
20	50	51	2,550	2,500	2,601
21	51	51	2,601	2,601	2,601
22	52	51	2,652	2,704	2,601

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที่	คะแนนของผู้สังเกต คนที่ 1 (X)	คะแนนของผู้สังเกต คนที่ 2 (Y)	XY	X ²	Y ²
23	51	50	2,550	2,601	2,500
24	51	48	2,448	2,601	2,304
25	50	50	2,500	2,500	2,500
26	50	49	2,450	2,500	2,401
27	50	50	2,500	2,500	2,500
28	49	49	2,401	2,401	2,401
29	50	50	2,500	2,500	2,500
30	48	51	2,448	2,304	2,601
Σ	1,495	1,483	73,965	74,630	73,373

ค่าสัมประสิทธิ์ของกรรมกร 2 ท่าน ในการสังเกตการปฏิบัติงาน

สูตร

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2] [N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

แทนค่า

$$= \frac{30 \times 73965 - 2217085}{\sqrt{(2238900 - 2235025) (2201190 - 2199289)}}$$

$$= \frac{2218950 - 2217085}{\sqrt{(2875) (1901)}}$$

$$= \frac{1865}{\sqrt{7.366373}}$$

$$= \frac{1865}{2714.11}$$

$$= .69$$

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์ของชำร่วย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.44
2	.29
3	.37
4	.26
5	.52
6	.41
7	.19
8	.33
9	.38
10	.37
11	.57
12	.53
13	.46
14	.47
15	.43
16	.52
17	.51
18	.59

ตาราง 14 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง

คนที่	คะแนน		รวม	คนที่	คะแนน		รวม
	ภาคปฏิบัติ	ภาคความรู้			ภาคปฏิบัติ	ภาคความรู้	
1	50.6	24	74.6	16	52.6	22	74.6
2	51.2	22	73.2	17	53.0	26	79.0
3	51.6	25	76.6	18	52.8	21	73.8
4	51.0	25	76.0	19	53.8	20	73.8
5	51.6	25	76.6	20	53.0	23	76.0
6	49.8	26	75.8	21	52.0	27	79.0
7	51.4	27	78.4	22	53.4	27	80.4
8	51.4	22	73.4	23	53.0	28	81.0
9	50.4	23	73.4	24	52.8	28	80.8
10	51.8	26	77.8	25	52.6	25	77.6
11	52.4	25	77.4	26	52.8	27	79.8
12	52.4	25	77.4	27	53.0	26	79.0
13	52.2	25	77.2	28	51.8	24	75.8
14	52.0	26	78.0	29	52.4	23	75.4
15	52.4	23	75.4	30	52.4	27	79.4
				รวม	1,563.6	743	2,306.6

ตาราง 15 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุมหลังการสอน

คนที่	คะแนน		รวม	คนที่	คะแนน		รวม
	ภาคปฏิบัติ	ภาคความรู้			ภาคปฏิบัติ	ภาคความรู้	
1	49.2	23	72.2	16	52	22	74.0
2	48.0	21	69.0	17	51.4	21	72.4
3	51.0	22	73.0	18	52.0	23	75.0
4	49.6	23	72.6	19	50.4	23	73.4
5	51.8	23	74.8	20	51.0	25	76.0
6	50.6	26	76.6	21	50.8	24	74.8
7	50.8	22	72.8	22	50.6	24	74.6
8	49.2	24	73.2	23	50.6	22	72.60
9	50.4	23	73.4	24	51.0	26	77.0
10	51.4	25	76.4	25	50.4	25	75.4
11	51.6	23	74.6	26	49.6	27	76.6
12	51.8	21	72.8	27	50.6	25	75.6
13	51.2	20	71.2	28	51.6	23	74.6
14	50.8	21	71.8	29	50.8	23	73.8
15	51.6	22	73.6	30	50.6	20	70.6
				รวม	1,522.4	692	2,214.4

ตาราง 16 คะแนนสอบถามวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
 เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง

คนที่	หลังการทดลอง
1	77
2	82
3	77
4	78
5	68
6	63
7	74
8	63
9	70
10	84
11	58
12	77
13	70
14	62
15	68
16	78
17	77
18	54
19	69
20	74
21	64
22	61
23	62
24	85
25	76
26	60
27	78
28	68
29	68
30	77

ตาราง 17 คะแนนสอบถามวัดความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
 เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วย ของกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

คนที่	หลังการทดลอง
1	59
2	68
3	59
4	60
5	64
6	53
7	70
8	70
9	75
10	54
11	65
12	64
13	64
14	68
15	57
16	54
17	52
18	59
19	57
20	69
21	70
22	73
23	60
24	65
25	67
26	53
27	70
28	76
29	60
30	64

ภาคผนวก ข

- โครงสร้างการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

โครงสร้างการสอนกลุ่มควบคุม
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
การประดิษฐ์ของชำร่วย เวลา 50 คาบ

ความคิดรวบยอด

วัสดุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้หลายชนิด และสามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วยได้
2. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้
3. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้
4. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์ของชำร่วยได้อย่างเหมาะสม
5. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
6. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
7. คำนวณวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

1. ลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วย
2. การเลือกวัสดุและเศษวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์
3. การออกแบบและสร้างแบบของชำร่วย
4. การประดิษฐ์และตกแต่งของชำร่วย
5. การใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือ
6. การคิดค่าวัสดุ ค่าแรงงาน และการคิดราคาจำหน่าย

การสอนงานประดิษฐ์ของชำร่วย ใช้เวลา 50 คาบ ใช้ใบงานทั้งหมด 5 ใบงาน คือ

1. การประดิษฐ์หุ่นนก	10 คาบ
2. การประดิษฐ์พวงกุญแจของชำร่วย	10 คาบ
3. การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ	10 คาบ
4. การประดิษฐ์ของใช้จากบัตรอวยพร	10 คาบ
5. การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ	10 คาบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของต่าง ๆ
2. ชักชวนให้นักเรียนสนใจการประดิษฐ์ของชำร่วยโดยให้ดูจากตัวอย่างงาน

ที่สำเร็จแล้ว

3. ตรวจสอบวัสดุ เครื่องมือ และความพร้อมของนักเรียน

ขั้นสอน ดำเนินการสอนโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. ครูนำตัวอย่างของชำร่วยประเภทใช้สอยและประดับตกแต่งที่ประดิษฐ์จากเศษวัสดุมา
รวมอภิปรายถึงเรื่องต่อไปนี้
 - จุดประสงค์ของการเรียนการประดิษฐ์ของชำร่วย
 - การเตรียมและจัดหาวัสดุและเศษวัสดุ
 - การออกแบบและสร้างแบบรวมถึงการตกแต่งให้สวยงาม
 - การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการเก็บรักษา
 - การคิดต้นทุนในการผลิตและการคิดราคาจำหน่าย
2. ศึกษาขั้นตอนในการทำงานจากใบงาน ชักถามปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน ฝึกออกแบบของชำร่วยเป็นกลุ่มย่อย
3. นักเรียนเตรียมวัสดุและเครื่องมือในการประดิษฐ์ของชำร่วยตามที่กำหนดในใบงาน
4. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน เช่น การใช้เครื่องมือแต่ละชนิดในการประดิษฐ์
5. นักเรียนลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอน โดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน ความประหยัด ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อชี้แนะในขณะปฏิบัติงาน และขั้นตอนประเมินผลของการทำงานในระหว่างปฏิบัติงาน
6. นักเรียนเก็บเครื่องมือ วัสดุที่เหลือใช้ และทำความสะอาดสถานที่ปฏิบัติงาน
7. นักเรียนฝึกคิดค่าวัสดุและค่าแรงงาน
8. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอย เพื่อประเมินผลงานของตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่น

ขั้นสรุป

ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียน ชี้ให้เห็นสิ่งที่ควรทำตาม และสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้แก้ไขปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. ผลงานตัวอย่างที่ทำสำเร็จรูปแล้ว
3. วัสดุ และเครื่องมือที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

1. การสังเกต
 - ความสนใจในการเรียน
 - การซักถามปัญหา
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
 - การใช้เครื่องมือ
2. ตรวจผลงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน

โครงสร้างการสอนกลุ่มทดลอง
กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
การประดิษฐ์ของชำร่วย เวลา 50 คาบ

ความคิดรวบยอด

วัสดุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้หลายชนิดและสามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้ สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วย
2. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วย
3. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นของชำร่วย
4. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์เป็นของชำร่วย
5. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์
6. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่น
7. คำนวณต้นทุนและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จ

เนื้อหา

1. ลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วย
2. การเลือกวัสดุและเศษวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์
3. การออกแบบและสร้างแบบของชำร่วย
4. การประดิษฐ์และตกแต่งของชำร่วย
5. การใช้และเก็บรักษาเครื่องมือ
6. การคิดค่าวัสดุ ค่าแรงงาน และการคิดราคาจำหน่าย

การสอนงานประดิษฐ์และของชำร่วยนี้ใช้เวลาเรียน 50 คาบ โดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิง

วรรณกรรม ทั้งหมด 5 เล่ม คือ

1. เรื่องเลี้ยงง่ายตายยาก	เวลา 10 คาบ
2. เรื่องกัญแจหาย	เวลา 10 คาบ
3. เรื่องกระเช้าปีใหม่	เวลา 10 คาบ
4. เรื่องบัตรสารพัดประโยชน์	เวลา 10 คาบ
5. เรื่องจากแกนเป็นกล่อง	เวลา 10 คาบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

1. สนทนากับนักเรียนเรื่องการประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของต่าง ๆ
2. ระวังให้นักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อให้เกิดความสนใจในการ

ประดิษฐ์ของชำร่วย

3. นำเสนอตัวอย่างงานประดิษฐ์ โดยให้นักเรียนดูจากตัวอย่างงานที่ทำสำเร็จแล้ว

ขั้นสอน

1. นักเรียนอ่านเรื่องในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ครูแจกให้เป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปเนื้อหาเรื่องราวแล้วส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องที่อ่านหลังจาก

นั้นให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกันจนทุกคนเข้าใจ

3. แนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงานซึ่งได้จากการอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมโดยใช้ข้อรรถลักษณะกระบวนการแสดงวิธีการ แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนปฏิบัติการ

4. นักเรียนลงมือปฏิบัติงานตามแผนโดยครูแนะนำสาธิตการปฏิบัติงาน
- บางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน

5. นักเรียนนำเสนอผลงาน ทั้งส่วนที่เป็นชิ้นงานและแผนงานที่เขียนขึ้น

6. เสนอผลงาน อภิปรายผลงานเกี่ยวกับผลดี ผลด้อย ข้อควรปรับปรุง ประเมินราคา
- ชิ้นงานของแต่ละคน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปผลงาน อภิปรายปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ตรวจสอบผลงานของนักเรียน ชี้ให้เห็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม และสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อนักเรียนได้นำไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. สื่อหลัก

- แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม 1 ชุด 5 เล่ม คือ
 1. เรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก
 2. เรื่อง กุญแจหาย
 3. เรื่อง กระเช้าปีใหม่
 4. เรื่อง บัตรสารพัดประโยชน์
 5. เรื่อง จากแกนเป็นกล่อง

2. สื่อประกอบ

- ผลงานตัวอย่างที่ทำสำเร็จแล้ว
- วัสดุและเครื่องมือที่กำหนดในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- การซักถามปัญหา
- การใช้เครื่องมือ
- การอภิปรายผล
- การปฏิบัติงาน

2. ตรวจผลงาน

- การประเมินผลงาน
- ผลงาน
- แผนการปฏิบัติงาน

แผนการสอนรวม กลุ่มคาบคุม
กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
การประดิษฐ์ของชำร่วย เวลา 50 คาบ

ความคิดรวบยอด

วัสดุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้หลายชนิด และสามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วยได้
2. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้
3. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้
4. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์ของชำร่วยได้อย่างเหมาะสม
5. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
6. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
7. คำนวณวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

1. ลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วย
2. การเลือกวัสดุและเศษวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์
3. การออกแบบและสร้างแบบของชำร่วย
4. การประดิษฐ์และตกแต่งของชำร่วย
5. การใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือ
6. การคิดค่าวัสดุ ค่าแรงงาน และการคิดราคาจำหน่าย

การสอนงานประดิษฐ์ของชำร่วย ใช้เวลา 50 คาบ ใช้ใบงานทั้งหมด 5 ใบงาน คือ

1. การประดิษฐ์หุ่นนก	10 คาบ
2. การประดิษฐ์พวงกุญแจของชำร่วย	10 คาบ
3. การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ	10 คาบ
4. การประดิษฐ์ของใช้จากบัตรอวยพร	10 คาบ
5. การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ	10 คาบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของต่าง ๆ
2. ชักชวนให้นักเรียนสนใจการประดิษฐ์ของชำร่วยโดยให้ดูจากตัวอย่างงาน

ที่สำเร็จแล้ว

3. ตรวจสอบวัสดุ เครื่องมือ และความพร้อมของนักเรียน

ขั้นสอน ดำเนินการสอนโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. ครูนำตัวอย่างของชำร่วยประเภทใช้สอยและประดับตกแต่งที่ประดิษฐ์จากเศษวัสดุมา
ร่วมอภิปรายถึงเรื่องต่อไปนี้
 - จุดประสงค์ของการเรียนการประดิษฐ์ของชำร่วย
 - การเตรียมและจัดหาวัสดุและเศษวัสดุ
 - การออกแบบและสร้างแบบรวมถึงการตกแต่งให้สวยงาม
 - การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการเก็บรักษา
 - การคิดต้นทุนในการผลิตและการคิดราคาจำหน่าย
2. ศึกษาขั้นตอนในการทำงานจากใบงาน ชักถามปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน ฝึกออกแบบของชำร่วยเป็นกลุ่มย่อย
3. นักเรียนเตรียมวัสดุและเครื่องมือในการประดิษฐ์ของชำร่วยตามที่กำหนดในใบงาน
4. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน เช่น การใช้เครื่องมือแต่ละชนิดในการประดิษฐ์
5. นักเรียนลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอน โดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน ความประหยัด ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อชี้แนะในขณะปฏิบัติงาน และขั้นตอนประเมินผลของการทำงานในระหว่างปฏิบัติงาน
6. นักเรียนเก็บเครื่องมือ วัสดุที่เหลือใช้ และทำความสะอาดสถานที่ปฏิบัติงาน
7. นักเรียนฝึกคิดค่าวัสดุและค่าแรงงาน
8. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอย เพื่อประเมินผลงานของตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่น

ขั้นสรุป

ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียน ชี้ให้เห็นสิ่งที่ควรทำตาม และสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้แก้ไขปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. ผลงานตัวอย่างที่ทำสำเร็จรูปแล้ว
3. วัสดุ และเครื่องมือที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

1. การสังเกต
 - ความสนใจในการเรียน
 - การซักถามปัญหา
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
 - การใช้เครื่องมือ
2. ตรวจผลงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน

แผนการสอน กลุ่มควบคุม
กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์หุ่นนก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 1 - 3

ความคิดรวบยอด

ลูกปิงปองและลูกปัดสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นหุ่นนกได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์เป็นหุ่นนกได้
2. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นหุ่นนกได้
3. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์หุ่นนกได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์หุ่นนก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของต่าง ๆ
2. ชักชวนให้นักเรียนสนใจการประดิษฐ์หุ่นนกโดยให้ดูจากตัวอย่างงานที่ทำสำเร็จแล้ว

ขั้นสอน

1. ครูนำตัวอย่างหุ่นนกมาร่วมอภิปรายถึงเรื่องต่อไปนี้
 - จุดประสงค์ของการเรียนการประดิษฐ์หุ่นนก
 - การออกแบบและสร้างแบบรวมถึงการตกแต่งให้สวยงาม
 - การเตรียมวัสดุและจัดหาวัสดุและเศษวัสดุ
 - การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการเก็บรักษา
2. ศึกษาขั้นตอนการทำงานจากใบงาน ชักถามปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงานโดยศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการเพื่อเตรียมวัสดุและเครื่องมือในการประดิษฐ์หุ่นนกตามที่กำหนดในใบงาน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนไปแล้ว ตามหัวข้อดังนี้

1. ชนิดของวัสดุที่จะนำมาใช้ประดิษฐ์หุ่นนก
2. การออกแบบลักษณะหุ่นนกที่จะทำการประดิษฐ์
3. วางแผนเตรียมวัสดุที่จะใช้ในคาบที่ 4 - 10

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างหุ่นนก
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- การซักถามปัญหา

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์หุ่นนก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 4 -10

ความคิดรวบยอด

ลูกปิงปองและลูกปัดสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นหุ่นนกได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของหุ่นนกได้
2. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
3. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
4. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

การประดิษฐ์หุ่นนก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำเสนอตัวอย่างหุ่นนกแล้วตรวจสอบวัสดุ เครื่องมือและความพร้อม

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียนดู
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนในใบงาน โดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน
3. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอยเพื่อประเมินผลงานของตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่นและประเมินราคาวัสดุและประเมินราคาผลงานของตนเอง

ขั้นสรุป

ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียนชี้ให้เห็นสิ่งที่ควรทำตามและสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้นำไปแก้ไขปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

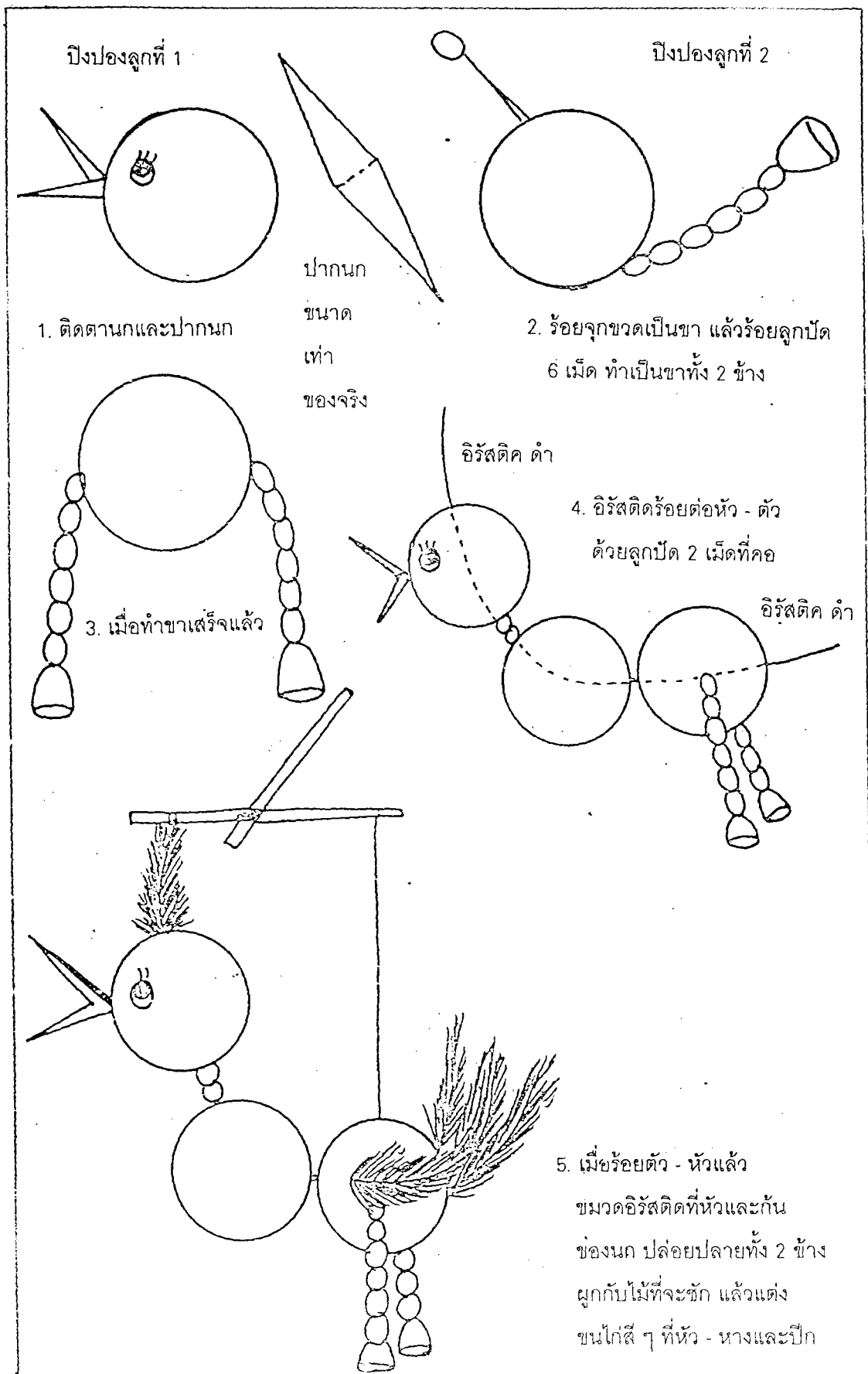
สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างหุ่นนก
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
2. ตรวจผลงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน

หุ่นนก

วัสดุที่ใช้

1. ปิงปองสี ๆ 3 ลูก	5. ขนไก่สี ๆ
2. ลูกปัด เม็ดรี	6. กระดาษสี
3. อีรสถิต หลอดสีดำ	7. ไม้เสียบลูกชิ้น 2 อัน
4. เข็มยาว ด้ายเส้นโต	8. จุกขวดพลาสติก

วิธีทำ

หัวนก

ตัดปาก ติดที่กลางลูกปิงปอง จากปากห่างเท่ากันทั้ง 2 ข้าง ติดลูกตาด้วยกระดาษดำ 2 ข้าง แล้วเขียนขนตา ทิ้งไว้ให้แห้งสนิท

ตัวนก

ร้อยด้ายแดงจุกขวดพลาสติกแล้วร้อยลูกปัดเม็ดรี 6 เม็ด แ่งที่รูของลูกปิงปองไปทะลุอีก ข้าง ร้อยลูกปัดรีอีก 6 เม็ด แล้วร้อยจุกขวดพลาสติก แ่งเข็มย้อนมารููกด้านบน ผูกพอหลวมเล็กน้อย (เป็นขานก)

ประกอบตัว

1. ร้อยอีรสถิตด้วยเข็มยาว แ่งทะลุลูกปิงปองให้ส่วนขานกอยู่ด้านข้างเท่า ๆ กันทั้ง 2 ด้าน แล้วแ่งปิงปองอีก 1 ลูกทำเป็นช่วงตัวนก
2. ร้อยลูกปัดรีอีก 2 เม็ด ทำเป็นคอนกแล้วแ่งหัวนกส่วนที่เป็นคอทะลุตรงไปบนหัว เหลืออีรสถิตหัวท้ายไว้ยาว ๆ ขมวดปมหัวท้ายให้ติดกับลูกปิงปองกันไม่ให้ลูกปิงปองเคลื่อนไปมาได้
3. ไม้เสียบลูกชิ้นตัดปลายแหลมออก แล้วนำมาผูกติดกันเป็นรูปตัวที่ (หรือกางเขน) เอาสายอีรสถิตทั้ง 2 ข้างผูกเข้ากับปลายไม้ที่ขวางทั้ง 2 ข้างให้หัวนกตั้งขึ้น ทางตัวนกต่ำลง แล้วแต่ง ขนไก่เป็นหาง - ปีก และที่หัวนก

หมายเหตุ

การทำลูกนกนี้จะต้องใช้ปิงปองหลายสี, ขนไก่หลายสีแต่งให้สลับกันให้สวยงาม และขยับ ไม้จนจะเด่นได้

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ

เรื่อง การประดิษฐ์พวงกุญแจของชำร่วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 11 - 13

ความคิดรวบยอด

ลูกบิดและเศษผ้า สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นพวงกุญแจได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์เป็นพวงกุญแจได้
2. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นพวงกุญแจได้
3. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์พวงกุญแจได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์พวงกุญแจของชำร่วย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการนำวัสดุมาประดิษฐ์เป็นพวงกุญแจว่าสามารถใช้อะไรทำได้บ้าง
2. ชักชวนให้นักเรียนสนใจการประดิษฐ์พวงกุญแจโดยให้ดูจากตัวอย่างงานที่ทำสำเร็จแล้ว

ขั้นสอน

1. ครูนำตัวอย่างผลงานการประดิษฐ์พวงกุญแจมารวมอภิปรายถึงเรื่องต่อไปนี้
 - จุดประสงค์ของการเรียนการประดิษฐ์พวงกุญแจ
 - การออกแบบและสร้างแบบรวมถึงการตกแต่งให้สวยงาม
 - การเตรียมวัสดุและจัดหาวัสดุและเศษวัสดุ
 - การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการรักษา
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ศึกษาขั้นตอนการทำงานจากใบงาน ชักถามปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน
3. นักเรียนร่วมกันวางแผนเพื่อเตรียมวัสดุและเครื่องมือในการประดิษฐ์พวงกุญแจตามที่กำหนดในใบงาน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนไปแล้ว ตามหัวข้อดังนี้

1. ชนิดของวัสดุที่จะนำมาใช้ประดิษฐ์พวงกุญแจของชำร่วย
2. การออกแบบลักษณะพวงกุญแจที่จะทำการประดิษฐ์
3. วางแผนเตรียมวัสดุที่จะใช้ในคาบที่ 14 -20

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างพวงกุญแจที่ทำจากเศษวัสดุ
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรม
- การซักถามปัญหา

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์พวงกุญแจของชำร่วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 14 - 20

ความคิดรวบยอด

ลูกบิดและเศษผ้า สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นพวงกุญแจได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของพวงกุญแจได้
2. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
3. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
4. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

การประดิษฐ์พวงกุญแจของชำร่วย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำเสนอดตัวอย่างพวงกุญแจที่ประดิษฐ์จากเศษวัสดุ แล้วตรวจเครื่องมือ ตรวจสอบวัสดุ เศษวัสดุ และความพร้อมของนักเรียน

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียนดู
2. นักเรียนแยกตามกลุ่ม ลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนในใบงาน โดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน
3. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอย เพื่อประเมินผลงานของตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่นและประเมินราคาวัสดุ ประมาณราคาผลงานของตนเอง

ขั้นสรุป

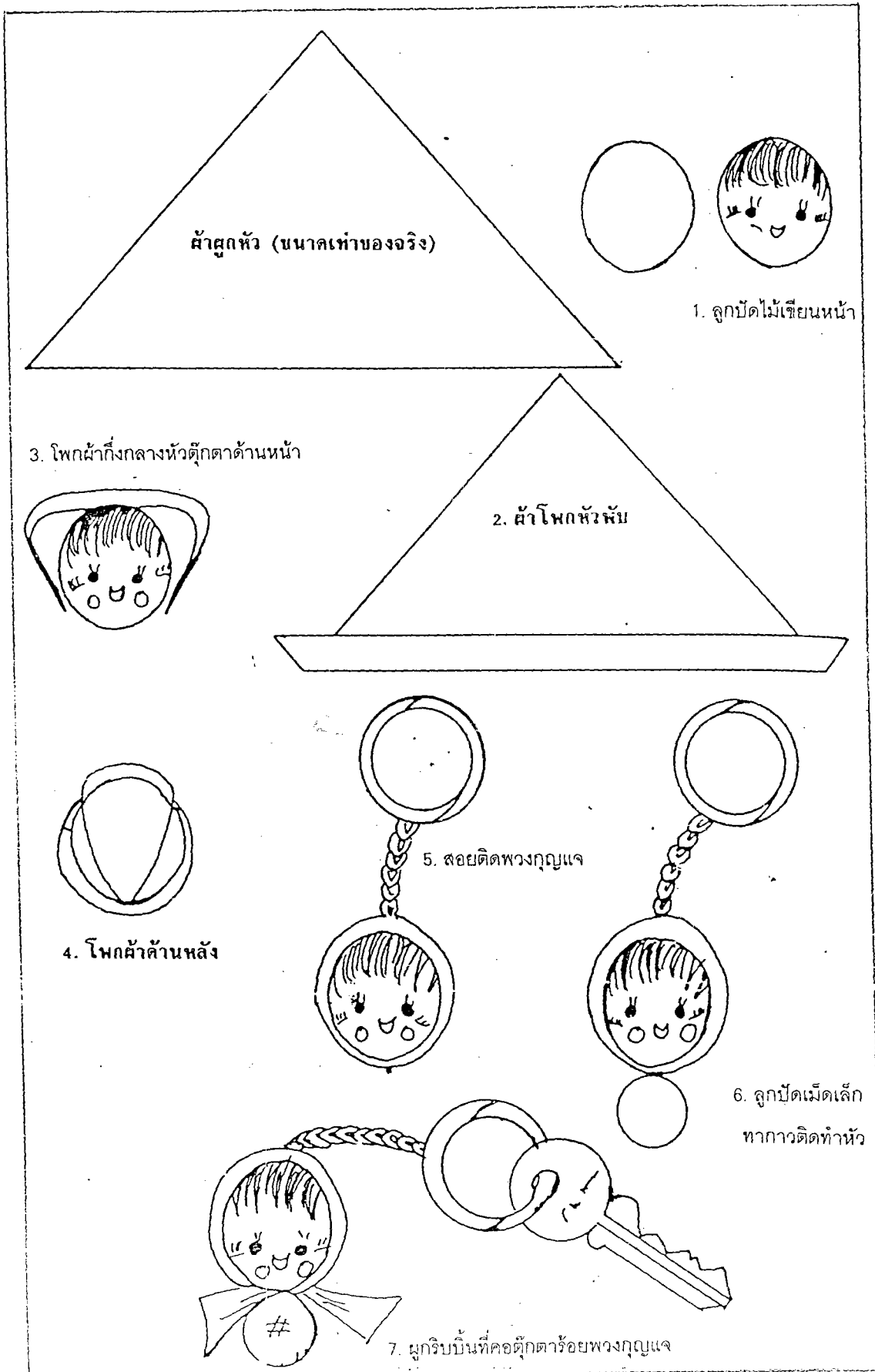
ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียน ชี้ให้เห็นสิ่งที่ควรทำตามและสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้แก้ไขปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างพวงกุญแจที่ทำจากเศษวัสดุ
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
2. ตรวจผลงาน
 - ผลงาน
 - ประเมินผลงาน

วัสดุที่ใช้

1. ลูกบิดไม้เม็ดใหญ่ 1 เม็ด (หรือลูกบิดพลาสติก)
2. ลูกบิดไม้เม็ดเล็ก 1 เม็ด
3. พวงกุญแจ 1 พวง
4. เศษผ้าสีต่าง ๆ ดอกเล็ก ๆ สีสด ๆ
5. เศษริบบิ้น
6. กาว
7. ปากกาเขียนพลาสติก สีแดง, ดำ
8. รุจทาแถม

วิธีทำ

1. ลูกบิดเม็ดใหญ่เขียนตา - ปาก และผมด้วยปากกา เขียนพลาสติก ทิ้งไว้ให้แห้ง แล้วทาแถมด้วยรุจทาแถม
2. ตัดผ้าสีสด ๆ เท่าแบบที่ให้ไว้ พับริมผ้าติดกาวเล็กน้อย ทากาวตรงกลางหัวตุ๊กตาด้านบนใกล้รูของลูกบิดวางผ้าโพกหัวให้ได้กึ่งกลาง แล้วทบผ้าลงมาที่ใต้คางทั้ง 2 ข้าง ทากาวติดให้แน่น
3. กลับทางด้านหลังของหัวตุ๊กตา ทากาวพับผ้าด้านข้างเข้าหากันทั้ง 2 ด้าน แล้วทาบชายผ้าทางปลายแหลมลงมาติดกาวที่คอ ห่อเป็นหมวกทั้งให้แห้ง
4. ใช้ด้ายเส้นโคสองเส้นคู่แทงส่วนคอทะลุขึ้นไปบนหัวแล้วร้อยด้ายติดกับพวงกุญแจแทงทะลุย้อนลงมาผูกเป็นปมที่คอให้แน่น ทากาวที่ปมด้วยก้นหลอดเล็กน้อย
5. ทากาวลูกบิดเล็กติดใต้คอปมร้อยด้ายที่ผูกไว้ให้แน่น (ควรให้สีสด ๆ ติดกันกับหัว) ผูกโบว์เล็ก ๆ ที่คอ

หมายเหตุ

ถ้าต้องการให้มีเสียงดังฟังไพเราะน่าฟังก็ใช้ลูกกระพรวนเย็บติดใต้คอแทนลูกบิดเม็ดเล็กก็ได้ ก็จะเป็นพวงกุญแจที่น่ารัก และมีเสียงกรุ๊งกริ๊งน่าฟัง ซึ่งจะได้เป็นของขวัญของชำร่วยได้อย่างน่ารัก

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 21 - 23

ความคิดรวบยอด

แกว่น้ำพลาสติกและเศษผ้า สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกระเช้าของขวัญได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์กระเช้าของขวัญได้
2. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์กระเช้าของขวัญได้
3. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์กระเช้าของขวัญได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการใช้วัสดุอย่างฟุ่มเฟือย และได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า
2. ชักชวนให้นักเรียนสนใจการประดิษฐ์กระเช้าของขวัญโดยให้ดูจากตัวอย่างงานที่ทำ

สำเร็จแล้ว

ขั้นสอน

1. ครูนำตัวอย่างกระเช้าของขวัญมารวมอภิปรายถึงเรื่องต่อไปนี้
 - จุดประสงค์ของการเรียนรู้การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ
 - การออกแบบและสร้างแบบรวมถึงการตกแต่งให้สวยงาม
 - การเตรียมวัสดุและจัดหาวัสดุและเศษวัสดุ
 - การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการรักษา
2. ศึกษาขั้นตอนการทำงานจากใบงาน ชักถามปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการ

ทำงาน

3. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ร่วมกันวางแผนการเพื่อเตรียมวัสดุและเครื่องมือในการประดิษฐ์กระเช้าของขวัญตามที่กำหนดในใบงาน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนไปแล้ว ตามหัวข้อดังนี้

1. ชนิดของวัสดุที่จะนำมาใช้ประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ
2. การออกแบบลักษณะกระเช้าของขวัญที่จะทำการประดิษฐ์
3. วางแผนเตรียมวัสดุที่จะใช้ในคาบที่ 24 - 30

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ตัวอย่างกระเช้าของขวัญ
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- การซักถามปัญหา

แผนการสอน กลุ่มควบคุม
กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 24 - 30

ความคิดรวบยอด

แก้วนํ้าพลาสติกและเศษผ้าสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกระเช้าของขวัญได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของกระเช้าของขวัญได้
2. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
3. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
4. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำเสนอตัวอย่างกระเช้าของขวัญที่ประดิษฐ์จากเศษวัสดุ แล้วตรวจเครื่องมือ ตรวจสอบวัสดุ เศษวัสดุ และความพร้อมของนักเรียน

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียนดู
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คนลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนในใบงาน โดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน
3. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอย เพื่อประเมินผลงานตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่นและประเมินราคาวัสดุ ประมาณราคาผลงานของตนเอง

ขั้นสรุป

ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียนชี้ให้เห็นสิ่งที่ดีควรทำตาม และสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้แก้ไขปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ตัวอย่างกระเช้าของขวัญ
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
2. ตรวจผลงาน
 - ผลงาน
 - ประเมินผลงาน

วัสดุที่ใช้

1. ลูกปิงปอง
2. ไม้เสียบลูกชิ้นชนิดยาว
3. เศษผ้า, เศษลูกไม้, เศษไหมพรม ผ้าสักหลาดสีต่าง ๆ
4. ปากกาอ้าตราชาย NO. 700 สีแดง - ดำ
5. ลวดกำมะหยี่เส้น
6. กระดาษขาว, กาวลาเทกซ์
7. แก้วกระดาษ หรือแก้วพลาสติกอ่อน ชนิดใส่น้ำอัดลม

วิธีทำ

กระเช้า

1. แก้วกระดาษล้างให้สะอาด ถ้าแก้วเก่าไม่สวยอาจจะใช้เศษผ้าหรือเศษกระดาษตกแต่ง
2. ทากาวแก้วเจาะด้านตรงข้ามข้างละ 2 รู แล้วใช้ลวดกำมะหยี่ชนิดเส้นร้อย 2 เส้น ทำเป็นหูกระเช้า ผูกริบบิ้นให้สวยงาม

ตัวตุ๊กตา

1. ลูกปิงปองเจาะรูเล็ก ๆ พอที่จะเอาไม้เสียบลูกชิ้นเสียบเข้าไปให้แน่น เขียนหน้าตา - ปาก - จมูกด้วย ปากกาอ้าตราชาย NO.700 ทิ้งไว้ให้แห้ง
2. ตัดผ้าวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 1/2 ซม. (แบ่งครึ่งจะได้สี่เหลี่ยม 2 ตัว) ตัดริมด้วยกรรไกรซิกแซกแล้วทากาวติดเป็นเส้นติดกับไม้ลูกชิ้นที่เสียบหัวปิงปอง แล้วใช้โบว์ผูกที่คอ
3. มัดเศษไหมพรมตรงกลาง แล้วใช้หวีแปรงกระจายโดยรอบ ทากาวบนหัวลูกปิงปอง แล้วใช้มือลูบลงให้ทั่ว ถ้าต้องการผมเปียต้องถักต่างหากแล้วทากาวคาดบนหัว
4. ตัดหมวกตามแบบติดกาวเป็นรูปกรวยแล้วพับทากาวติดที่หัว
5. ตัดเศษผ้าสีเดียวกับเสื้อกว้าง 1 ซม. ยาว 10 ซม. แล้วตัดผ้าขาวมาติดปลายทั้ง 2 ข้าง มนปลายเล็กน้อย ทำเป็นแขนเสื้อ ทากาวติดด้านหลังตุ๊กตา

การแต่งตะกร้า

1. วัดจากหัวตุ๊กตาที่ทำไว้ จากไม้เสียบลูกชิ้นชนกันแก้ว และให้หัวตุ๊กตาที่ทำไว้โผล่พ้นจากปากแก้วเล็กน้อย และเอาแขนที่ติดกับตัวทากาวที่ปลายมือ ติดกับปากแก้วเหมือนกับตุ๊กตา โผล่หน้ามือทั้ง 2 เกาะขอบแก้วไว้เอาเทปติดไม้กับแก้วด้านใน
2. กระเช้าใส่ที่ออฟฟิศหรือขนมแห้ง ๆ บรรจุให้เต็มแล้วใช้พลาสติกปิดให้เรียบร้อยกับแมลงวันตอมสำหรับเป็นของขวัญเด็ก ๆ ในวันคริสมาสหรือปีใหม่

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**
เรื่อง การประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร **คาบที่ 31 - 33**

ความคิดรวบยอด

บัตรอวยพรและกระดาษแข็งสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพรได้
2. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพรได้
3. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพรได้อย่าง

เหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการส่งบัตรอวยพร การเก็บรักษา และการนำมาใช้ประโยชน์

2. ชักชวนให้นักเรียนนำบัตรอวยพรเก่า ๆ มาประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายโดยให้ดูจากตัวอย่างงานที่ทำสำเร็จแล้ว

ขั้นสอน

1. ครูนำตัวอย่างกล่องใส่จดหมายมารวมอภิปรายถึงเรื่องต่อไปนี้
 - จุดประสงค์ของการเรียนการประดิษฐ์กล่องใส่จดหมาย
 - การออกแบบและสร้างแบบรวมถึงการตกแต่งให้สวยงาม
 - การเตรียมวัสดุและจัดหาวัสดุและเศษวัสดุ
 - การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการรักษา
2. ศึกษาขั้นตอนการทำงานจากใบงาน ชักถามปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน โดยศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการเพื่อเตรียมวัสดุและเครื่องมือในการประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายตามที่กำหนดในใบงาน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนไปแล้ว ตามหัวข้อดังนี้

1. ชนิดของวัสดุที่จะนำมาใช้ประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร
2. การออกแบบลักษณะกล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพรที่จะทำการประดิษฐ์
3. วางแผนเตรียมวัสดุที่จะใช้ในคาบที่ 34 - 40

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ตัวอย่างกล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- การซักถามปัญหา

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 เรื่อง การประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร คาบที่ 34 - 40

ความคิดรวบยอด

บัตรอวยพรและกระดาษแข็งสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพรได้
2. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
3. อภิปรายขั้นตอนการทำงานและเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
4. คำนวณวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำเสนอตัวอย่างกล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพรแล้วตรวจสอบวัสดุ เครื่องมือ และ

ความพร้อม

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียนดู
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนในใบงานโดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน
3. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอยเพื่อประเมินผลงานของตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่นและประเมินราคาวัสดุ ประมาณราคาผลงานของตนเอง

ขั้นสรุป

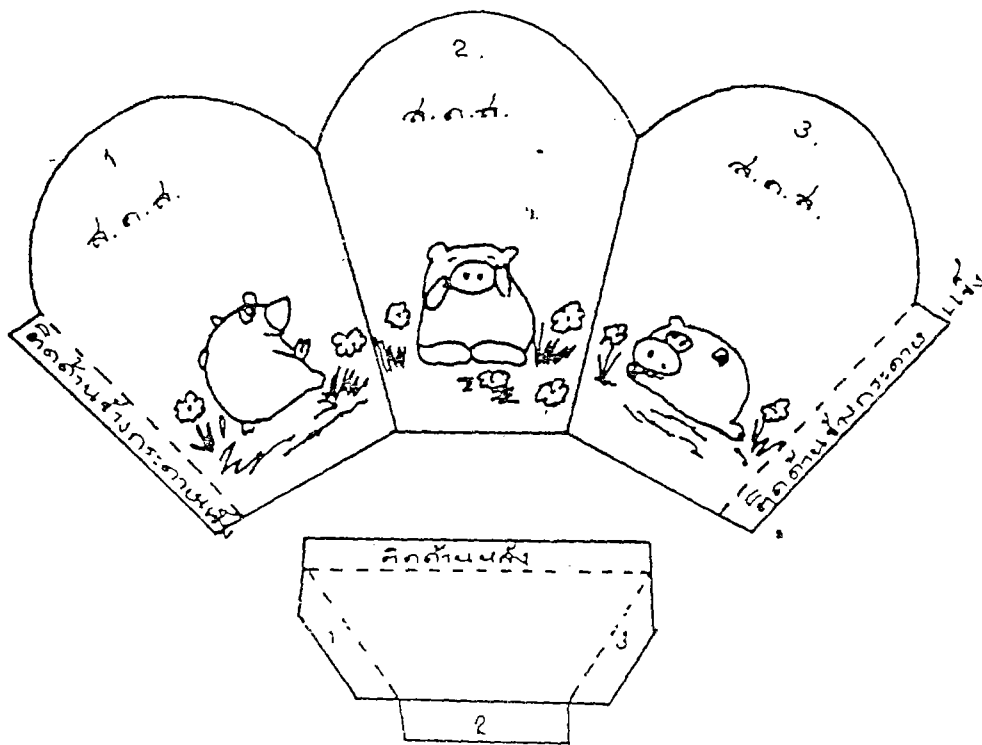
ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียนชี้ให้เห็นสิ่งที่ควรทำตามและสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้แก้ไขปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนรู้การสอน

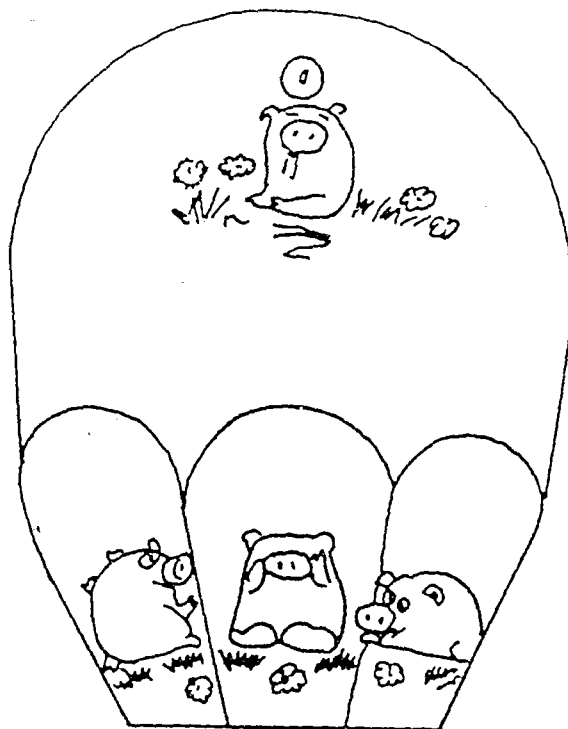
1. ตัวอย่างกล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

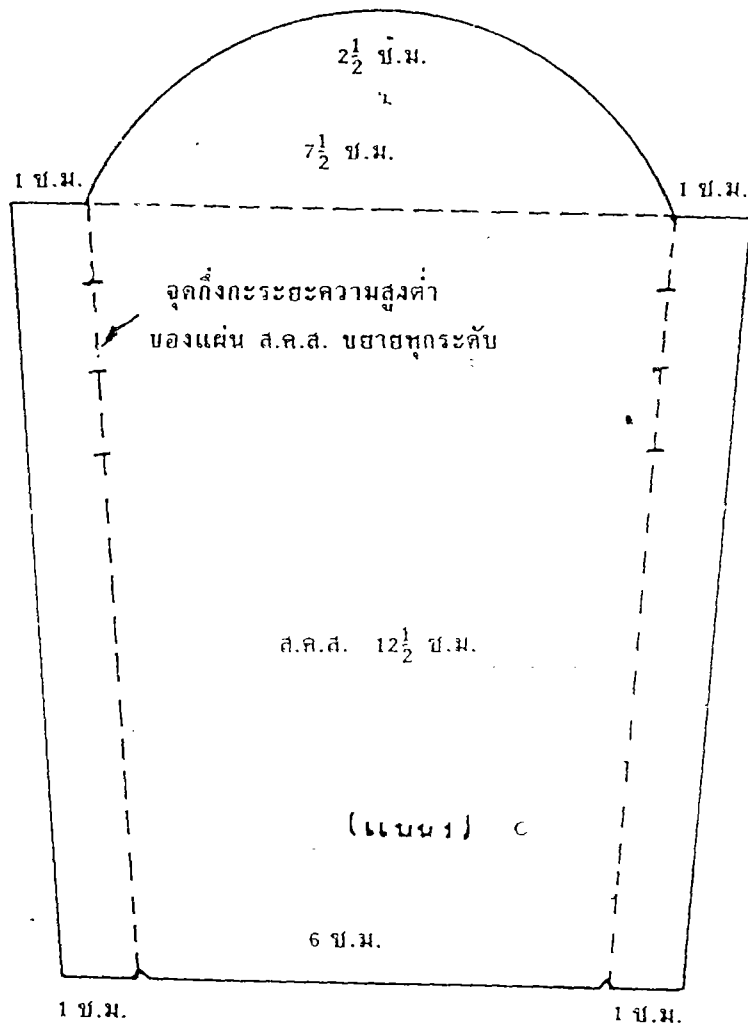
การวัดผล-ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
2. ตรวจผลงาน
 - ผลงาน
 - การประเมินผลงาน

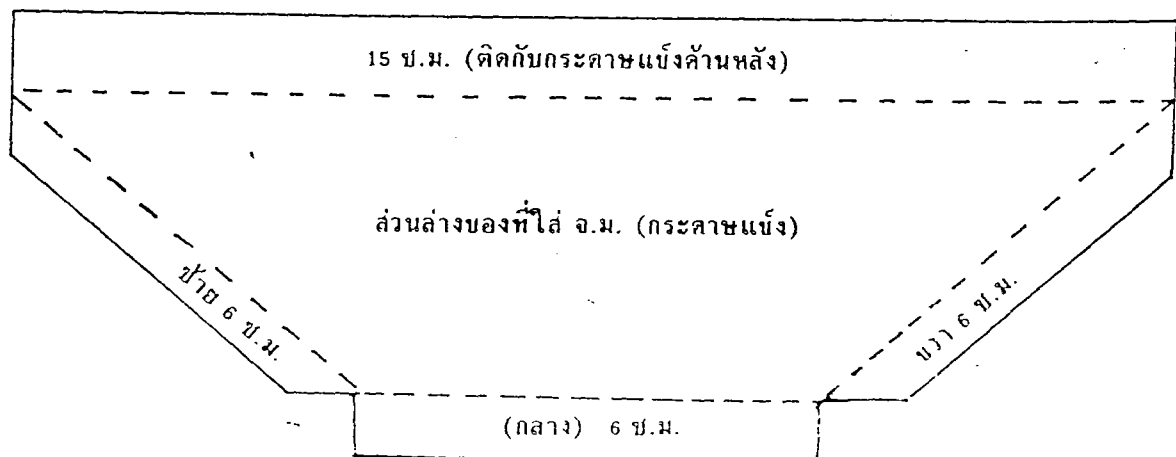

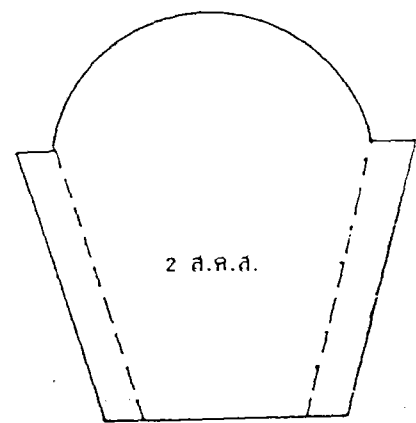
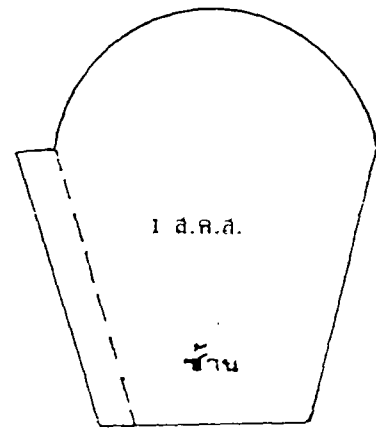
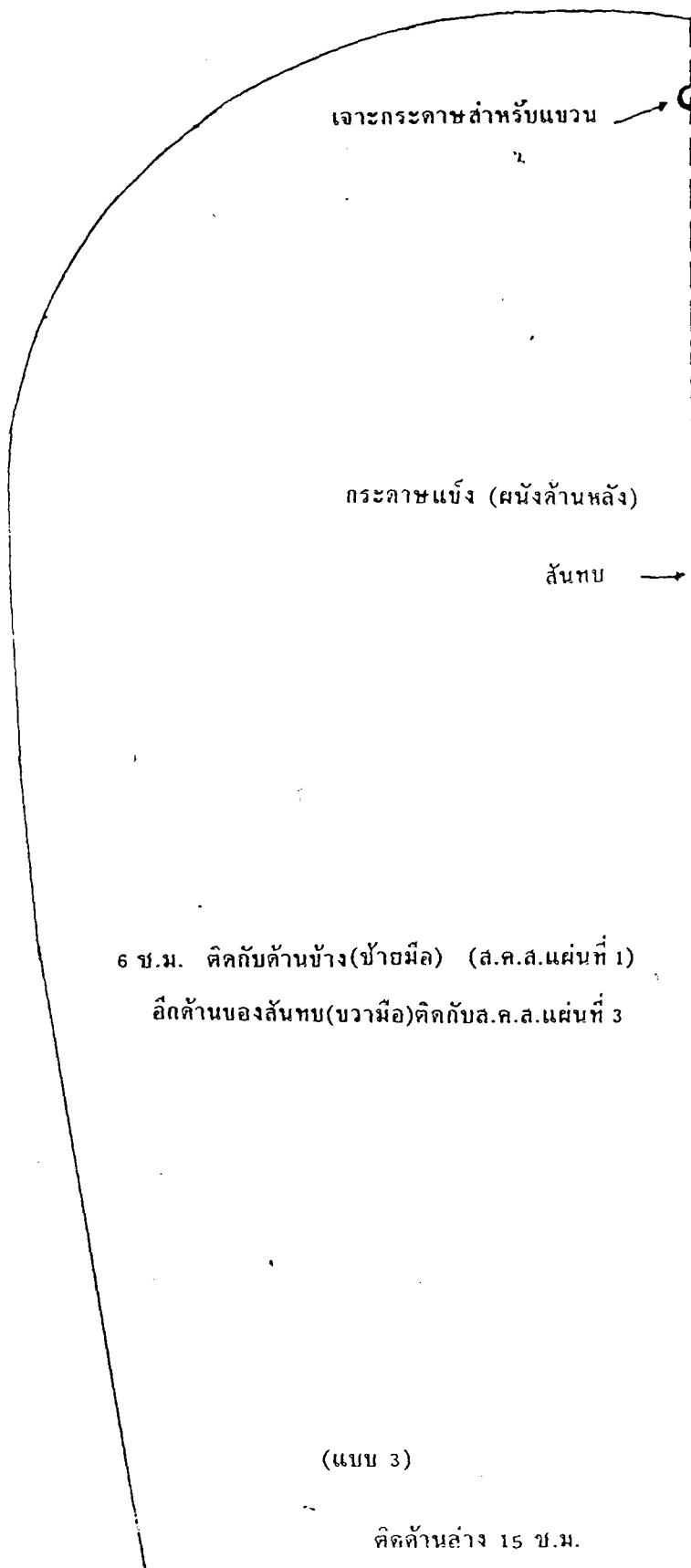
ของใช้จาก ส.ค.ส.

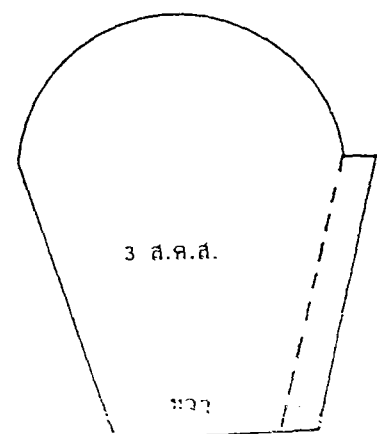

(แบบ 2)

กลาง

- วัสดุที่ใช้**
1. ส.ค.ส.ที่ได้รับมาขนาดต่าง ๆ
 2. กระดาษแข็ง หรือกล่องกระดาษหรือปกสมุดปกแข็ง
 3. กระดาษสี 2 หน้า
 4. กาว
 5. คัตเตอร์ กรรไกร

วิธีทำ

1. ตัดกระดาษแข็งตามแบบที่ 1 - 2 - 3
2. ในแบบที่ 1 วางทาบรูป ส.ค.ส.ตามแบบที่ให้ไว้
แผ่นที่ 1 เพื่อด้านซ้ายมือไว้เป็นรอยที่ทากาว 1/4 นิ้ว
แผ่นที่ 2 เพื่อด้านขวาและซ้ายสำหรับติดกาว 1/4 นิ้ว
แผ่นที่ 3 เพื่อด้านซ้ายสำหรับติดกาว 1/4 นิ้ว
3. การประกอบ นำเอา ส.ค.ส.ที่ตัดไว้ทั้ง 3 แผ่น ทากาวส่วนที่เว้นไว้ที่แผ่นกลางก่อนแล้ว
ใช้แผ่นที่ 1 ริมซ้ายและแผ่นที่ 3 ติดริมขวา ทิ้งไว้ให้แห้ง (การวางภาพควรกะดูให้ถูกส่วนสวยงาม
พยายามให้รูปอยู่ตรงกลางไม่ขาดส่วนสำคัญของรูป เช่น หัวขาด หูขาด เป็นต้น และรูปด้านข้างซ้าย-
ขวา ควรหันมาประกอบกับภาพตรงกลางได้อย่างสวยงาม)
4. ตัดกระดาษแข็งที่เป็นส่วนกัน ขนาดตามรูปที่ให้ไว้ รีดกระดาษพับรอยไข่นา ทากาว
ติดกับรูป ส.ค.ส.ที่ติดไว้ ให้ตรงกลาง-ซ้าย-ขวา ทิ้งไว้ให้แห้ง ตัดกระดาษแข็งตามแบบที่ 3
ปะกระดาษสีให้สวยงาม
5. พับด้านหลังของกันกล่อง (ยาว 15 ซม.) ติดกับกระดาษแข็งด้านล่าง ส่วนด้านข้าง
ทากาว ส.ค.ส.ที่เว้นไว้ทั้งแผ่นซ้ายและแผ่นขวาติดทางด้านข้างของกระดาษแข็งทิ้งไว้ให้แห้ง
6. เจาะตาไก่กึ่งกลางของด้านบนกระดาษแข็ง ตัดรูปติดให้สวยงาม

หมายเหตุ

สำหรับแขวนใส่จดหมายเอกสารและของใช้อื่น ๆ ตามต้องการ ถ้าไม่มี ส.ค.ส.แผ่นใหญ่ใช้
กระดาษสีต่าง ๆ ก็ได้ แล้วตัดรูป ส.ค.ส.ตัวเล็ก ๆ ปะติดให้สวยงาม

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 41 - 43

ความคิดรวบยอด

แกนหมุนกระดาษชำระและกระดาษห่อของขลุ่ยที่ใช้แล้ว สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่ดินสอได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์กล่องดินสอ
2. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นกล่องดินสอ
3. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์กล่องดินสอได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงเรื่องแกนใส่ในกระดาษชำระว่าควรจะทำอะไร

ได้บ้าง

2. ชักชวนให้นักเรียนสนใจการประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอจากแกนใส่ในกระดาษชำระโดยให้

ดูจากตัวอย่างงานที่ทำสำเร็จแล้ว

ขั้นสอน

1. ครูนำตัวอย่างกล่องใส่ดินสอมาร่วมอภิปรายถึงเรื่องต่อไปนี้

- จุดประสงค์ของการเรียนการประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ
- การออกแบบและสร้างแบบรวมถึงการตกแต่งให้สวยงาม
- การเตรียมวัสดุ และจัดหาวัสดุ และเศษวัสดุ
- การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และการเก็บรักษา

2. ศึกษาขั้นตอนการทำงานจากใบงาน ชักถามปัญหาเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

3. นักเรียนร่วมกันวางแผนเพื่อเตรียมวัสดุ และเครื่องมือในการประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอตามที่กำหนดในใบงาน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนไปแล้ว ตามหัวข้อดังนี้

1. ชนิดของวัสดุที่จะนำมาใช้ประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษชำระ
2. การออกแบบลักษณะกล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษชำระที่จะทำการประดิษฐ์
3. วางแผนเตรียมวัสดุที่จะใช้ในคาบที่ 44 - 50

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างกล่องใส่ดินสอ
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- การซักถามปัญหา

แผนการสอน กลุ่มควบคุม
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 44 - 50

ความคิดรวบยอด

แกนหมุนกระดาษชำระและกระดาษห่อของขวดที่ใช้แล้ว สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่ดินสอได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของกล่องใส่ดินสอได้
2. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
3. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
4. คำนวณวัสดุและประเมินราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำเสนอตัวอย่างกล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษชำระ แล้วตรวจสอบวัสดุ เครื่องมือ และความพร้อม

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียนดู
2. นักเรียนแบ่งตามกลุ่มเดิม วางแผนและลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนในใบงาน โดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน
3. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอยเพื่อประเมินผลงานของตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่นและประเมินราคาประมาณราคาผลงานของตนเอง

ขั้นสรุป

ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียน

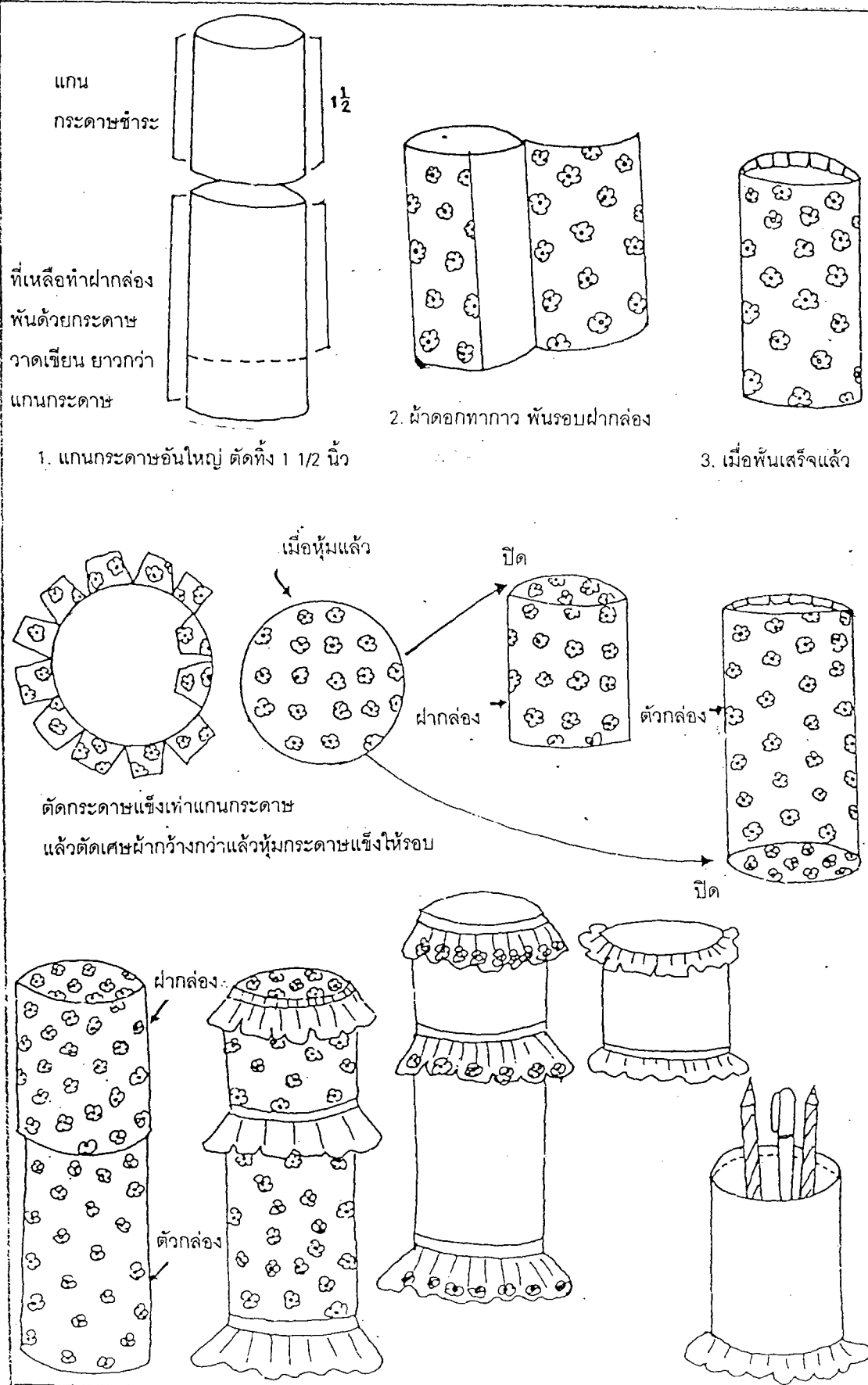
สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ตัวอย่างกล่องใส่ดินสอ
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
2. ตรวจผลงาน
 - ผลงาน
 - ประเมินผลงาน

การทำกล่องใส่ดินสอ

แผนการสอน กลุ่มควบคุม

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 44 - 50

ความคิดรวบยอด

แกนหมุนกระดาษชำระและกระดาษห่อของขั้วที่ใช้แล้ว สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่ดินสอได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของกล่องใส่ดินสอได้
2. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
3. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นได้
4. คิดราคาวัสดุและประเมินราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำเสนอดัวย่างกล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษชำระ แล้วตรวจสอบวัสดุ เครื่องมือ และความพร้อม

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียนดู
2. นักเรียนแบ่งตามกลุ่มเดิม วางแผนและลงมือปฏิบัติงานตามขั้นตอนในใบงาน โดยครูแนะนำช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็น สังเกตการทำงาน การใช้เครื่องมือ ความสนใจในการทำงาน
3. นักเรียนนำผลงานมาอภิปรายขั้นตอนทำงาน รวมทั้งอุปสรรค วิธีแก้ไข ประโยชน์ใช้สอยเพื่อประเมินผลงานของตนเอง และเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่นและประเมินราคาประมาณราคาผลงานของตนเอง

ขั้นสรุป

ครูสรุปผลงานการปฏิบัติงานจากการสังเกตการทำงานและตรวจผลงานของนักเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างกล่องใส่ดินสอ
2. ใบงาน
3. วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่กำหนดในใบงาน

การวัดผล-ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปราย
 - การปฏิบัติงาน
2. ตรวจผลงาน
 - ผลงาน
 - ประเมินผลงาน

แผนการสอนรวม กลุ่มทดลอง
 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 การประดิษฐ์ของชำร่วย เวลา 50 คาบ

ความคิดรวบยอด

วัสดุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้หลายชนิดและสามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้ สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วย
2. บอกชื่อวัสดุและเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วย
3. ออกแบบและสร้างแบบงานที่ประดิษฐ์เป็นของชำร่วย
4. เลือกวัสดุและเศษวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์เป็นของชำร่วย
5. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์
6. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่น
7. คำนวณวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จ

เนื้อหา

1. ลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วย
2. การเลือกวัสดุและเศษวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์
3. การออกแบบและสร้างแบบของชำร่วย
4. การประดิษฐ์และตกแต่งของชำร่วย
5. การใช้และเก็บรักษาเครื่องมือ
6. การคิดค่าวัสดุ ค่าแรงงาน และการคิดราคาจำหน่าย

การสอนงานประดิษฐ์และของชำร่วยนี้ใช้เวลาเรียน 50 คาบ โดยใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิง

วรรณกรรม ทั้งหมด 5 เล่ม คือ

1. เรื่องเลี้ยงง่ายตายยาก	เวลา 10 คาบ
2. เรื่องกฏูญแจหาย	เวลา 10 คาบ
3. เรื่องกระเช้าปีใหม่	เวลา 10 คาบ
4. เรื่องบัตรสารพัดประโยชน์	เวลา 10 คาบ
5. เรื่องจากแกนเป็นกล่อง	เวลา 10 คาบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

1. สนทนากับนักเรียนเรื่องการประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของต่าง ๆ
2. เราใจให้นักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อให้เกิดความสนใจการ

ประดิษฐ์ของชำร่วย

3. นำเสนอตัวอย่างงานประดิษฐ์ โดยให้นักเรียนดูจากตัวอย่างงานที่ทำสำเร็จแล้ว

ขั้นสอน

1. นักเรียนอ่านเรื่องในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ครูแจกให้เป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปเนื้อหาเรื่องราวแล้วส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องที่อ่านหลังจาก

นั้นให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกันจนทุกคนเข้าใจ

3. แนะนำให้นักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงานซึ่งได้จากการอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมโดยใช้วรรดลักษณะกระบวนการแสดงวิธีการ แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผน

ปฏิบัติการ

4. นักเรียนลงมือปฏิบัติงานตามแผนโดยครูแนะนำการปฏิบัติงาน

บางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน

5. นักเรียนนำเสนอผลงาน ทั้งส่วนที่เป็นชิ้นงานและแผนงานที่เขียนขึ้น
6. เสนอผลงาน อภิปรายผลงานเกี่ยวกับผลดี ผลด้อย ข้อควรปรับปรุง ประเมินราคา

ชิ้นงานของแต่ละคน

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปผลงาน อภิปรายปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ตรวจสอบผลงานของนักเรียน ชี้ให้เห็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม และสิ่งที่ควรแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้นำไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานในครั้งต่อไป

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. สื่อหลัก

- แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม 1 ชุด 5 เล่ม คือ
 1. เรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก
 2. เรื่อง กุญแจหาย
 3. เรื่อง กระเช้าปีใหม่
 4. เรื่อง บัตรสารพัดประโยชน์
 5. เรื่อง จากแกนเป็นกล่อง

2. สื่อประกอบ

- ผลงานตัวอย่างที่ทำสำเร็จแล้ว
- วัสดุและเครื่องมือที่กำหนดในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- การซักถามปัญหา
- การใช้เครื่องมือ
- การอภิปรายผล
- การปฏิบัติงาน

2. ตรวจผลงาน

- การประเมินผลงาน
- ผลงาน
- แผนการปฏิบัติงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 1 - 3

ความคิดรวบยอด

ลูกปิงปองและลูกปัดสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นหุ่นนกได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมได้

ดังนี้

1. สรุปเนื้อหาเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน
2. เขียนบทเรียนการประดิษฐ์หุ่นนก ด้วยอรรถลักษณะกระบวนการวิธีการ
3. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ออกแบบ และเลือกวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์เป็นหุ่นนกได้อย่าง

เหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์หุ่นนก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

สนทนาเข้าใจให้นักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการประดิษฐ์ของชำร่วย

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง “เลี้ยงง่ายตายยาก” ให้นักเรียนอ่านคนละเล่ม
2. เมื่อนักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปเนื้อหาเรื่องราวแล้วส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกันจนทุกคนเข้าใจ
3. แนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน โดยใช้รสรถลักษณะกระบวนการวิธีการที่ได้จากเรื่องราวที่อ่าน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนปฏิบัติงาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปถึง

- วิธีการเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน
- การนำเสนอแผนที่เขียน
- สิ่งที่ต้องเตรียมในการประดิษฐ์

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างหุ่นนกที่ทำสำเร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์หุ่นนก

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การอภิปราย การตอบคำถาม
2. ตรวจผลงาน
 - แผนการปฏิบัติงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 4 - 10

ความคิดรวบยอด

ลูกปิงปองและลูกปัดสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นหุ่นนกได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม
ได้ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของหุ่นนก
2. ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้
3. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่น
5. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จ

เนื้อหา

การประดิษฐ์หุ่นนก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนเรื่องที่ผ่านมาแล้ว นักเรียนเตรียมนำเสนอแผนปฏิบัติงานตามเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอแผนปฏิบัติงานของกลุ่มตน
2. นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยครูแนะนำในบางขั้นตอนและสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน

3. นักเรียนนำเสนอส่วนที่เป็นชิ้นงาน อภิปรายขั้นตอนการทำงาน ผลดี ผลด้อย ข้อควรปรับปรุง

4. ครูและนักเรียนร่วมกันคิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จแล้วของแต่ละคน

5. ให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแล้วระบายสีในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง เลี้ยงง่าย ตายยาก

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปผลการศึกษาแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ได้ศึกษาไปแล้วถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาในการทำงาน และการดำเนินการแก้ไขเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง เลี้ยงง่ายตายยาก
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างหุ่นนกที่ทำเสร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่กำหนดในการประดิษฐ์หุ่นนก

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การนำเสนอผลงาน
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปรายผล
 2. ตรวจผลงาน
 - การปฏิบัติงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน
-

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง กฎหมาย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 11 - 13

ความคิดรวบยอด

ลูกบิดและเศษผ้า สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นพวงกุญแจได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมได้
ดังนี้

1. สรุปเนื้อหาเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน
2. เขียนบทเรียนการประดิษฐ์พวงกุญแจ ด้วยอรรถลักษณะกระบวนการวิธีการ
3. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ออกแบบ และเลือกวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์เป็น

พวงกุญแจได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์พวงกุญแจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

สนทนาเข้าใจให้นักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิด
สนใจในการประดิษฐ์ของชำร่วย

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง “กฎหมาย” ให้นักเรียนอ่านคนละเล่ม
2. เมื่อนักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุป
เนื้อหาเรื่องราวแล้วส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกันจน
ทุกคนเข้าใจ
3. แนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน โดยใช้อรรถลักษณะกระบวนการวิธีการที่ได้
จากเรื่องราวที่อ่าน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนปฏิบัติงาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปถึง

- วิธีการเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน
- การนำเสนอแผนที่เขียน
- สิ่งที่ต้องเตรียมในการประดิษฐ์

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง กุญแจหาย
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างพวงกุญแจที่ทำสำเร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์พวงกุญแจ

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การอภิปราย การตอบคำถาม
 2. ตรวจผลงาน
 - แผนการปฏิบัติงาน
-

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง กุญแจหาย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 14 - 20

ความคิดรวบยอด

ลูกบิดและเศษผ้า สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นพวงกุญแจได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมได้
ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของพวงกุญแจ
2. ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้
3. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่น
5. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จ

เนื้อหา

การประดิษฐ์พวงกุญแจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนเรื่องที่ทำไปแล้ว นักเรียนเตรียมนำเสนอแผนปฏิบัติงานตามเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอแผนปฏิบัติงานของกลุ่มตน
2. นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยครูแนะนำในบางขั้นตอนและสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน
3. นักเรียนนำเสนอส่วนที่เป็นชิ้นงาน อภิปรายขั้นตอนการทำงาน ผลดี ผลด้อย ข้อควรปรับปรุง

4. ครูและนักเรียนร่วมกันคิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จแล้วของ
แต่ละคน

5. ให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแล้วระบายสีใน
แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง กุญแจหาย

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปผลการศึกษาแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ได้ศึกษาไปแล้วถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาในการทำงาน และการดำเนินการแก้ไขเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง เลี้ยงกัญแจหาย
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างพวงกัญแจที่ทำเสร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่กำหนดในการประดิษฐ์หุ่นนก

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การนำเสนอผลงาน
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปรายผล
2. ตรวจผลงาน
 - การปฏิบัติงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง กระเช้าปีใหม่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 21 - 23

ความคิดรวบยอด

แกว่น้ำพลาสติกและเศษผ้า สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกระเช้าของขวัญได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม
ได้ดังนี้

1. สรุปเนื้อหาเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน
2. เขียนบทเรียนการประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ ด้วยอรรถลักษณะกระบวนการวิธีการ
3. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ออกแบบ และเลือกวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์เป็นกระเช้าของขวัญ

ได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

สนทนาเข้าใจให้นักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความ
สนใจในการประดิษฐ์ของชำร่วย

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง “กระเช้า
ปีใหม่” ให้นักเรียนอ่านคนละเล่ม

2. เมื่อนักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุป
เนื้อหาเรื่องราวแล้วส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกัน
จนทุกคนเข้าใจ

3. แนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน โดยใช้อรรถลักษณะกระบวนการวิธีการที่ได้
จากเรื่องราวที่อ่าน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนปฏิบัติงาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปถึง

- วิธีการเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน
- การนำเสนอแผนที่เขียน
- สิ่งที่ต้องเตรียมในการประดิษฐ์

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง กระเช้าปีใหม่
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างกระเช้าของขวัญที่ทำสำเร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การอภิปราย การตอบคำถาม
 2. ตรวจผลงาน
 - แผนการปฏิบัติงาน
-

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มการเรียนรู้และพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง กระเช้าปีใหม่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 24 - 30

ความคิดรวบยอด

แก้วน้ำพลาสติกและเศษผ้า สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกระเช้าของขวัญได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของกระเช้าของขวัญ
2. ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้
3. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่น
5. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จ

เนื้อหา

การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนเรื่องที่อ่านไปแล้ว นักเรียนเตรียมนำเสนอแผนปฏิบัติงานตามเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอแผนปฏิบัติงานของกลุ่มตน
2. นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยครูแนะนำในบางขั้นตอนและสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน
3. นักเรียนนำเสนอส่วนที่เป็นชิ้นงาน อภิปรายขั้นตอนการทำงาน ผลดี ผลด้อย ข้อควรปรับปรุง

4. ครูและนักเรียนร่วมกันคิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จแล้วของแต่ละคน

5. ให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแล้วระบายสีในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง การประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปผลการศึกษาแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ได้ศึกษาไปแล้วถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาในการทำงาน และการดำเนินการแก้ไขเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง กระเช้าปีใหม่
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างกระเช้าของขวัญที่ทำสำเร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่กำหนดในการประดิษฐ์กระเช้าของขวัญ

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การนำเสนอผลงาน
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปรายผล
 2. ตรวจผลงาน
 - การปฏิบัติงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน
-

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง บัณฑิตพัฒนาระยะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 31 - 33

ความคิดรวบยอด

บัตรอวยพรและกระดาษแข็งสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม
ได้ดังนี้

1. สรุปเนื้อหาเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน
2. เขียนบทเรียนการประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร ด้วยอรรถลักษณะกระบวนการ
วิธีการ
3. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ออกแบบ และเลือกวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์เป็นกล่องใส่
จดหมายได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

สนทนาเราให้นักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความ
สนใจในการประดิษฐ์ของชำร่วย

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง “บัตร
สารพัดประโยชน์” ให้นักเรียนอ่านคนละเล่ม
2. เมื่อนักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุป
เนื้อหาเรื่องราวแล้วส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกัน
จนทุกคนเข้าใจ
3. แนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน โดยใช้อรรถลักษณะกระบวนการวิธีการที่ได้
จากเรื่องราวที่อ่าน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนปฏิบัติงาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปถึง

- วิธีการเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน
- การนำเสนอแผนที่เขียน
- สิ่งที่ต้องเตรียมในการประดิษฐ์

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก

- แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง บัณฑิตสารพัดประโยชน์

2. สื่อประกอบ

- ตัวอย่างกล่องใส่จดหมายที่ทำสำเร็จแล้ว
- เครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์กล่องใส่จดหมาย

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต

- ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- การอภิปราย การตอบคำถาม

2. ตรวจผลงาน

- แผนการปฏิบัติงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง บัตรสารพัดประโยชน์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 34 - 40

ความคิดรวบยอด

บัตรอวยพรและกระดาษแข็ง สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของกล่องใส่จดหมาย
2. ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้
3. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่น
5. คิดราค่าวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จ

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่จดหมายจากบัตรอวยพร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนเรื่องที่ผ่านมาไปแล้ว นักเรียนเตรียมนำเสนอแผนปฏิบัติงานตามเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอแผนปฏิบัติงานของกลุ่มตน
2. นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยครูแนะนำในบางขั้นตอนและสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน
3. นักเรียนนำเสนอส่วนที่เป็นชิ้นงาน อภิปรายขั้นตอนการทำงาน ผลดี ผลด้อย ข้อควรปรับปรุง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันคิดราค่าวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จแล้วของแต่ละคน
5. ให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแล้วระบายสีในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เรื่อง บัตรสารพัดประโยชน์

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปผลการศึกษาแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ได้ศึกษาไปแล้วถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาในการทำงาน และการดำเนินการแก้ไขเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง บัณฑิตสารพัดประโยชน์
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างกล่องใส่จดหมายที่ทำสำเร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่กำหนดในการประดิษฐ์กล่องใส่จดหมาย

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การนำเสนอผลงาน
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปรายผล
 2. ตรวจผลงาน
 - การปฏิบัติงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน
-

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง จากแกนเป็นกล่อง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 41 - 43

ความคิดรวบยอด

แกนมันกระดาษชำระและกระดาษห่อของขวัญที่ใช้แล้ว สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่ดินสอได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดังนี้

1. สรุปเนื้อหาเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน
2. เขียนบทเรียนการประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ ด้วยอรรถลักษณะกระบวนการวิธีการ
3. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ออกแบบ และเลือกวัสดุมาใช้ในการประดิษฐ์เป็นกล่องใส่ดินสอ

ได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

สนทนาเราให้นักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการประดิษฐ์ของชำร่วย

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง “จากแกนเป็นกล่อง” ให้นักเรียนอ่านคนละเล่ม
2. เมื่อนักเรียนอ่านแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปเนื้อหาเรื่องราวแล้วส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกันจนทุกคนเข้าใจ
3. แนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน โดยใช้อรรถลักษณะกระบวนการวิธีการที่ได้จากเรื่องราวที่อ่าน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนปฏิบัติงาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปถึง

- วิธีการเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน
- การนำเสนอแผนที่เขียน
- สิ่งที่ต้องเตรียมในการประดิษฐ์

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง จากแกนเป็นกล่อง
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างกล่องใส่ดินสอที่ทำสำเร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การอภิปราย การตอบคำถาม
 2. ตรวจผลงาน
 - แผนการปฏิบัติงาน
-

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง จากแกนเป็นกล่อง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
คาบที่ 44 - 50

ความคิดรวบยอด

แกนมันกระดาศชำระ และกระดาศห่อของขวัญที่ใช้แล้ว สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่ดินสอได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดังนี้

1. บอกลักษณะและประโยชน์ของกล่องใส่ดินสอ
2. ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้
3. นำผลงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. อภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่น
5. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จ

เนื้อหา

การประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนเรื่องที่ผ่านมาไปแล้ว นักเรียนเตรียมนำเสนอแผนปฏิบัติงานตามเนื้อเรื่อง

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอแผนปฏิบัติงานของกลุ่มตน
2. นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยครูแนะนำในบางขั้นตอนและสาธิตการปฏิบัติงานบางขั้นตอนที่มีกระบวนการและเทคนิคพิเศษให้นักเรียน

3. นักเรียนนำเสนอส่วนที่เป็นชิ้นงาน อภิปรายขั้นตอนการทำงาน ผลดี ผลด้อย ข้อควรปรับปรุง

4. ครูและนักเรียนร่วมกันคิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จแล้วของแต่ละคน

5. ให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมแล้วระบายสีในแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม จากแกนเป็นกล่อง

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปผลการศึกษารูปแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ได้ศึกษาไปแล้วถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาในการทำงาน และการดำเนินการแก้ไขเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหลัก
 - แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง จากแกนเป็นกล่อง
2. สื่อประกอบ
 - ตัวอย่างกล่องใส่ดินสอที่ทำสำเร็จแล้ว
 - เครื่องมือและวัสดุที่กำหนดในการประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอ

การวัดผล - ประเมินผล

1. สังเกต
 - ความสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - การนำเสนอผลงาน
 - การใช้เครื่องมือ
 - การอภิปรายผล
2. ตรวจผลงาน
 - การปฏิบัติงาน
 - การประเมินผลงาน
 - ผลงาน

ภาคผนวก ค

1. แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบวัดผลการปฏิบัติงานของนักเรียน
4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน

**แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทั่วไปในการประดิษฐ์
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

คำชี้แจง

แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ คำถามแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก คือ ก, ข, ค, ง ให้นักเรียน

เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับข้อ ก, ข, ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ

1. ข้อควรคำนึงในการใช้เครื่องมือประดิษฐ์งานต่าง ๆ ข้อใดสำคัญที่สุด
 - ก. อันตรายจากการใช้
 - ข. ประโยชน์จากการใช้
 - ค. ความสะดวกในการใช้
 - ง. ความประหยัดจากการใช้
2. เครื่องมือชิ้นใดที่ทำให้ไม่มีผิวเรียบ
 - ก. สี่เหลี่ยม
 - ข. กบ
 - ค. เลื่อย
 - ง. สว่าน
3. การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานประดิษฐ์ควรยึดหลักการใดมากที่สุด
 - ก. ทนสมัย
 - ข. ใช้งานง่าย
 - ค. ตรงกับงานที่จะใช้
 - ง. ใช้ได้หลาย ๆ อย่าง
4. การใช้กระจกรองแผ่นกระดาษก่อนใช้คัตเตอร์ตัด มีผลดีอย่างไร
 - ก. ตัดกระดาษขาดง่าย
 - ข. ใบคัตเตอร์ใช้งานได้นาน
 - ค.ปลอดภัยในการใช้คัตเตอร์
 - ง. พื้นไม่เป็นรอยเสียหาย

5. ก่อนเก็บเครื่องมือประเภทโลหะควรทำอะไร
 - ก. ชัด
 - ข. ล้าง
 - ค. ลับคม
 - ง. เชะโลมน้ำมัน
6. ประโยชน์ที่ได้จากการประดิษฐ์ของเล่นใช้เองคือข้อใด
 - ก. ได้ของดี
 - ข. ได้ของสวยงาม
 - ค. ได้งานที่ทนทาน
 - ง. ประหยัดค่าใช้จ่าย
7. การทำลูกกล้อรถลากน่าจะใช้วัสดุในข้อใด
 - ก. ดินน้ำมัน
 - ข. ฝาขวดน้ำอัดลม
 - ค. กระดาษแข็ง
 - ง. ฝาขวดน้ำดื่ม
8. สิ่งที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดในการประดิษฐ์ของใช้คือข้อใด
 - ก. ความสวยงาม
 - ข. ความประหยัด
 - ค. ประโยชน์ในการใช้
 - ง. ความพอใจของผู้ใช้
9. การเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับงานที่ประดิษฐ์มีผลคืออย่างไร
 - ก. ได้ผลงานที่แข็งแรง
 - ข. ประดิษฐ์งานได้สวย
 - ค. ทำงานได้ง่ายขึ้น
 - ง. ปลอดภัยขณะทำงาน
10. การใช้วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประดิษฐ์เป็นของใช้จะเกิดผลดีที่สุดในข้อใด
 - ก. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
 - ข. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อ
 - ค. นำวัสดุมาใช้ให้เกิดประโยชน์
 - ง. เกิดความชำนาญในการประดิษฐ์

11. ข้อใดคือวิธีการที่ช่วยให้สีที่ทาของเล่นติดได้คงทนและสวยงามยิ่งขึ้น
 - ก. ใช้น้ำมันพืชเช็ดพื้นผิววัสดุก่อนทาสี
 - ข. ใช้น้ำพ่นที่ผิววัสดุจนอึมตัวก่อนทาสี
 - ค. ใช้กระดาษทรายขัดพื้นผิวให้ขรุขระมาก ๆ ก่อนทาสี
 - ง. ใช้แลคเกอร์ทาทับสีหลังจากสีที่ทาบนพื้นผิวแห้งสนิทแล้ว
12. ข้อใดจัดเป็นเศษวัสดุ
 - ก. กระดาษ
 - ข. เปลือกหอย
 - ค. สี
 - ง. กาว
13. หลังจากการประดิษฐ์วัสดุเป็นของใช้ประเภทต่าง ๆ ควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์
 - ก. นำไปใช้
 - ข. นำไปโชว์
 - ค. นำไปเก็บ
 - ง. นำไปอวดเพื่อน
14. การมีความรู้เกี่ยวกับงานประดิษฐ์มีผลดีต่อนักเรียนโดยตรงตามข้อใด
 - ก. ใช้เครื่องมือได้ถูกต้อง
 - ข. ออกแบบงานได้
 - ค. วางแผนปฏิบัติงานได้
 - ง. ปรับปรุงและผลิตผลงานด้วยตนเองได้
15. การใช้เครื่องมือด้วยความระมัดระวังจะส่งผลต่อบุคคลตามข้อใด
 - ก. ทำให้ทำงานได้เร็วขึ้น
 - ข. ใช้เครื่องมือได้อย่างปลอดภัยยิ่งขึ้น
 - ค. ใช้เครื่องมือได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น
 - ง. ใช้เครื่องมือได้เหมาะสมกับงานยิ่งขึ้น
16. ในการทำงานประดิษฐ์แต่ละประเภท ถ้านักเรียนทำโดยไม่คำนึงถึงขั้นตอนต่าง ๆ จะเกิดผลดีหรือผลเสียตามข้อใด
 - ก. ผลดี เพราะทำงานเสร็จเร็วขึ้น
 - ข. ผลดี เพราะไม่เกิดความสับสนในขณะที่ทำ
 - ค. ผลเสีย เพราะทำให้งานเสร็จช้า
 - ง. ผลเสีย เพราะไม่สามารถนำงานที่ทำไปใช้ประโยชน์ได้

17. ถ้านักเรียนสนใจในอาชีพการทำงานประดิษฐ์ ควรเตรียมตัวอย่างไรจึงดีที่สุด
- ควรศึกษาจากหนังสือหรือผู้รู้
 - ควรเตรียมเงินสำหรับซื้อวัสดุอุปกรณ์
 - ควรสังเกตผลงานของผู้อื่นเป็นแนวทาง
 - ควรหาประสบการณ์ด้วยการฝึกปฏิบัติงานอยู่เสมอ
18. การใช้เครื่องมือที่ไม่เหมาะสมกับงานประดิษฐ์จะเกิดผลอย่างไรต่อผลงาน
- เสียวัสดุในการทำมาก
 - เสียเวลาในการทำมาก
 - ไม่เกิดผลงาน
 - ผลงานไม่เรียบร้อย
19. สิ่งประดิษฐ์ที่ทำขึ้นจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งใด
- ความต้องการของผู้ใช้
 - วัสดุที่นำมาประดิษฐ์
 - ค่าใช้จ่ายในการทำงาน
 - ระยะเวลาในการทำงาน
20. ในงานประดิษฐ์ขั้นตอนใดสำคัญที่สุด
- การตกแต่ง
 - การออกแบบ
 - การเตรียมเครื่องมือ
 - การลงมือปฏิบัติ
21. ถ้าไม่มีโอกาสได้ฝึกหรือทดลองปฏิบัติงานมาก่อน ผลจะเป็นอย่างไร
- ขาดความอดทน
 - ขาดความขยัน
 - ขาดความกระตือรือร้น
 - ขาดประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ทำงาน
22. การประดิษฐ์ของใช้ขึ้นเองจะเกิดผลอย่างไรต่อผู้ประดิษฐ์
- ประหยัดรายจ่าย
 - ได้ทำงานมากขึ้น
 - ฝึกความเป็นระเบียบ
 - ได้ความสนุกสนาน

23. การประดิษฐ์ของใช้ข้อใดที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนมากที่สุด
- ก. ที่ใส่กระดาษเช็ดหน้า
 - ข. การทำพานหน้าต่าง
 - ค. การทำกล่องใส่ดินสอ
 - ง. การทำกรอบรูป
24. ก่อนประดิษฐ์ใบตองต้องเช็ดใบตองก่อน เพื่ออะไร
- ก. ให้หมดกลิ่นตอง
 - ข. ให้ใบเรียบเสมอกัน
 - ค. ให้หมดรอยต่าง
 - ง. ให้ใบตองมีเงามากขึ้น
25. ใบตองชนิดใดที่เหมาะสมสำหรับทำบายศรีมากที่สุด
- ก. ใบตองกล้วยตานี
 - ข. ใบตองกล้วยน้ำว้า
 - ค. ใบตองกล้วยไข่
 - ง. ใบตองกล้วยหอม
26. ถ้านักเรียนใช้มีดตัดผ้าแทนกรรไกรผลจะเป็นอย่างไร
- ก. ตัดได้รวดเร็วขึ้น
 - ข. ตัดได้ตรง
 - ค. ริมผ้าจะลู่
 - ง. เหลือเศษผ้าน้อย
27. การตัดลวดที่จะใช้ทำก้านดอกไม้ นักเรียนจะใช้อะไรตัดลวด
- ก. กรรไกร
 - ข. เลื่อย
 - ค. มีด
 - ง. คีม
28. เครื่องมือชนิดใดที่ไม่ต้องทาน้ำมันหลังจากการใช้งาน
- ก. เลื่อย
 - ข. คีม
 - ค. มีดหั่น
 - ง. กรรไกร

29. ข้อใดเป็นงานประดิษฐ์ของตกแต่ง
- ก. แจกัน
 - ข. ภาพติดผนัง
 - ค. ที่รองแก้วน้ำ
 - ง. พวงกุญแจ
30. เปลือกหอยนิยมนำมาประดิษฐ์เป็นสิ่งใด
- ก. ดอกไม้
 - ข. ภาพติดผนัง
 - ค. แจกัน
 - ง. เครื่องห้อยเครื่องแขวน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้มี 32 ข้อ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับข้อ ก, ข, ค, หรือ ง เวลา 40 นาที

1. การประดิษฐ์ของชำร่วยทุกครั้งต้องทำสิ่งใดก่อน
 - ก. เลือกวัสดุ
 - ข. วางแผนงาน
 - ค. ออกแบบงาน
 - ง. เตรียมเครื่องมือ
2. การประดิษฐ์ตุ๊กตาหุ่นนก เกิดผลดีต่อนักเรียนอย่างไร
 - ก. ได้ความสนุกสนาน
 - ข. ได้ความคิดสร้างสรรค์
 - ค. ได้ของเล่นราคาถูก
 - ง. ได้ฝึกทักษะการทำงาน
3. ขั้นตอนใดเป็นการทำตามที่ออกแบบไว้
 - ก. การรวบรวมเศษวัสดุที่มีอยู่
 - ข. การกำหนดค่าใช้จ่ายในการประดิษฐ์
 - ค. การเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการประดิษฐ์
 - ง. การทำตามขั้นตอนการประดิษฐ์งานนั้น ๆ
4. ขั้นตอนแรกของการประดิษฐ์ตุ๊กตาหุ่นนก คือข้อใด
 - ก. การตกแต่งขนไก่
 - ข. การร้อยลูกปัดทำขา
 - ค. การผูกไม้ทำมือชัก
 - ง. การแต่งหน้าและปากนก
5. วัสดุในข้อใดไม่ควรนำมาประดิษฐ์เป็นของเล่น
 - ก. กิ่งไม้
 - ข. กระดาษ
 - ค. เศษแก้ว
 - ง. พลาสติก

6. ขั้นตอนสุดท้ายของการประดิษฐ์ตุ๊กตาหุ่นนกคือข้อใด
 - ก. การออกแบบ
 - ข. การจัดเก็บเครื่องมือ
 - ค. การทำความสะอาดเครื่องมือ
 - ง. การตกแต่งรายละเอียด

7. ลูกปัดเป็นวัสดุที่ใช้ทำส่วนใดของหุ่นนก
 - ก. ลูกตานก
 - ข. ตีนนก
 - ค. ขานก
 - ง. ปีกนก

8. ควรเลือกใช้ไม้ชนิดใดมาประดิษฐ์เป็นไม้ชักหุ่นนก
 - ก. ไม้ไผ่ศกริม
 - ข. ไม้เสียบลูกชิ้น
 - ค. ไม้ตะเกียบ
 - ง. ไม้บรรทัด

9. เมื่อประดิษฐ์ตุ๊กตานกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรปฏิบัติอย่างไรเป็นอันดับแรกจึงจะเหมาะสม
 - ก. ประเมินผล
 - ข. นำออกแสดง
 - ค. เก็บเครื่องมือ
 - ง. ช่วยเพื่อนทำ

10. การประดิษฐ์ของใช้เพื่อใช้เองมีประโยชน์ในด้านใด
 - ก. ความทนทาน
 - ข. ความสวยงาม
 - ค. ความเหมาะสม
 - ง. ความประหยัด

11. ข้อใดจัดเป็นการประดิษฐ์ของใช้
 - ก. การทำหุ่นนก
 - ข. การทำพวงกุญแจ
 - ค. การทำกระเช้าของขวัญ
 - ง. การทำรถลาก

12. ข้อควรคำนึงในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ข้อใดสำคัญที่สุด
 - ก. อันตรายจากการใช้
 - ข. ประโยชน์จากการใช้
 - ค. ความสะดวกในการใช้
 - ง. ความประหยัดจากการใช้

13. การใช้เครื่องมือได้ถูกต้องจะเกิดผลอย่างไร
 - ก. ทำให้ปลอดภัยมากขึ้น
 - ข. ทำให้ได้ผลงานดีขึ้น
 - ค. ทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น
 - ง. ทำให้มีความมั่นใจในการทำงาน

14. ข้อใดจำเป็นมากที่สุดต่อการทำงานประดิษฐ์ให้เกิดผลงานที่ดี
 - ก. ทักษะในการใช้เครื่องมือ
 - ข. ทักษะในการเลือกเครื่องมือ
 - ค. การศึกษาหาความรู้จากเครื่องมือ
 - ง. การทำงานร่วมกับผู้อื่น

15. วัสดุที่นำมาประดับตกแต่งกระเช้าของขวัญต้องเน้นในด้านใดมากที่สุด
 - ก. ความมั่นคง
 - ข. ความแข็งแรง
 - ค. ความทนทาน
 - ง. ความสวยงาม

16. วัสดุชนิดใด เหมาะที่จะนำมาใช้แทนบัตรอวยพรมากที่สุด
 - ก. กระดาษย่น
 - ข. กระดาษแก้ว
 - ค. กระดาษห่อของขวัญ
 - ง. กระดาษหนังสือพิมพ์

17. การทำกล่องใส่ดินสอ ถ้านักเรียนใช้กระดาษอ่อนมาทำจะเกิดผลอย่างไร
- ก. ทำได้ง่ายขึ้น
 - ข. สวยงามเรียบร้อยขึ้น
 - ค. กล่องไม่แข็งแรง
 - ง. ประหยัดขึ้น
18. นักเรียนจะเลือกใช้อะไรตัดกระดาษแข็ง
- ก. คัตเตอร์
 - ข. เหลาดินสอ
 - ค. ไม้บรรทัด
 - ง. กรรไกร
19. ในการทำตุ๊กตาจากกระเช้าของขวัญจะใช้วัสดุใดแทนลูกปิงปองได้
- ก. ลูกแก้ว
 - ข. ลูกปัดไม้
 - ค. เศษผ้ายืดนุ่ม
 - ง. ถูเก่าเก่ายืดหยุ่น
20. การประดิษฐ์ของใช้จากบัตรอวยพร ต้องการเสริมสร้างในด้านใดมาก
- ก. ความภาคภูมิใจ
 - ข. ความสนุกสนาน
 - ค. ความเพลิดเพลินใจ
 - ง. ความคิดสร้างสรรค์
21. การทำงานที่ควรเริ่มต้นด้วยขั้นตอนใด
- ก. การวางแผนการทำงาน
 - ข. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์
 - ค. การเตรียมเครื่องมือ
 - ง. การกำหนดค่าใช้จ่าย

22. ขั้นตอนแรกของการทำพวงกุญแจของชำร่วย คือข้อใด
- เขียนหน้าตุ๊กตา
 - ตัดผ้าโพกหัว
 - ติดกาวทำหมวก
 - เย็บพวงกุญแจติดกับลูกบิด
23. ถ้าฝาปิดกล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษชำระหลวม นักเรียนมีวิธีแก้ไขอย่างไร
- ทำฝาใหม่
 - ทำตัวกล่องใหม่
 - ใช้กระดาษเสริมที่ตัวกล่อง
 - ใช้กระดาษเสริมที่ฝากล่อง
24. ความสวยงามของหุ่นนกควรมีลักษณะใด
- ใช้ลูกปิงปองสีต่าง ๆ
 - ใช้ลูกปิงปองสีเดียวกันทั้ง 3 ลูก
 - ใช้ลูกปิงปองสีขาวทำหัวนก
 - ใช้ลูกปิงปองสีขาวทำตัวนก
25. อุปกรณ์ข้อใดที่มีความสำคัญน้อยที่สุดในการทำหุ่นนก
- กาว
 - ขนไก่
 - เชือก
 - ลูกบิด
26. วัสดุที่ใช้ทำดินนกเราสามารถใช้อะไรแทนฝาจากขวดพลาสติกได้
- ฝาขวดน้ำอัดลม
 - หลอดด้าย
 - ฝาหลอดยาสีฟัน
 - ฝาตลับยาหม่อง
27. ข้อใดจัดเป็นเศษวัสดุ
- กระดาษ
 - ไม้ไอศกรีม
 - สี
 - กาว

28. การทำงานประดิษฐ์ขั้นตอนใดเป็นขั้นตอนสุดท้าย
- การตกแต่ง
 - การออกแบบ
 - การประเมินราคา
 - การเก็บเครื่องมือ
29. ประโยชน์ที่ได้จากการประดิษฐ์พวงกุญแจคือข้อใด
- ได้ของดี
 - ได้ของสวยงาม
 - ได้ผลงานที่แข็งแรง
 - ประหยัดค่าใช้จ่าย
30. อุปกรณ์ต่อไปนี้ข้อใดมีความสำคัญน้อยที่สุดในการทำกระเช้าของขวัญ
- ลูกปิงปอง
 - ปากกาอ้าตลาย
 - แก้วกระดาษ
 - กระดาษกาว
31. สิ่งที่ทำให้งานประดิษฐ์ดูดีมีราคาคือข้อใด
- ความคงทน
 - ความพอใจของผู้ใช้
 - ความสวยงาม
 - ความประณีต
32. วัสดุหรือเศษวัสดุที่นำมาประดิษฐ์ของประดับตกแต่งต่าง ๆ ต้องเลือกโดยเน้นในด้านใดมากที่สุด
- ความคงทน
 - ความประหยัด
 - ความทันสมัย
 - ความสวยงาม

เกณฑ์การให้คะแนนภาคปฏิบัติ

แบบวัดผลการปฏิบัติงานประติษฐ์ของข้าราชการ กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

การปฏิบัติงาน	12 คะแนน
การใช้เครื่องมือ	12 คะแนน
คุณลักษณะนิสัย	12 คะแนน
การประเมินผลงาน	12 คะแนน
ผลงาน	12 คะแนน
รวม	60 คะแนน

การปฏิบัติงาน

1. การวางแผนการทำงาน

- 4 คะแนน มีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือครบทุกชิ้น
- 3 คะแนน มีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเป็นส่วนใหญ่
- 2 คะแนน มีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือไม่ถึงครึ่ง
- 1 คะแนน เตรียมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเป็นส่วนน้อย

2. การปฏิบัติงานตามแผนการทำงาน

- 4 คะแนน มีการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ทุกขั้นตอน
- 3 คะแนน มีการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้เป็นส่วนใหญ่
- 2 คะแนน มีการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้บางส่วน
- 1 คะแนน ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้

3. การแสดงความรับผิดชอบในการทำงาน

- 4 คะแนน ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยความตั้งใจ
- 3 คะแนน ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเป็นบางครั้งไม่สม่ำเสมอ
- 2 คะแนน ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเป็นบางครั้งชอบทำงาน
- 1 คะแนน ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างไม่ตั้งใจ

การใช้เครื่องมือ

1. ใช้เครื่องมือได้ถูกต้องตามประเภทของงาน

- 4 คะแนน ใช้เครื่องมือถูกต้องตามประเภทของงาน
- 3 คะแนน ใช้เครื่องมือถูกต้องตามประเภทของงานเป็นส่วนใหญ่
- 2 คะแนน ใช้เครื่องมือถูกต้องตามประเภทของงานเป็นบางส่วน
- 1 คะแนน ใช้เครื่องมือไม่ถูกต้องตามประเภทของงาน

2. มีความระมัดระวังในการใช้เครื่องมือ
 - 4 คะแนน การจับและใช้มีดหรือกรรไกรถูกต้อง ไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น
 - 3 คะแนน การจับและใช้มีดหรือกรรไกรถูกต้อง แต่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น
 - 2 คะแนน การจับและใช้มีดหรือกรรไกรไม่ถูกต้อง แต่ไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น
 - 1 คะแนน การจับและใช้มีดหรือกรรไกรไม่ถูกต้อง และหรืออาจมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น
3. การทำความสะอาดและเก็บรักษาเครื่องมือ
 - 4 คะแนน ทำความสะอาดและจัดเก็บรักษาเครื่องมือเป็นระเบียบและถูกต้อง
 - 3 คะแนน ทำความสะอาดและจัดเก็บรักษาเครื่องมือเป็นระเบียบและถูกต้องบางส่วน
 - 2 คะแนน ทำความสะอาดและจัดเก็บรักษาเครื่องมือไม่เป็นระเบียบ
 - 1 คะแนน ไม่ทำความสะอาดและจัดเก็บรักษาเครื่องมือ

คุณลักษณะนิสัย

1. การใช้เวลาในการปฏิบัติงาน
 - 4 คะแนน ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด
 - 3 คะแนน ทำงานเสร็จพอดีกับเวลาที่กำหนด
 - 2 คะแนน ทำงานเสร็จหลังเวลาที่กำหนด 5 นาที
 - 1 คะแนน ทำงานเสร็จหลังเวลาที่กำหนด 10 นาที
2. ความตั้งใจ ความกระตือรือร้นในการทำงาน
 - 4 คะแนน ทำงานด้วยใจจดจ่อกับงานที่ทำ
 - 3 คะแนน ทำงานด้วยใจจดจ่อกับงานที่ทำเป็นส่วนใหญ่
 - 2 คะแนน ทำงานด้วยใจจดจ่อกับงานที่ทำเป็นบางครั้งไม่สม่ำเสมอ
 - 1 คะแนน ทำงานด้วยใจที่ไม่จดจ่อกับงาน และไม่สนใจทำงาน
3. ความเอื้อเฟื้อต่อสมาชิกในกลุ่ม
 - 4 คะแนน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือ และไม่เอาเปรียบผู้อื่น
 - 3 คะแนน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่ไม่ช่วยเหลือและไม่เอาเปรียบผู้อื่น
 - 2 คะแนน ทำงานคนเดียว แต่ช่วยเหลือผู้อื่นและไม่เอาเปรียบผู้อื่น
 - 1 คะแนน ทำงานคนเดียว ไม่ช่วยเหลือและเอาเปรียบผู้อื่น

การประเมินผล

1. แสดงเวลาที่ใช้ในการทำงาน
 - 4 คะแนน แจกแจงการใช้เวลาทำงานแต่ละขั้นตอนได้ชัดเจน
 - 3 คะแนน แจกแจงการใช้เวลาทำงานแต่ละขั้นตอนได้เป็นส่วนใหญ่
 - 2 คะแนน แจกแจงการใช้เวลาทำงานแต่ละขั้นตอนได้เป็นบางส่วน
 - 1 คะแนน แจกแจงการใช้เวลาทำงานแต่ละขั้นตอนไม่ชัดเจน

2. แสดงต้นทุนในการผลิตและกำหนดราคาในการจำหน่าย
 - 4 คะแนน สามารถคำนวณต้นทุนและกำหนดราคาจำหน่ายได้เหมาะสม
 - 3 คะแนน สามารถคำนวณต้นทุนและกำหนดราคาจำหน่ายได้ แต่ไม่เหมาะสม
 - 2 คะแนน สามารถคำนวณต้นทุนได้แต่กำหนดราคาจำหน่ายไม่ได้
 - 1 คะแนน ไม่สามารถคำนวณต้นทุนและกำหนดราคาจำหน่ายได้
3. แจกคุณค่าของงาน
 - 4 คะแนน แจกแจงข้อดี ข้อเสียของผลงานได้มากกว่า 5 อย่าง
 - 3 คะแนน แจกแจงข้อดี ข้อเสียของผลงานได้ 5 อย่าง
 - 2 คะแนน แจกแจงข้อดี ข้อเสียของผลงานได้ 4 อย่าง
 - 1 คะแนน แจกแจงข้อดี ข้อเสียของผลงานได้ 3 อย่าง

ผลงาน

1. ความถูกต้องของงานตามขนาดที่กำหนด
 - 4 คะแนน ผลงานถูกต้องตามขนาดที่กำหนด
 - 3 คะแนน ผลงานถูกต้องตามขนาดที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่
 - 2 คะแนน ผลงานถูกต้องตามขนาดที่กำหนดเป็นบางส่วน
 - 1 คะแนน ผลงานไม่ถูกต้องตามขนาดที่กำหนดทั้งหมด
2. ความประณีต เรียบร้อย สวยงาม
 - 4 คะแนน ผลงานรูปทรงสวย ไม่เบี้ยว ไม่เอียง สะอาด
 - 3 คะแนน ผลงานรูปทรงสวย ไม่เบี้ยว ไม่เอียง มีรอยเปื้อนเล็กน้อย
 - 2 คะแนน ผลงานรูปทรงสวย เบี้ยว เอียงเล็กน้อย
 - 1 คะแนน ผลงานรูปทรงเบี้ยว เอียง สกปรกมาก
3. ความคงทน แข็งแรง
 - 4 คะแนน ผลงานมั่นคง แข็งแรง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
 - 3 คะแนน ผลงานปรับปรุงเล็กน้อย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
 - 2 คะแนน ผลงานต้องปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ จึงจะนำไปใช้ประโยชน์ได้
 - 1 คะแนน ผลงานไม่มั่นคง ไม่แข็งแรง ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียน
กลุ่มภาระงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจ

1. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง
ของนักเรียนเพียงช่องเดียว คำตอบที่นักเรียนตอบนั้นไม่มีถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความรู้สึก
แตกต่างกันไป
2. ในแต่ละช่องแสดงความรู้สึก มีความหมายดังนี้
 - มากที่สุด แสดงว่า นักเรียนสนใจที่จะปฏิบัติตามข้อนั้นมากที่สุด
 - มาก แสดงว่า นักเรียนสนใจที่จะปฏิบัติตามข้อนั้นมาก
 - ปานกลาง แสดงว่า นักเรียนสนใจที่จะปฏิบัติตามข้อนั้นปานกลาง
 - น้อย แสดงว่า นักเรียนสนใจที่จะปฏิบัติตามข้อนั้นน้อย
 - น้อยที่สุด แสดงว่า นักเรียนไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามข้อนั้นเลย

ตัวอย่าง

ข้อความ	ระดับความชอบ / การปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ข้าพเจ้าชอบเก็บกระดาดห่อของขวัญ ไว้ใช้ในการทำงานประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ	✓				

ข้อความ	ระดับความชอบ / การปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ชอบดูภาพเกี่ยวกับของชำร่วย					
2. ชอบสะสมวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นวัสดุในการประดิษฐ์ของชำร่วยต่าง ๆ					
3. มีความสุขที่ได้ประดิษฐ์สิ่งของสวย ๆ ได้ด้วยตนเอง					
4. สนใจที่จะนำเศษวัสดุมาประดิษฐ์ของชำร่วยต่าง ๆ ด้วยตนเองเมื่อมีเวลว่าง					
5. พยายามประดิษฐ์ของชำร่วยต่าง ๆ ด้วยความประณีตทุกครั้ง					
6. ตั้งใจฟังทุกครั้งที่คุณครูอธิบายถึงขั้นตอนในการประดิษฐ์					
7. รู้สึกเบื่อเมื่อคุณครูสั่งให้นำอุปกรณ์สำหรับการประดิษฐ์ของชำร่วย					
8. กระตือรือร้นในการทำงานประดิษฐ์					
9. ชอบทำงานเมื่อพบปัญหาและอุปสรรคในการทำงานประดิษฐ์					
10. รู้สึกพอใจในผลงานที่ทำ					
11. ตีใจเมื่อถึงเวลาเรียนงานประดิษฐ์					
12. ชอบทำงานประดิษฐ์ให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด					
13. ไม่สบายใจทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานประดิษฐ์					
14. มีความสุขและสนุกสนานกับการทำงานประดิษฐ์					
15. รู้สึกพอใจเมื่อครูไม่เข้าสอนวิชางานประดิษฐ์					
16. พอใจกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชั่วโมงเรียนงานประดิษฐ์					

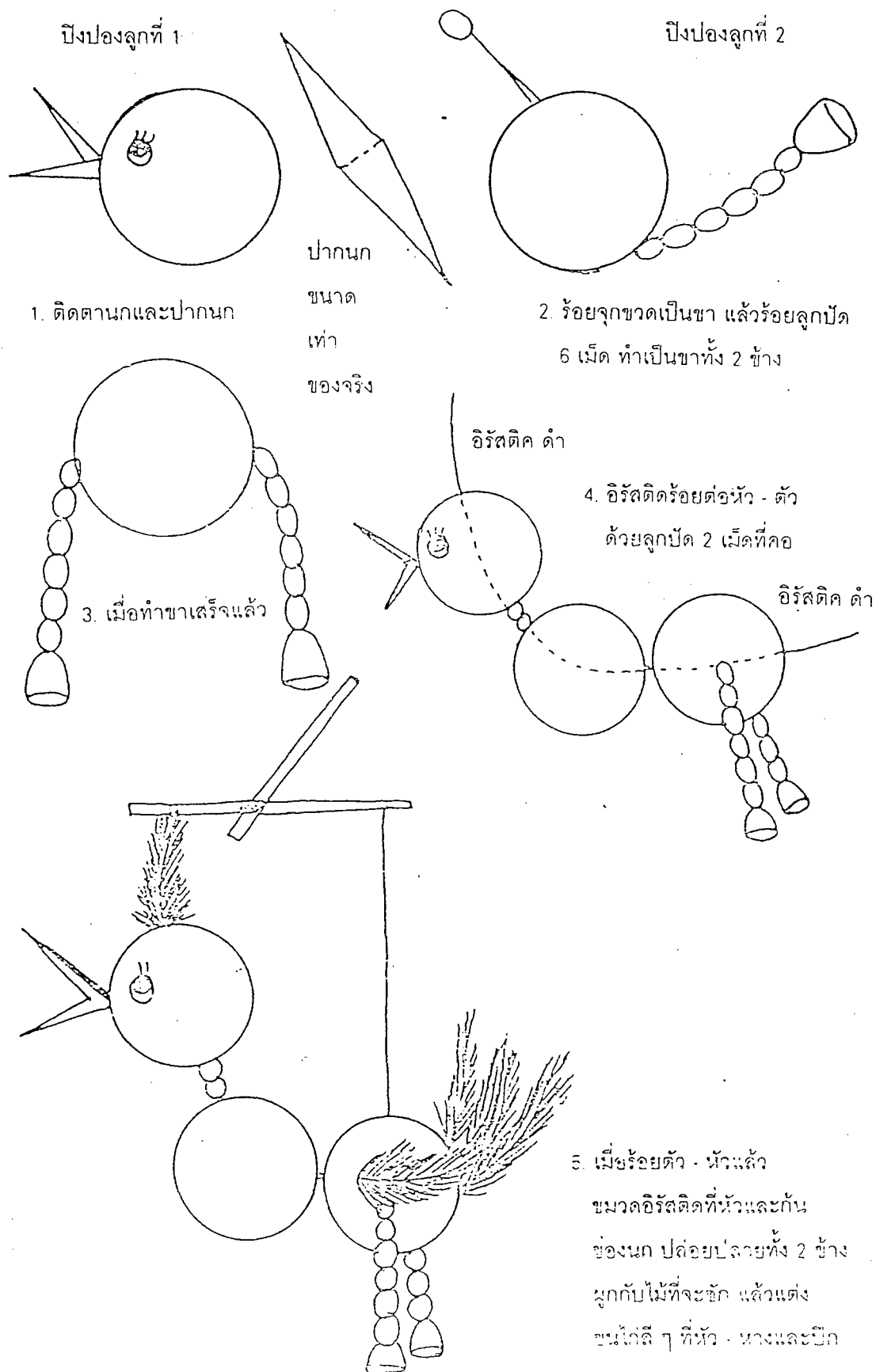
ข้อความ	ระดับความชอบ / การปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17. ขณะที่เพื่อนอภิปรายสรุปขั้นตอนการทำงานหน้าชั้น ข้าพเจ้าจะไม่สนใจฟัง					
18. ชอบที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ในวิชางานประดิษฐ์ให้ได้ผลดี					

ภาคผนวก ง

ใบงาน

1. หุ่นนก
2. พวงกุญแจของชาร์วีย์
3. กระเช้าของขวัญ
4. ของใช้จากบัตรอวยพร
5. การทำกล่องใส่ดินสอ

หุ่นนก

วัสดุที่ใช้	1. ปิงปองสี ๆ 3 ลูก 5.
2. ลูกปัด เม็ดรี
3. อีรสติค หลอดสีดำ
4. เข็มยาว ด้ายเส้นโต | ขนไก่สี ๆ
6. กระดาษสี
7. ไม้เสียบลูกชิ้น 2 อัน
8. จุกขวดพลาสติก |
|-------------|--|--|

วิธีทำ

หัวนก

ตัดปาก ติดที่กลางลูกปิงปอง จากปากห่างเท่ากันทั้ง 2 ข้าง ติดลูกตาด้วยกระดาษดำ 2 ข้างแล้วเขียนขนตา ทิ้งไว้ให้แห้งสนิท

ตัวนก

ร้อยด้ายแดงจุกขวดพลาสติกแล้วร้อยลูกปัดเม็ดรี 6 เม็ด แหว่งที่รูของลูกปิงปองไปทะลุอีกข้าง ร้อยลูกปัดรีอีก 6 เม็ด แล้วร้อยจุกขวดพลาสติก แหว่งเข็มย้อนมาผูกด้านบน ผูกพอหลวมเล็กน้อย (เป็นขานก)

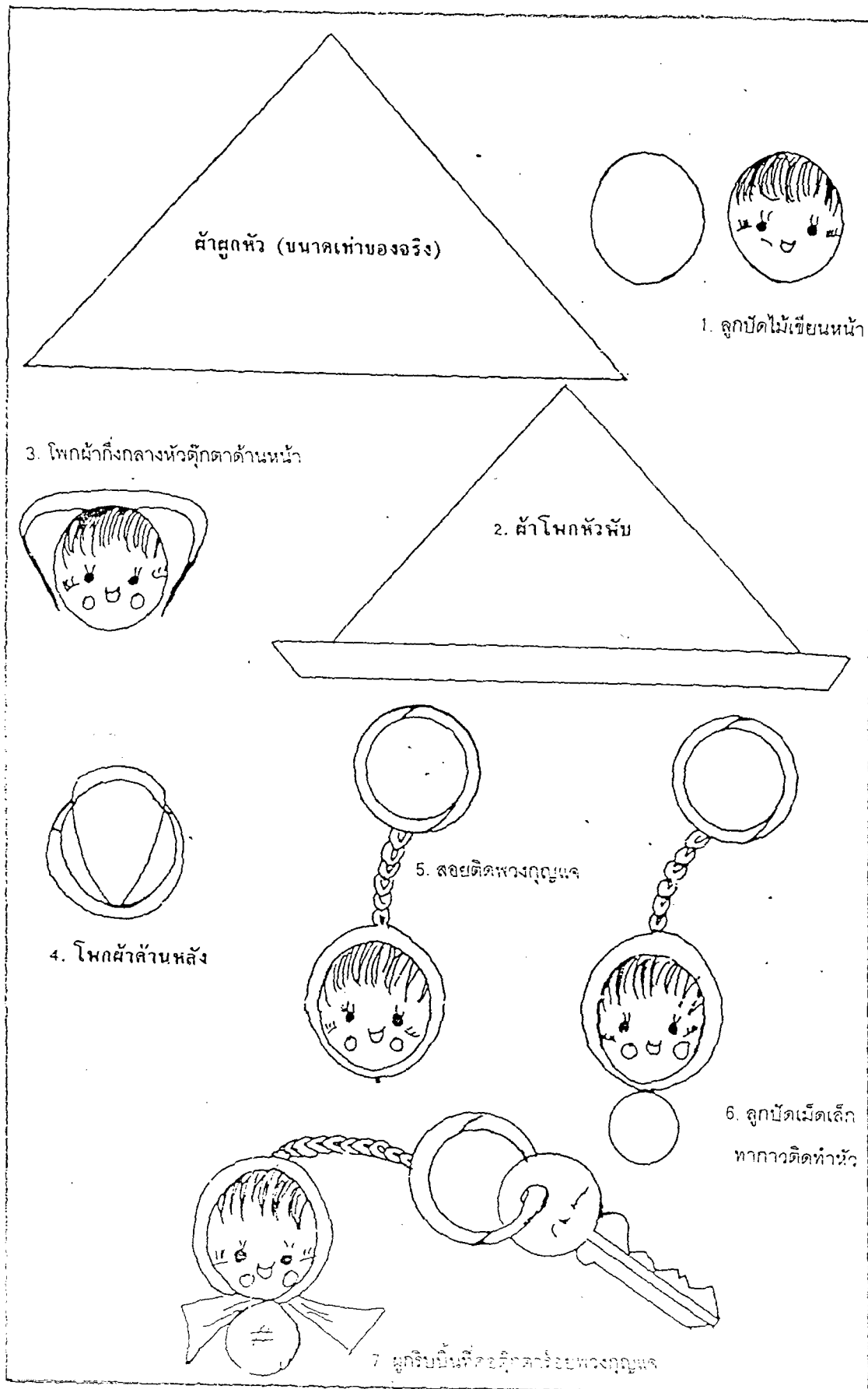
ประกอบตัว

1. ร้อยอีรสติคด้วยเข็มยาว แหว่งทะลุลูกปิงปองให้ส่วนขานกอยู่ด้านข้างเท่า ๆ กันทั้ง 2 ด้าน แล้วแทงปิงปองอีก 1 ลูกทำเป็นช่วงตัวนก
2. ร้อยลูกปัดรีอีก 2 เม็ด ทำเป็นคอนกแล้วแทงหัวนกส่วนที่เป็นคอทะลุตรงไปบนหัว เหลืออีรสติคหัวท้ายไว้อยาว ๆ ขมวดปมหัวท้ายให้ติดกับลูกปิงปองกันไม่ให้ลูกปิงปองเคลื่อนไปมาได้
3. ไม้เสียบลูกชิ้นตัดปลายแหลมออก แล้วนำมาผูกติดกันเป็นรูปตัวที (หรือกางเขน) เอาสายอีรสติคทั้ง 2 ข้างผูกเข้ากับปลายไม้ที่ขวางทั้ง 2 ข้างให้หัวนกตั้งขึ้น ทางตัวนกต่ำลง แล้วแต่งขนไก่เป็นหาง - ปีก และที่หัวนก

หมายเหตุ

การทำลูกนกนี้จะต้องใช้ปิงปองหลายสี, ขนไก่หลายสีแต่งให้สลับกันให้สวยงามและขยับไม้ันจะเดินได้

พวงกุญแจของชำร่วย

วัสดุที่ใช้

1. ลูกปัดไม้เม็ดใหญ่ 1 เม็ด (หรือลูกปัดพลาสติก)
2. ลูกปัดไม้เม็ดเล็ก 1 เม็ด
3. พวงกุญแจ 1 พวง
4. เศษผ้าสีต่าง ๆ ดอกเล็ก ๆ สีสด ๆ
5. เศษริบบิ้น
6. กาว
7. ปากกาเขียนพลาสติก (Performance) สีแดง, ดำ
8. รุจทาแถม

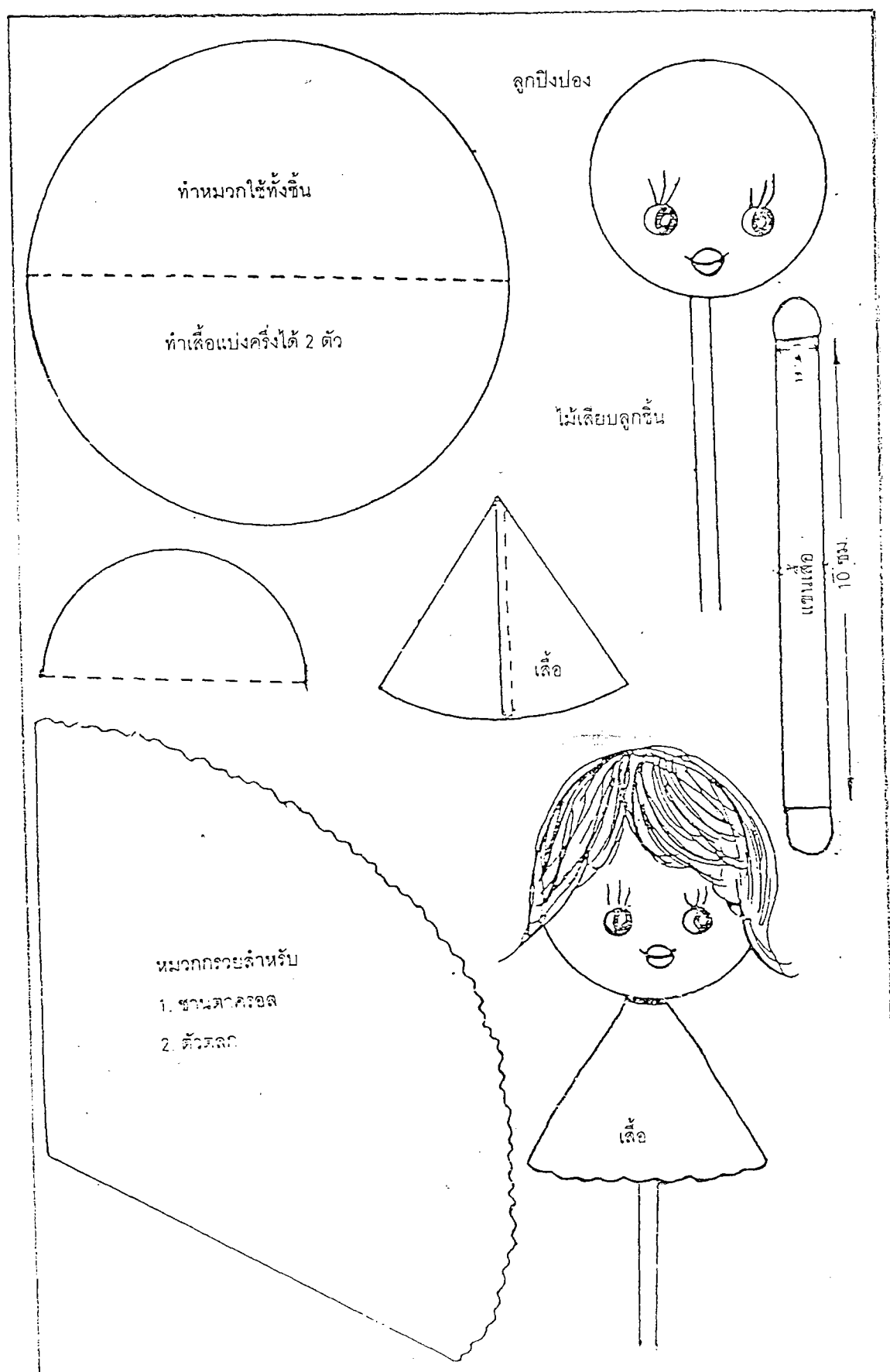
วิธีทำ

1. ลูกปัดเม็ดใหญ่เขียนตา - ปาก และผมด้วยปากกา เขียนพลาสติก ทิ้งไว้ให้แห้ง แล้วทาแถมด้วยรุจทาแถม
2. ตัดผ้าสีสด ๆ เท่าแบบที่ให้ไว้ พับริมผ้าติดกาวเล็กน้อย ทากาวตรงกลางหัวตุ๊กตา ด้านบนใกล้รูของลูกปัดวางผ้าโพกหัวให้ได้กึ่งกลาง แล้วทาบผ้าลงมาที่ใต้คางทั้ง 2 ข้าง ทากาวติดให้แน่น
3. กลับทางด้านหลังของหัวตุ๊กตา ทากาวพับผ้าด้านข้างเข้าหากันทั้ง 2 ด้าน แล้วทาบชายผ้าทางปลายแหลมลงมาติดกาวที่คอ ห่อเป็นหมวกทั้งให้แห้ง
4. ใช้ด้ายเส้นโตสองเส้นคู่แทงส่วนคอทะลุขึ้นไปบนหัวแล้วร้อยด้ายติดกับพวงกุญแจ แทะทะลุย้อนลงมาผูกเป็นปมที่คอให้แน่น ทากาวที่ปมด้วยก้นหลอดเล็กน้อย
5. ทากาวลูกปัดเล็กติดใต้คอปัดรอยด้ายที่ผูกไว้ให้แน่น (ควรให้สีสด ๆ ติดกันกับหัว) ผูกโบว์เล็ก ๆ ที่คอ

หมายเหตุ

ถ้าต้องการให้มีเสียงดังฟังไพเราะน่าฟังก็ใช้ลูกกระพรวนเย็บติดใต้คอแทนลูกปัดเม็ดเล็กก็ได้ ก็จะเป็นพวงกุญแจที่น่ารัก และมีเสียงกรังกรังน่าฟัง ซึ่งจะได้เป็นของขวัญของชำร่วยได้อย่างน่ารัก

กระเช้าของขวัญ

วัสดุที่ใช้

1. ลูกปิงปอง
2. ไม้เสียบลูกชิ้นชนิดยาว
3. เศษผ้า, เศษลูกไม้, เศษไหมพรม ผ้าสักหลาดสีต่าง ๆ
4. ปากกาอัตราาย NO. 700 สีแดง - ดำ
5. ลวดกำมะหยี่เส้น
6. กระดาษขาว, กาวลาเทกซ์
7. แก้วกระดาษ หรือแก้วพลาสติกอ่อน ชนิดใส่น้ำอัดลม

วิธีทำ

กระเช้า

1. แก้วกระดาษล้างให้สะอาด ถ้าแก้วเก่าไม่สวยอาจจะใช้เศษผ้าหรือเศษกระดาษ

ตกแต่ง

2. ทางปากแก้วเจาะด้านตรงข้ามข้างละ 2 รู แล้วใช้ลวดกำมะหยี่ชนิดเส้นร้อย 2 เส้น

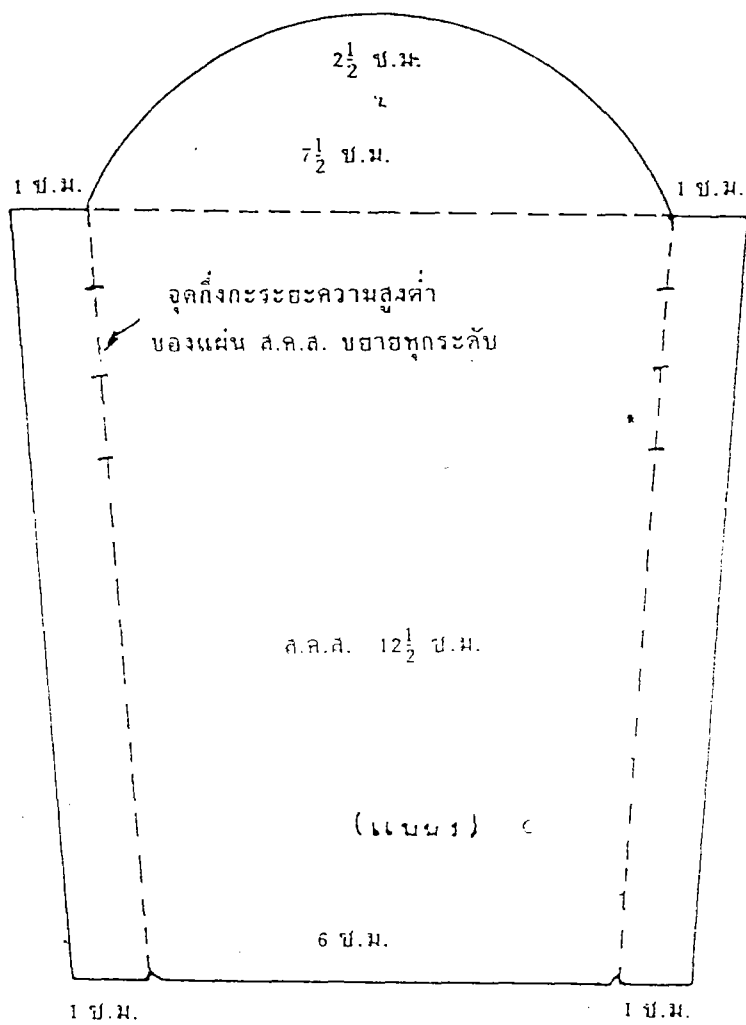
ทำเป็นหูกระเช้า ผูกปรับให้สวยงาม

ตัวตุ๊กตา

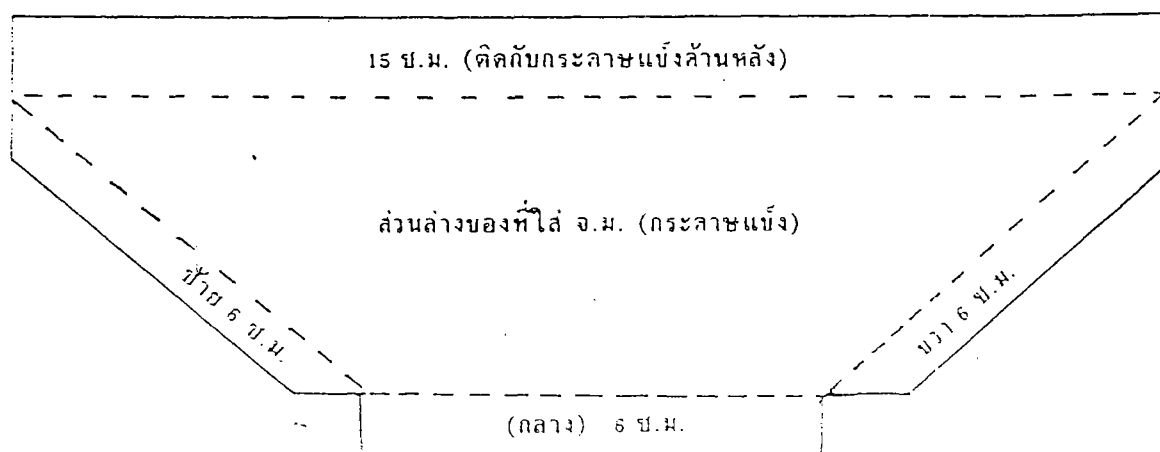
1. ลูกปิงปองเจาะรูเล็ก ๆ พอที่จะเอาไม้เสียบลูกชิ้นเสียบเข้าไปให้แน่น เขียนหน้าตา - ปาก - จมูกด้วย ปากกาอัตราาย NO.700 ทิ้งไว้ให้แห้ง
2. ตัดผ้าวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 1/2 ซม. (แบ่งครึ่งจะได้เสื้อ 2 ตัว) ตัดริมด้วยกรรไกรซิกแซกแล้วทากาวติดเป็นเสื้อติดกับไม้ลูกชิ้นที่เสียบหัวปิงปอง แล้วใช้โบว์ผูกที่คอ
3. มัดเศษไหมพมตรงกลาง แล้วใช้หวีแปรงกระจายโดยรอบ ทากาวบนหัวลูกปิงปอง แล้วใช้มือลูบลงให้ทั่ว ถ้าต้องการผมเปียต้องถักต่างหากแล้วทากาวคาดบนหัว
4. ตัดหมวกตามแบบติดกาวเป็นรูปกรวยแล้วพับทากาวติดที่หัว
5. ตัดเศษผ้าสีเดียวกับเสื้อกว้าง 1 ซม. ยาว 10 ซม. แล้วตัดผ้าขาวมาติดปลายทั้ง 2 ข้าง มนปลายเล็กน้อย ทำเป็นแขนเสื้อ ทากาวติดด้านหลังตุ๊กตา

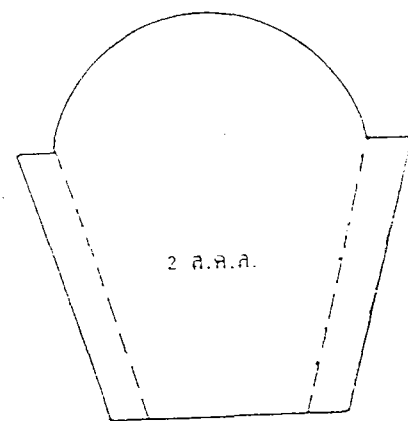
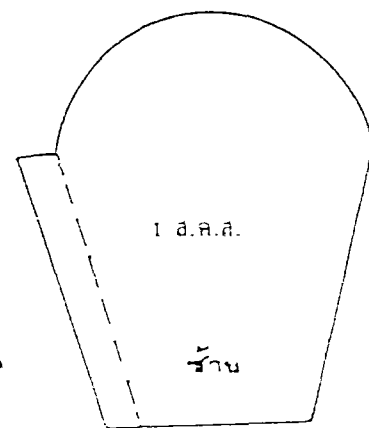
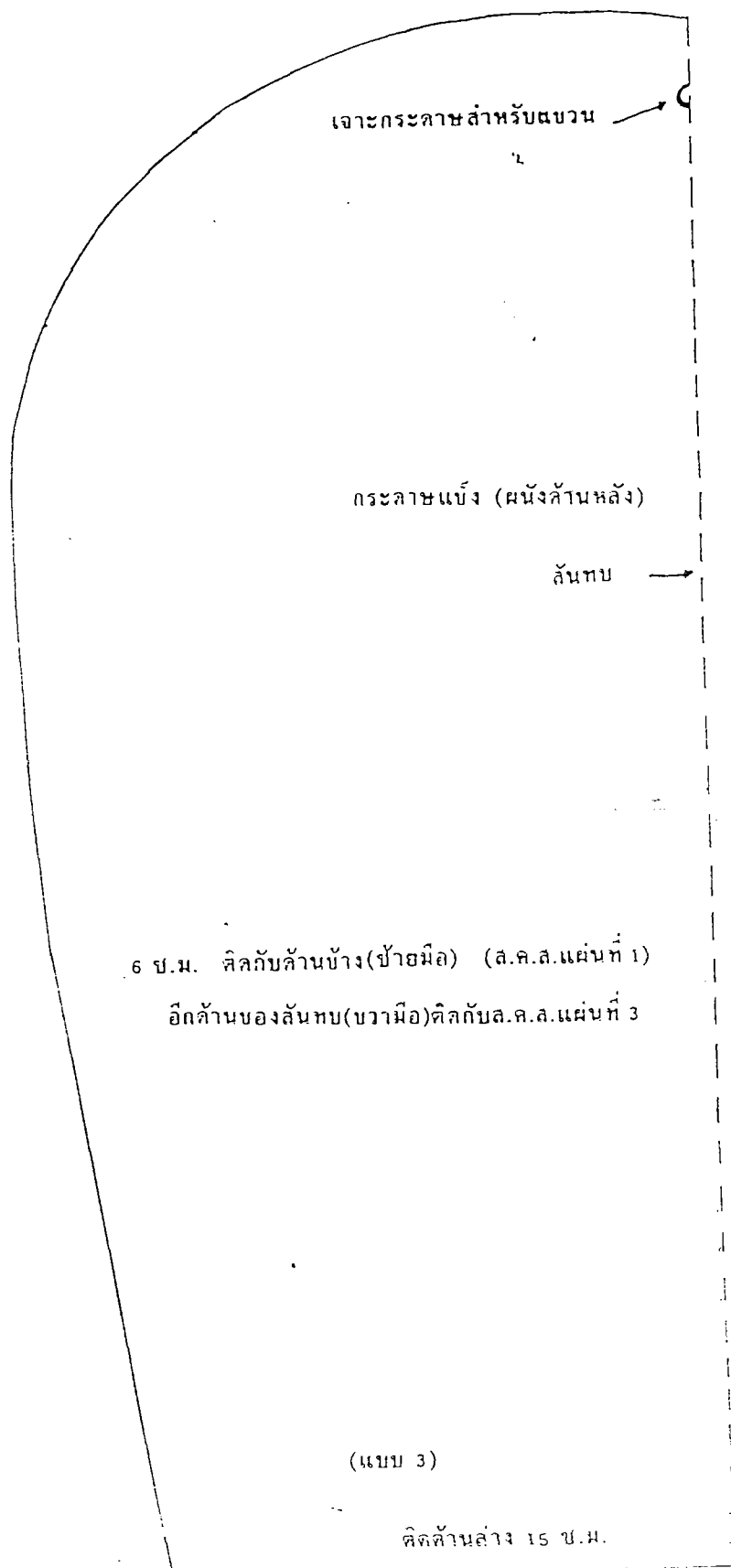
การแต่งตะกร้า

1. วัดจากหัวตุ๊กตาที่ทำไว้ จากไม้เสียบลูกชิ้นชนกันแก้ว และให้หัวตุ๊กตาที่ทำไว้โผล่พ้นจากปากแก้วเล็กน้อย และเอาแขนที่ติดกับตัวทากาวที่ปลายมือ ติดกับปากแก้วเหมือนกับตุ๊กตาโผล่หน้ามือทั้ง 2 เกาะขอบแก้วไว้เอาเทปติดไม้กับแก้วด้านใน
2. กระเช้าใส่ทิออปี่หรือขนมแห้ง ๆ บรรจุให้เต็มแล้วใช้พลาสติกปิดให้เรียบร้อยกับแมลงวันตอมสำหรับเป็นของขวัญเด็ก ๆ ในวันคริสมาสหรือปีใหม่

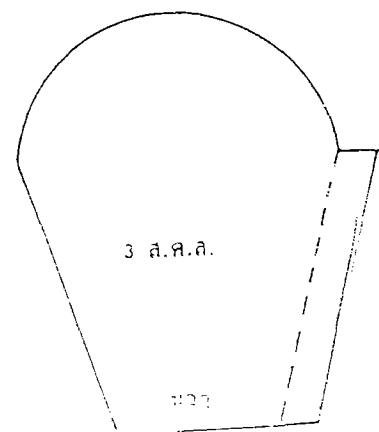

(แบบ 2)

กลาง

- วัสดุที่ใช้**
1. ส.ค.ส.ที่ได้รับมาขนาดต่าง ๆ
 2. กระดาษแข็ง หรือกล่องกระดาษหรือปกสมุดปกแข็ง
 3. กระดาษสี 2 หน้า
 4. กาว
 5. คัตเตอร์ กรรไกร

วิธีทำ

1. ตัดกระดาษแข็งตามแบบที่ 1 - 2 - 3
2. ในแบบที่ 1 วางทาบรูป ส.ค.ส.ตามแบบที่ให้ไว้
แผ่นที่ 1 เพื่อด้านซ้ายมือไว้เป็นรอยที่ทากาว 1/4 นิ้ว
แผ่นที่ 2 เพื่อด้านขวาและซ้ายสำหรับติดกาว 1/4 นิ้ว
แผ่นที่ 3 เพื่อด้านซ้ายสำหรับติดกาว 1/4 นิ้ว
3. การประกอบ นำเอา ส.ค.ส.ที่ตัดไว้ทั้ง 3 แผ่น ทากาวส่วนที่เว้นไว้ที่แผ่นกลางก่อนแล้ว
ใช้แผ่นที่ 1 ริมซ้ายและแผ่นที่ 3 ติดริมขวา ทิ้งไว้ให้แห้ง (การวางภาพควรกะดูให้ถูกส่วนสวยงาม
พยายามให้รูปอยู่ตรงกลางไม่ขาดส่วนสำคัญของรูป เช่น หัวขาด หูขาด เป็นต้น และรูปด้านข้างซ้าย-
ขวา ควรหันมาประกอบกับภาพตรงกลางได้อย่างสวยงาม)
4. ตัดกระดาษแข็งที่เป็นส่วนกัน ขนาดตามรูปที่ให้ไว้ ริดกระดาษพับรอยไปปลา
ทากาวติดกับรูป ส.ค.ส.ที่ติดไว้ ให้ตรงกลาง-ซ้าย-ขวา ทิ้งไว้ให้แห้ง ตัดกระดาษแข็งตามแบบที่ 3
ปะกระดาษสีให้สวยงาม
5. พับด้านหลังของกันกล่อง (ยาว 15 ซม.) ติดกับกระดาษแข็งด้านล่าง ส่วนด้านข้าง
ทากาว ส.ค.ส.ที่เว้นไว้ทั้งแผ่นซ้ายและแผ่นขวาติดทางด้านข้างของกระดาษแข็งทิ้งไว้ให้แห้ง
6. เจาะตาไก่กึ่งกลางของด้านบนกระดาษแข็ง ตัดรูปติดให้สวยงาม

หมายเหตุ

สำหรับแขวนใส่จดหมายเอกสารและของใช้อื่น ๆ ตามต้องการ ถ้าไม่มี ส.ค.ส.แผ่นใหญ่ใช้
กระดาษสีต่าง ๆ ก็ได้ แล้วตัดรูป ส.ค.ส.ตัวเล็ก ๆ ปะติดให้สวยงาม

เครื่องใช้

1. แกนกระดาดชำระ หลาย ๆ ขนาด พอสวมกันได้
2. เศษผ้าสักหลาดอัด, เศษผ้าสีต่าง ๆ ดอกและลาย
3. เศษลูกไม้, เทปสีต่าง ๆ
4. กาวลาเท็กซ์
5. กระดาษเทา - ขาว
6. กระดาษวาดเขียน

วิธีทำ

ฝากล่อง

1. แกนกระดาดชำระอันใหญ่ วัดจากปลายมาประมาณ 1 1/2 นิ้ว ตัดออกที่เหลือทำเป็นฝากล่อง
2. ตัดกระดาษวาดเขียนกว้าง 3 นิ้ว ยาวพันรอบแกนกระดาดชำระให้ยาวซ้อนกัน 1/4 นิ้ว สำหรับทากาวปิด การพันกระดาษวาดเขียน ให้ด้านหนึ่งของกระดาษที่พันเท่ากับขอบของแกนกระดาดด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งปล่อยให้ยาวพันออกมาสำหรับทำเป็นฝาสวม
3. ตัดผ้าให้กว้างกว่าแกนกระดาด ทากาวติดตรงรอยต่อของกระดาษ ให้ผ้าเหลือทั้งหัวท้าย แล้วขลิบผ้าโดยรอบทากาวติดเข้าไปไว้ด้านในของแกนกระดาดทั้งสองข้าง
4. วางขอบวงกลมของแกนกระดาดลงบนกระดาษแข็ง วาดไว้แล้วตัดผ้า 1 ชิ้นพอดี อีก 1 ชิ้นตัดกว้างกว่าแบบโดยรอบประมาณ 1/4 นิ้ว แล้วขลิบผ้าโดยรอบ ทากาวติดกับกระดาษแข็ง แล้วเอาผ้าชิ้นที่ตัดพอดีปิดให้เรียบร้อย ทากาวติดบนฝากล่องทางด้านที่พันกระดาษเสมอกับแกนกระดาด ส่วนด้านที่กระดาษวาดเขียนยาวออกมาเป็นฝาสวม
5. แกนกระดาดขนาดเล็กทำเช่นเดียวกับข้อที่ 3 และทำกันกล่องเช่นเดียวกันกับข้อที่ 4 (เป็นตัวกล่อง)
6. แต่งฝาและตัวกล่องด้วยเทป ลูกไม้จิบให้สวยงาม ตามชอบใจ

หมายเหตุ

ถ้าตัวกล่องกับฝาสวม เนื่องจากผ้าที่ใช้พันบาง ก่อนจะพันผ้าตัวกล่องควรใช้กระดาษวาดเขียน พันแกนกระดาดเสียก่อน แล้วจึงพันผ้าทับที่หลัง จะทำให้กล่องและฝาสวมขึ้น

ส่วนขนาดของกล่อง ถ้าต้องการให้สูงขึ้นอีก ก็จะต้องตัดแกนกระดาดที่ทำฝากล่องให้น้อยกว่า 1 1/2 นิ้ว กล่องจะมีขนาดสูงขึ้น

ภาคผนวก จ

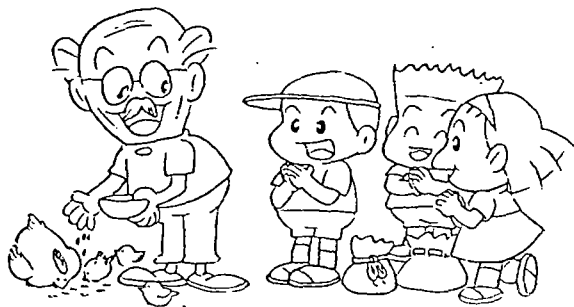
แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

1. เลี้ยงง่ายตายยาก
2. กุญแจหาย
3. กระเช้าปีใหม่
4. บัตรสารพัดประโยชน์
5. จากแกนเป็นกล่อง

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เลี้ยงง่ายตายยาก

ลำดับที่ ๑

สร้อย เจยสวัสดิ์ เรื่อง
กระโตก ภาพ

เรื่อง เลี้ยงง่าย ตายยาก

ความคิดรวบยอด

วัสดุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้หลายชนิด และสามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้อ่านและทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบเรียนเล่มนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

๑. บอกลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วยได้
๒. บอกชื่อและเลือกวัสดุและเศษวัสดุมาประดิษฐ์ของชำร่วยได้อย่างเหมาะสม
๓. ออกแบบและอภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบกับผู้อื่นได้
๔. นำผลงานไปใช้ประโยชน์ได้
๕. คิดราคาวัสดุและประเมินราคางานที่ทำสำเร็จได้

กระบวนการแสดงวิธีการ

๑. ตั้งเป้าหมาย : ประดิษฐ์หุ่นนกจากเศษวัสดุ
๒. แจกแจงวัสดุ : ลูกปิงปอง ๓ ลูก, ลูกปัด ๑๕ เม็ด, ไม้ไอศกรีม ๒ อัน, เริ่ม ด้ายเส้นใหญ่, กระดาษสี, ฝาขวดน้ำอัดลม ๒ ฝา, รนไก่
๓. การวางแผนงาน : ทำส่วนหัว, ทำตัว, ทำไม้ชักหุ่น, ประกอบตกแต่ง
๔. ลำดับวิธีการดำเนินการ :
 ๑. เริ่มทำส่วนหัวโดยการตกแต่งหน้าตา ติดปาก
 ๒. ทำตัวโดยร้อยลูกปัด ๖ เม็ดกับฝาขวดน้ำอัดลมทำขาและตีนนก
 ๓. ประกอบส่วนหัว ตัวนก เข้าด้วยกัน เป็นหุ่นนก
 ๔. ทำไม้ชักหุ่น ผูกเชือกจากตัวหุ่นนกติดกับไม้ชักหุ่น
 ๕. ตกแต่งด้วยรนไก่ให้สวยงาม
๕. ผลผลิตที่เกิดขึ้น : ได้หุ่นนก ๓ ตัว

ข้อเสนอแนะ

การใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับครูผู้สอน

๑. ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้
 - ขั้นที่ ๑ นักเรียนอ่านเรื่อง
 - ขั้นที่ ๒ นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่าน อภิปรายเรื่อง
 - ขั้นที่ ๓ ครูแนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน ตามเนื้อเรื่อง
 - ขั้นที่ ๔ นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนนำเสนอผลงานทั้งส่วนที่เป็นชิ้นงานและแผนงานที่เขียนขึ้น
 - ขั้นที่ ๕ เสนอผลงาน อภิปรายเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นประเมินราคาสินงาน
๒. ใช้สื่อหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำและสามารถใช้สื่ออื่น ๆ เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

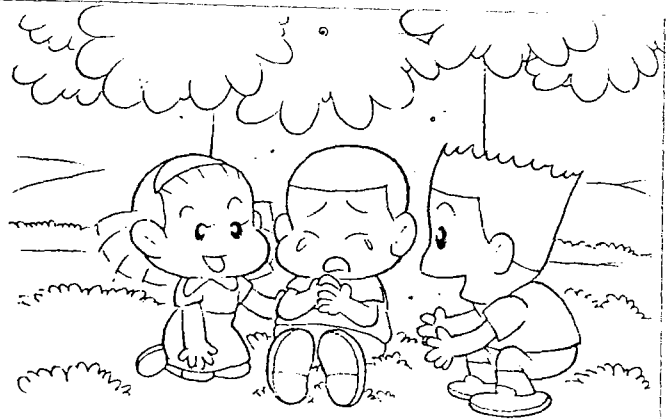
คำนำ

การสอนงานประดิษฐ์ในกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพนั้น สื่อที่ใช้ในการสอนมีในงานและใบความรู้เป็นหลัก ซึ่งในบางครั้งสื่อใบงานและใบความรู้นั้นมีส่วนสัมพันธ์กับความสนใจของเด็กน้อย ดังนั้น จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมได้แก่ การสร้างหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เกี่ยวกับการสอนงานประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะหนังสือแบบเรียนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน พัฒนาความสามารถในการอ่านและเสริมสร้างการเรียนรู้ตามแนวคิดเรื่องการสร้างสื่อพิมพ์เพื่อการเรียนรู้ของ รศ.หทัย ดันหยง

สำหรับหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่องเลี้ยงง่าย ตายยาก มุ่งนำเสนอเนื้อหาการประดิษฐ์หุ่นนก เพื่อให้เด็กเรียนรู้รู้อย่างสนุกสนานกับการเรียนงานประดิษฐ์อย่างช่วย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รศ.หทัย ดันหยง ผู้คิดค้นและศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมเล่มเล็กในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สนั่น มีจันทร์มาก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเป็นกำลังใจในการจัดทำจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ศรินทร์ เอยสวัลด์

เย็นวันหนึ่งน้องเมย์นั่งร้องไห้อยู่ใต้ต้นไม้ โดยมีมายด์และมาร์คนั่งปลอบอยู่ใกล้ ๆ

มายด์ : นิ่งเสียทีซีจ๊ะ

มาร์ค : ไซ้จะได้ไปเล่นด้วยกัน

ลุงเบิ้มกลับจากวัดผ่านมาเห็นเด็กทั้งสาม

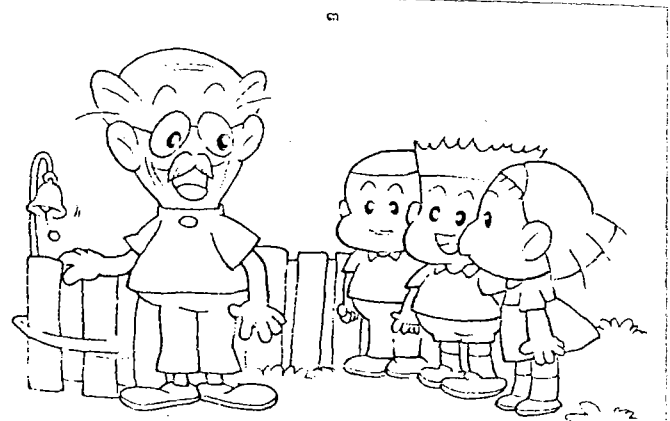
ลุงเบิ้ม : ร้องไห้ทำไมล่ะเมย์

เมย์ : ลูกนกทามาถือจิจิตายครับ อ้อ.....อ้อ.....

ลุงเบิ้ม : โอ้! นึกว่าอะไร เดียวไปที่บ้านลุงซิ ลุงจะให้ลูกนกตัวหนึ่ง

เมย์ : ขอบคุณครับ แต่ผมกลัวไม่มีเวลาเลี้ยงแบบทามาถือจิจิต

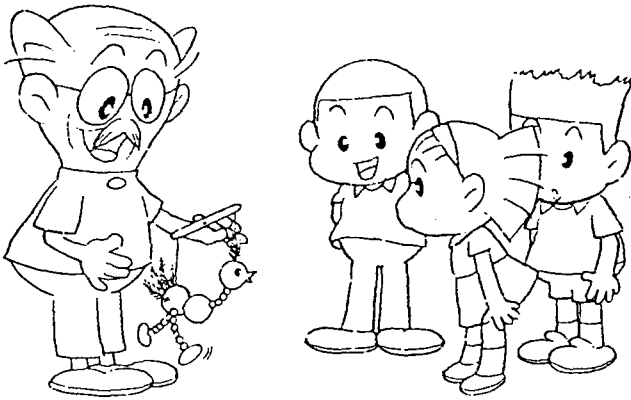
เดี๋ยวมันตายครับ

เด็กทั้งสามคนเดินตามลุงเบิ้มกลับบ้าน เมื่อถึงบ้านลุงเบิ้มแล้ว

ลุงเบิ้ม : ลูกนกของลุงเลี้ยงง่าย ตายยากนะ

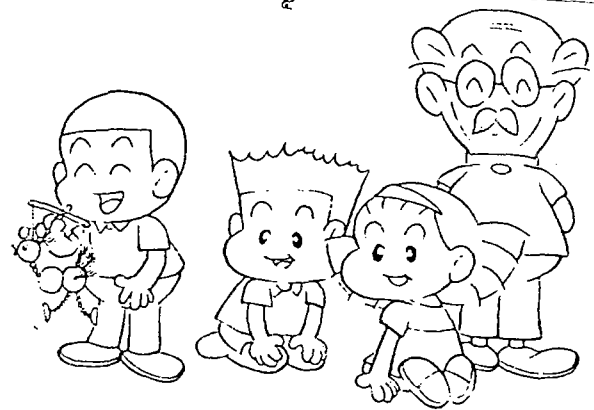
เมย์ : จริงหรือครับ

ลุงเบิ้มหยิบตุ๊กตาหุ่นนกมาเล่นให้เด็ก ๆ ดู

ลุงเบิ้ม : เป็นยังไง นกของลุงเดินได้ สายหัวได้ แต่ไม่กินอะไรเลย

เมย์ : ดีมากเลยครับ ขอบคุณครับ

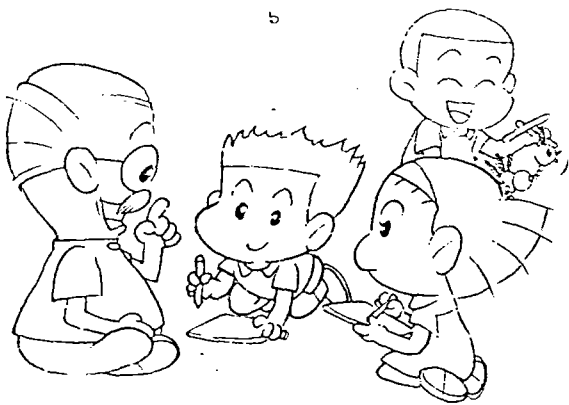

ลุงเบิ้มส่งหุ่นนกให้เมย์

มายด์ : หนูอยากได้บ้างค่ะ

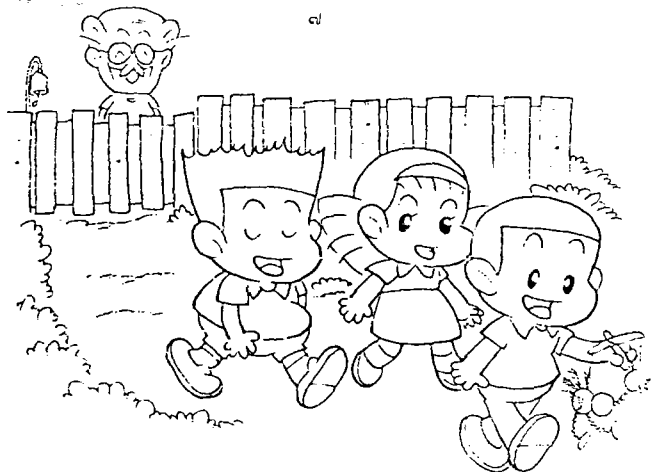
มาร์ค : ผมด้วยครับ

ลุงเบิ้ม : ฮะ ฮะ ฮ่า เออได้เดี่ยวลุงจะสอนให้ท่านะ แต่พวกเธอต้องเตรียมวัสดุพวกนี้มาด้วยนะ

มายด์และมาร์คช่วยเก็บวัสดุที่ลุงเบิ้มบอกเพื่อจะได้ไม่ลืม

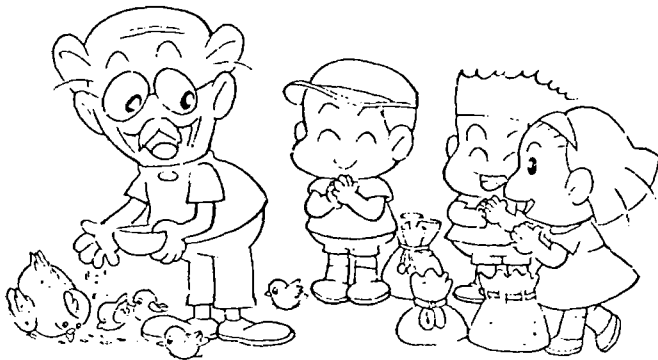
ลุงเบิ้ม : เอ้า! ๑คนละ มีลูกโป่งปอง ๓ ลูก ลูกปัดยารี่ ๑๕ เม็ด
เข็มขาวด้ายเส้นโต ๆ กระดาษสี ไม้ไอศกรีม ๒ อัน ฝาขวด
น้ำอัดลม ๒ ฝา ส่วนขนไก่เดี๋ยวมานำเก็บเอาไว้แล้วไก่ลุงก็ได้
อย่าลืมกรรไกรกับกาวด้วยละ

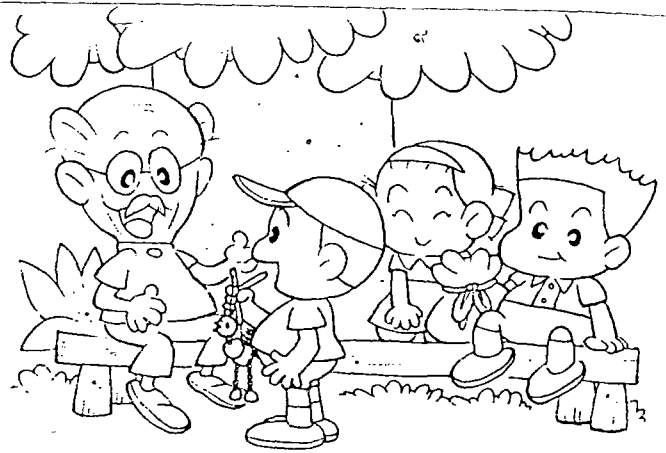
เด็กทั้งสามลาลุงเบิ้มกลับบ้านของตน มายด์และมาร์คเดินลง
เมย์ที่เดินเล่นหุ่นนกอย่างสนุกสนาน

มายด์ : พรุ่งนี้จะมีนกสวยแสนสวยอีกตัวหนึ่ง

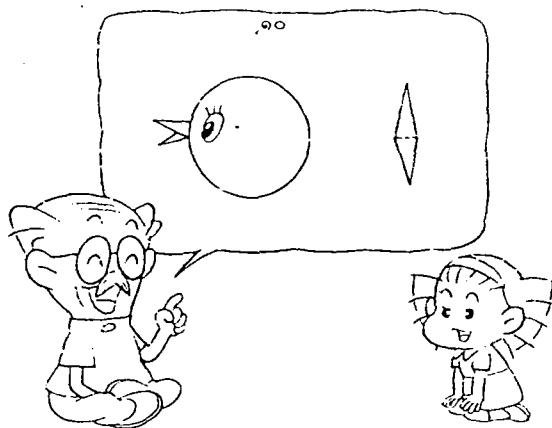
มาร์ค : แล้วก็มีนกหนุ่มสุดหล่อด้วย

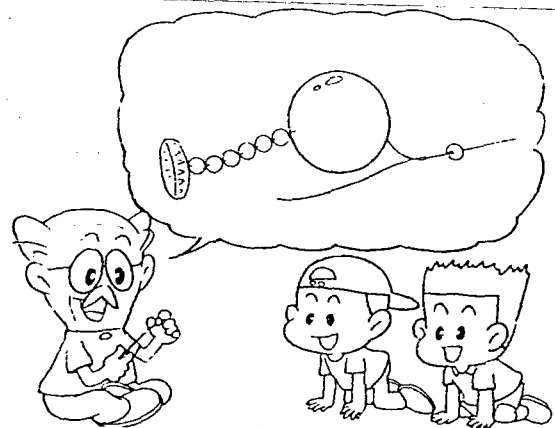
เช้าวันรุ่งขึ้นมายด์ มาร์ค เมย์ มาถึงบ้านลุงเบ๋มแต่เช้า
 มาร์ค มายด์ เมย์ : สวัสดีครับ, สวัสดีค่ะ
 ลุงเบ๋ม : มากันแล้วหรือ ไหนของที่ลุงบอกให้เตรียมมา
 มาร์ค, มายด์ : อยู่นี่ครับ, อยู่นี่ค่ะ

ลุงเบ๋มพาเด็ก ๆ ไปนั่งที่แคร่ไม้ไผ่
 ลุงเบ๋ม : อ้าวเมย์ มันถุงอะไรละ
 เมย์ : ถุงใส่วัสดุ มาทำหุ่นนกบ้างครับ ตัวนั้นผมคืนลุงครับ
 ลุงเบ๋ม : ทำไมละเมย์ มันไม่สวยเหรอ
 เมย์ : สวยครับ แต่ผมอยากทำเองครับ

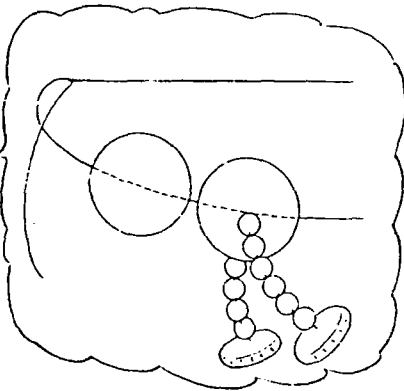

ลุงเบ๋มมองเมย์อย่างชื่นชม แล้วชวนเด็ก ๆ ลงมือทำหุ่นนก
 ลุงเบ๋ม : ดี呀มายด์ทำส่วนหัวนะ ตัดกระดาษสีเป็นปากตามรูปนี้นะ
 ทากาวแล้วติดที่กลางลูกปิงปองจากปากแล้วติดลูกตา ๒
 ข้าง แล้ววางไว้ก่อนให้การมันแห้งก่อนนะ ทำได้ไหมจะ
 มายด์ : ทำได้ค่ะ

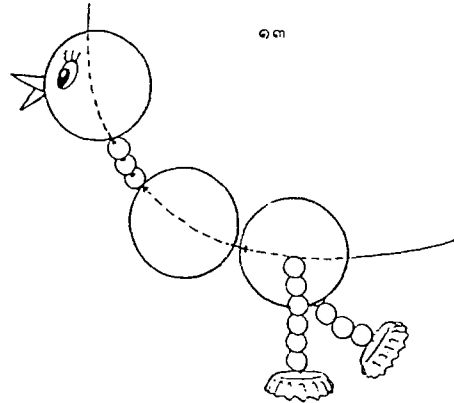
ลุงเบ๋ม : มาร์คกับเมย์ทำส่วนที่เป็นตัวนะ เอาด้ายร้อยเข็มแล้วร้อย
 ฝาชวดน้ำอัดลมเป็นตีนนก ร้อยลูกปัดอีก ๒ เม็ดเป็นขา
 แห้งที่รูของลูกปิงปองไปทะลุอีกข้างเป็นตัว ร้อยลูกปัดอีก ๒
 เม็ด แล้วร้อยฝาชวดน้ำอัดลมแห้งเข็มย้อนมาผูกด้านหลังบน
 ลูกพองลม ๆ นะ ทำได้ไหมครับ
 มาร์ค, เมย์ : ได้ครับ

๑๒

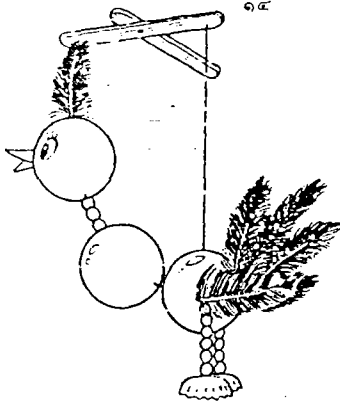
ลุงเบิ้ม : ต่อไปก็นำส่วนหัวมาประกอบเป็นตัว ทำตามลำดับนี้นะ
ขั้นที่ ๑ ร้อยด้ายด้วยเข็มยาว แหวะทะลูกปิงปองให้ส่วน
ขานกอยู่ด้านข้างเท่า ๆ กันทั้ง ๒ ด้าน แล้วเอาลูกปิงปอง
อีกลูกมาทำเป็นตัวหางตรงกลางให้ทะลุนะ

๑๓

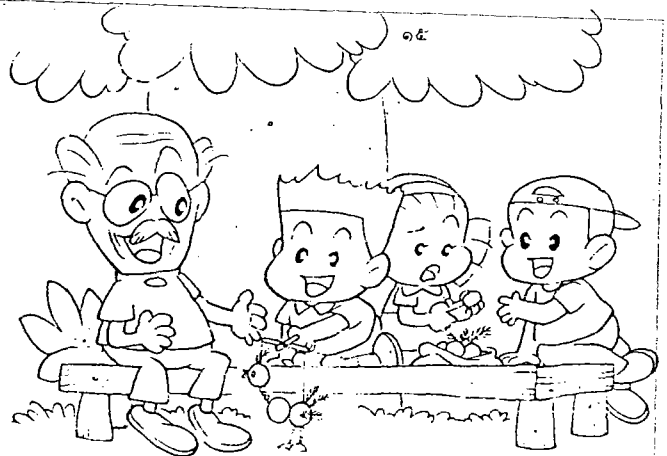
ขั้นที่ ๒ ร้อยลูกปัดอีก ๓ เม็ดทำเป็นคอ แล้วนำส่วนหัวที่
เพิ่งทำมาร้อยต่อกับส่วนคอ ดึงด้ายให้ยาว ๆ ทำปมหัวท้าย
ให้ติดกับลูกปิงปองกันไม่ให้ลูกปิงปองเคลื่อนไปมาได้

๑๔

ขั้นที่ ๓ นำไม้ไผ่หรือคีมมาผูกติดกันเป็นรูปตัวที เอาขด้ายด้าย
ทั้งสองข้างผูกเข้ากับปลายไม้ที่ขวางทั้ง ๒ ข้างให้หัวนกตั้ง
ขึ้น ทางตัวนกต่ำลง แล้วแต่งขนไก่เป็นหาง-ปีก และที่
หัวนกเป็นมัย เท่านั้นก็เสร็จแล้ว

๑๕

มายด์ : ลุงซา หนูแต่งลูกปิงปองให้ทะลุละ
เมย์ : มาเดี๋ยวเมย์ช่วยทำให้
มาร์ค : ของผมเสร็จแล้วครับ
ลุงเบิ้ม : โหนขอลุงดูหน่อยสิ

เกี่ยวกับผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน ศริน เจยสวัสดิ์

เกิด ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

การศึกษา

- มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ. ณ วิทยาลัยครูพระนคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ.สูง ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สุพรรณบุรี
- ค.บ. ณ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณ
ในพระบรมราชูปถัมภ์ (การประถมศึกษา) ปทุมธานี
- กศ.ม. ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(การประถมศึกษา) กรุงเทพมหานคร

หน้าที่การงาน

- พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๓๑ ครูโรงเรียนดงแจ้งโนนสูง อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - ปัจจุบัน ครูโรงเรียนบ้านเนินสวนอ้อย อ.เมือง จ.สระแก้ว

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มการเรียนรู้และพื้นฐานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กุญแจหาย

ลำดับที่ ๒

ศรีน เจยสวัสดิ์ เรื่อง
กระโดด ภาพ

เรื่อง กุญแจหาย

ความคิดรวบยอด

วัตถุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของชำร่วยได้หลายชนิด และสามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้อ่านและทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบเรียนเล่มนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมดังนี้

๑. บอกลักษณะและประโยชน์ของของชำร่วยได้
๒. บอกชื่อและเลือกวัสดุและเศษวัสดุมาประดิษฐ์ของชำร่วยได้อย่างเหมาะสม

๓. ออกแบบและอภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบกับผู้อื่นได้

๔. นำผลงานไปใช้ประโยชน์ได้

๕. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาลงานที่ทำสำเร็จได้

กระบวนการแสดงวิธีการ

กระบวนการแสดงวิธีการ

๑. ตั้งเป้าหมาย : ทำพวงกุญแจจากลูกกวาด

๒. แจกแจงวัสดุ : ลูกปัดใหญ่ ๑ เม็ด, ลูกปัดเล็ก ๑ เม็ด, พวงกุญแจ ๑ อัน, เศษผ้าริบบิ้น, สีมะลิ, กาว, เข็ม, ด้าย, ลูกกระพรวน

๓. การวางแผน : เขียนหน้าที่ลูกปัดเม็ดใหญ่
ตัดผ้าทำผ้าโพกหัว
ร้อยเริ่มกับด้ายเย็บติดพวงกุญแจ
ติดลูกปัดเล็กหรือลูกกระพรวน

๔. ลำดับวิธีการดำเนินงาน

๑. ทำหน้าตุ๊กตาโดยใช้สีมะลิเขียน
๒. ตัดผ้าทำผ้าโพกหัวตุ๊กตา และผูกเข้ากับหน้าตุ๊กตา
๓. เย็บหน้าตุ๊กตาติดกับพวงกุญแจ
๔. ติดส่วนก้อยด้วยลูกปัดเม็ดเล็กหรือลูกกระพรวนแทน
๕. ตกแต่งด้วยริบบิ้น

๕. ผลผลิตที่เกิดขึ้น พวงกุญแจ ๔ พวง

ขั้นตอนและ

การใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับครูผู้สอน

๑. ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

วันที่ ๑. นักศึกษาอ่านเรื่อง

วันที่ ๒. นักศึกษาเล่าเรื่องที่อ่าน อภิปรายเรื่อง

วันที่ ๓. ครูแนะนำให้นักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน ตามเนื้อเรื่อง

วันที่ ๔. นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่เสนอผลงานทั้งส่วนที่เป็นชิ้นงานและแผนงานที่เขียนขึ้น

วันที่ ๕. เสนอผลงาน อภิปรายเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นประเมินราคาสินงาน

๒. ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำและสามารถใช้สื่ออื่น ๆ เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

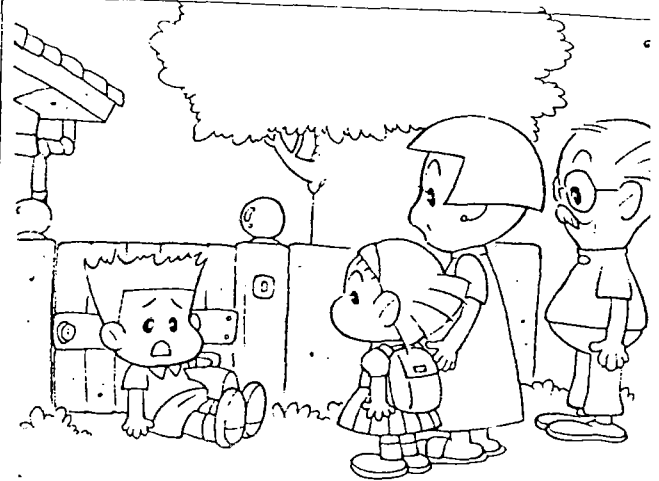
คำนำ

การสอนงานประดิษฐ์ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพนั้น สิ่งที่ใช้ในการสอนมีใบงานและใบความรู้เป็นหลัก ซึ่งในบางครั้งสื่อใบงานและใบความรู้มีส่วนสัมพันธ์กับความสนใจของเด็กน้อย ดังนั้น จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมได้แก่ การสร้างหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเกี่ยวกับการสอนงานประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะหนังสือแบบเรียนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน พัฒนาความสามารถในการอ่านและเสริมสร้างการเรียนรู้ตามแนวคิดเรื่องการสร้างสื่อพิมพ์เขียวการเรียนรู้ของ รศ.หทัย ดันหยง

สำหรับหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง ภูฏาญแจ มุ่งนำเสนอเนื้อหาการประดิษฐ์พวงกุญแจ เพื่อให้เด็กเรียนรู้อย่างสนุกสนานกับการเรียนงานประดิษฐ์อย่างช่วยเป็นของใช้

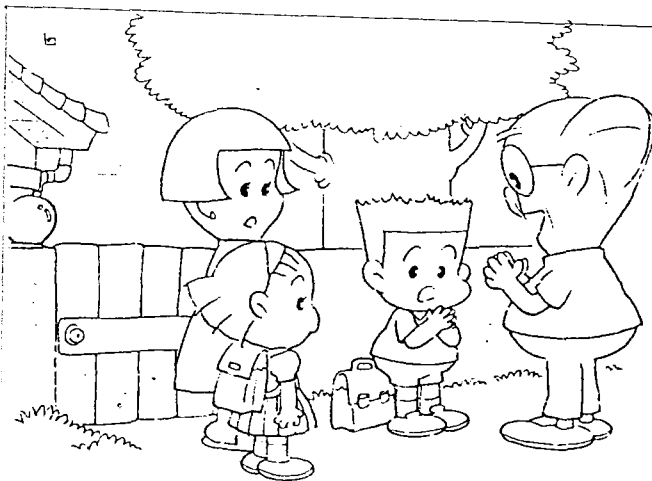
ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รศ.หทัย ดันหยง ผู้คิดค้นและศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมเล่มเล็กในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สนั่น มีรัตนมาก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเป็นกำลังในการจัดทำจนสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

ศรัณย์ เอยสวัธ

เด็กชายมาร์คนั่งกระวนกระวายใจอยู่หน้าบ้าน หลังจากกลับจากโรงเรียน คุณแม่กลับจากรับน้องมารดที่โรงเรียนเดินมาพร้อมกับลุงเบิ้ม

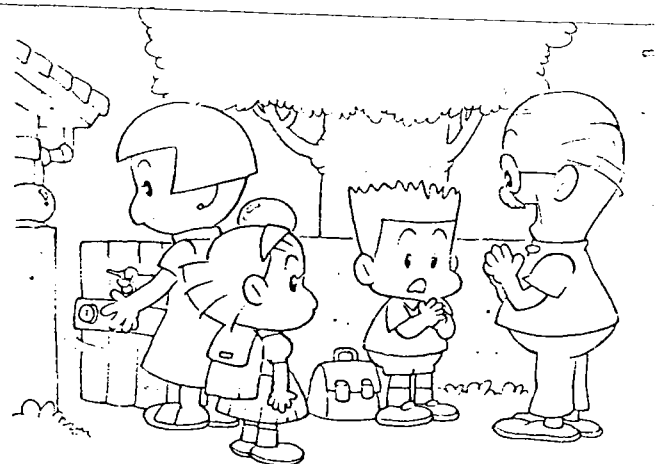
คุณแม่ : อ้าว ! มาร์ค ทำไมไม่เข้าบ้านละลูก

มาร์ค : สวัสดีครับคุณแม่ สวัสดีครับคุณลุง คือว่า ผมทำลูกกุญแจหายที่โรงเรียนครับ

คุณแม่ : อย่างนั้นหรือ แล้วเก็บไว้อย่างไรมันถึงได้หายไป

มาร์ค : ผมใส่ไว้ในกระเป๋ากางเกงครับ

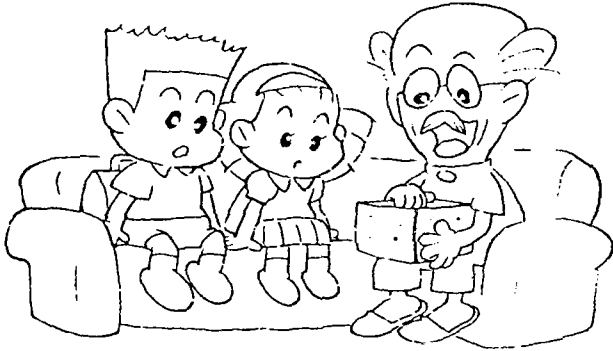
คุณแม่ให้ลูกกุญแจของคุณแม่ โชปะตุเข้าบ้าน

มาร์ค : พวงกุญแจคุณแม่สวยจังเลยครับ ขอผมอีกอันสิครับ จะได้ใส่ลูกกุญแจบ้าง

ลุงเบิ้ม : อ้าว ! มาร์คไม่ได้เอาลูกกุญแจใส่ไว้ในพวงหรือหลาน

มาร์ค : ครับ ผมไม่มีพวงกุญแจครับ

๔

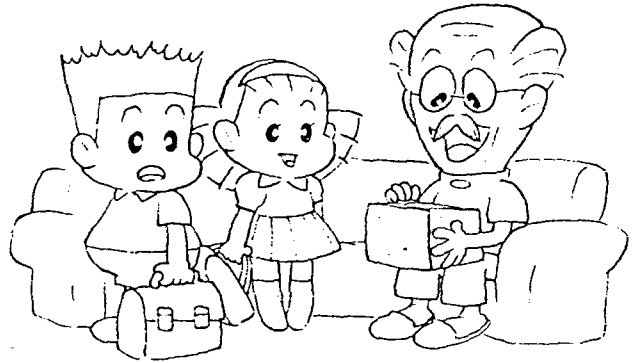
ลุงเบิ้มนั่งลงที่โซฟา พร้อมเปิดกระเป๋าเดินทางหยิบกล่องเล็ก ๆ
ออกมาเปิดให้มาร์คและมายด์ดู

ลุงเบิ้ม : ในนี้มีพวงกุญแจมากมายหลายแบบเลยนะหลาน

มาร์ค : โหนครับ ไม่เห็นสักชิ้นเดียว

มายด์ : ไรคะ หนูเห็นแต่ลูกบิดไม้กับห่วงพวงกุญแจเท่านั้น

๕

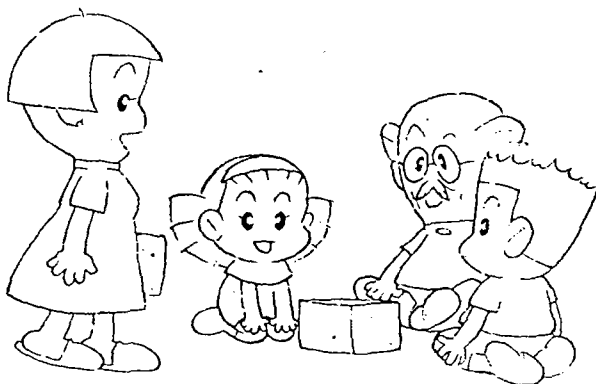

ลุงเบิ้ม : นั่นแหละ พวงกุญแจทั้งนั้น เดี่ยวลุงจะสอนให้ท่านะ
ว่าแต่หลาน ๆ มีการบ้านหรือเปล่า ทำให้เสร็จแล้วอาบน้ำ
ทานข้าวให้เรียบร้อยก่อนนะ

มาร์ค : ครับ

มายด์ : ค่ะ

๖

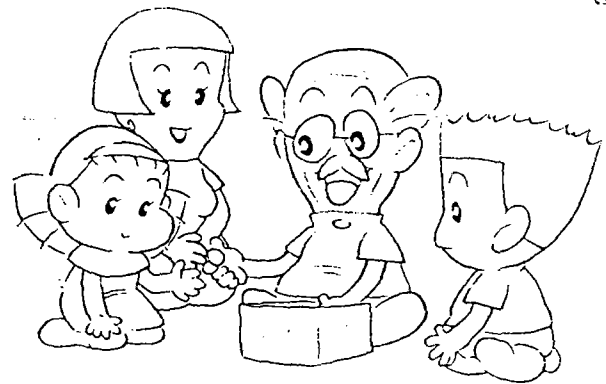
หลังจากรับประทานอาหารเย็นเรียบร้อยแล้ว คุณลุง มาร์ค
และมายด์ นั่งล้อมวงในห้องนั่งเล่น

ลุงเบิ้ม : ทุกคนพร้อมหรือยัง

มาร์ค : พร้อมครับ

มายด์ : หนูพร้อมตั้งนานแล้วค่ะ

๗

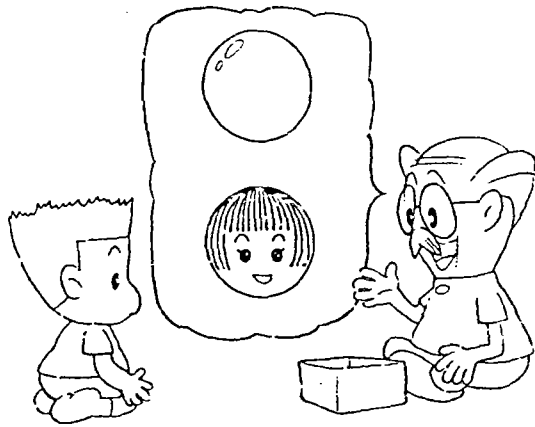

คุณแม่เดินทางไปหยิบกล่องใส่วัสดุมาเปิด ลุงเบิ้มเป็นคนแบ่งวัสดุ
อุปกรณ์ให้ทุกคน

ลุงเบิ้ม : นี่ลูกบิดใหญ่ ๑ เม็ด เล็ก ๑ เม็ด พวงกุญแจ ๑ พวง เศษ
ผ้าริบบิ้น สีเย็บปัก กาวนี้ใช้รวมกันนะ

มาร์ค มายด์ : ครับ, ค่ะ

๙

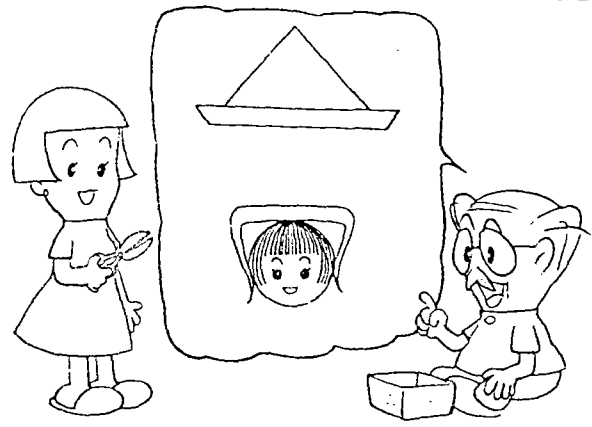
ลุงเบิ้มอธิบายต่อว่า

ลุงเบิ้ม : มาร์คเอาลูกบิดเม็ดใหญ่เขียนตา - ปาก และนมด้วยสีเมจิก
แล้วทิ้งไว้ให้แห้งนะ ทำได้ไหมหลาน

มาร์ค : ได้ครับ

ลุงเบิ้ม : ส่วนคุณแม่ เอากรรไกรมาสิ

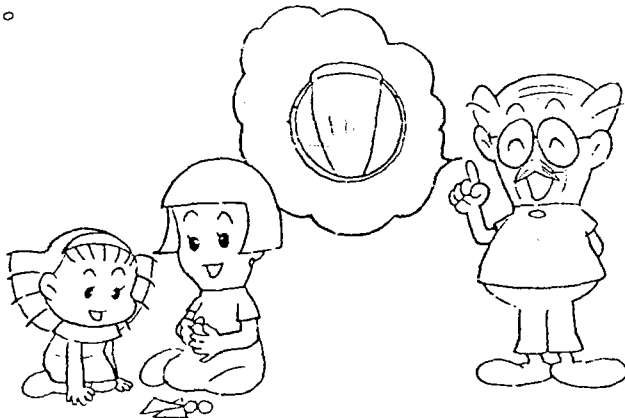
๙

คุณแม่เดินทางไปหยิบกรรไกรกลับมา

ลุงเบิ้ม : เอากรรไกรตัดผ้าเท่าแบบนี้ละ พับริมผ้าติดกาวเล็กน้อยทำ
กาวตรงกลางหัวตุ๊กตาด้านบนใกล้รูของลูกบิดวางผ้าโพก
หัวให้ได้กึ่งกลาง แล้วทาบผ้าลงมาที่ใต้ดวงทั้ง ๒ ข้าง ทำ
กาวติดให้แน่น

๑๐

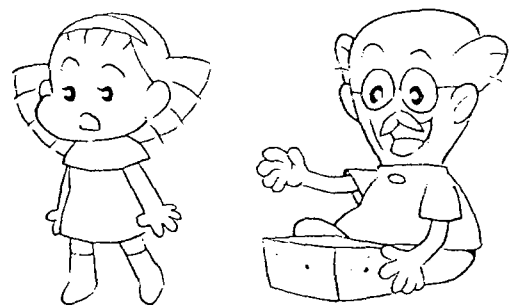

น้องมายด์นั่งมองคุณแม่อย่างตั้งใจ

ลุงเบิ้ม : กลับทางด้านหลังของหัวตุ๊กตา ทากาวพียผ้าด้านข้างเข้า
หากันทั้ง ๒ ด้าน แล้วทาบชายผ้าทาบปลายแหลมลงมาติด
กาวที่คอ ห่อเป็นหมวก กิ่งให้แห้งนะ

คุณแม่ : ค่ะ

๑๐

น้องมายด์ประหลาดใจลุงเบิ้ม

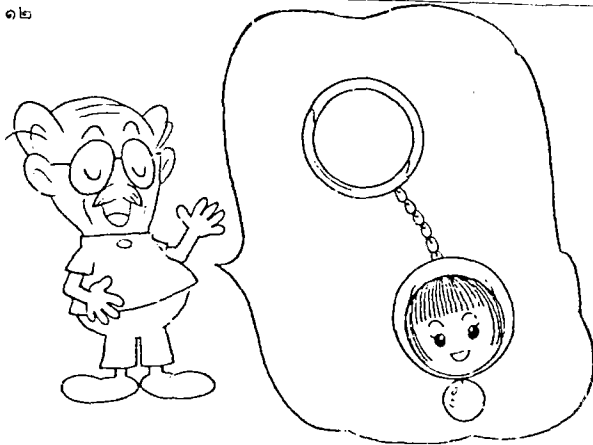
มายด์ : หนูไปดูทีวีดีกว่า อยู่ก็เบะกะ

ลุงเบิ้ม : ใจเย็น ๆ ซินหลาน มานี่ลุงจะให้ทำเดี๋ยวนี้แล้ว

น้องมายด์นั่งลงข้าง ๆ ลุงเบิ้ม พูดยว่า

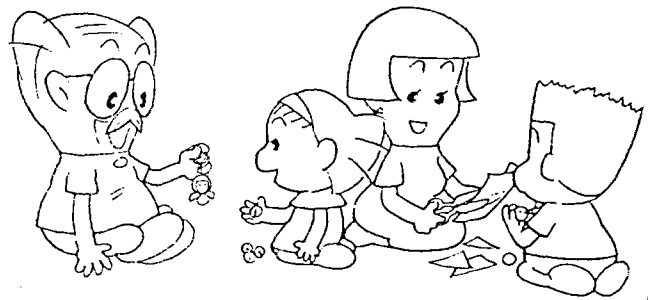
มายด์ : นึกว่าเห็นหนูเป็นเด็กแล้วทำไมได้

๑๒

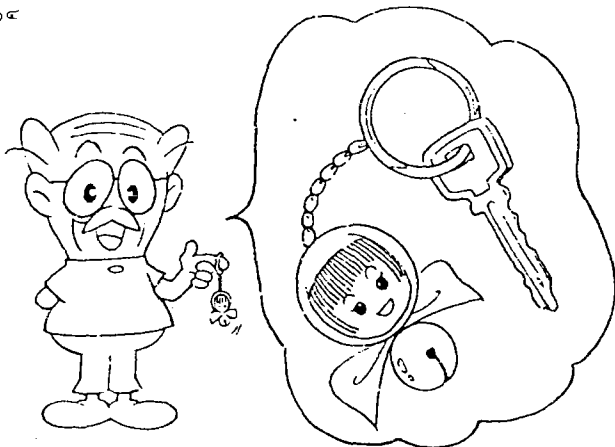
ลุงเบิ้มมองหลานอย่างนึกเอ็นดู แล้วส่งยิ้มกับด้ายให้
 ลุงเบิ้ม : เอานี้ ใช้ด้ายเส้นใหญ่สองเส้นคู่ แทนสวนคอหอยลูขึ้นไปบน
 หัวแล้วร้อยด้ายติดกับพวงกุญแจ แทนหูลูย่นลงมาผูก
 เป็นปมที่คอให้แน่น หากาวที่ปมด้วยน่ะกันหลด
 มายด์ : ง่ายจังเลยค่ะ

๑๓

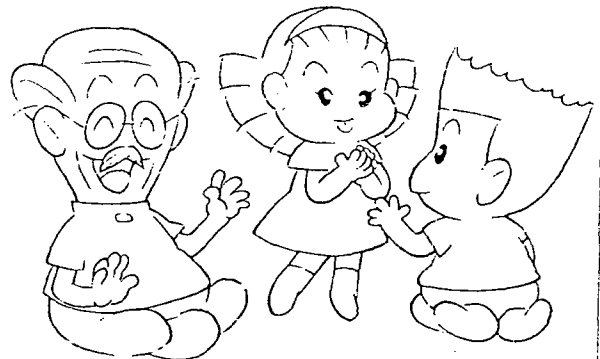
ทุกคนตั้งใจทำส่วนของตนเองอย่างขะมักเขม้น
 ลุงเบิ้ม : ส่วนของลุง จะทำส่วนที่เหลือ หากาวลูกปัดเม็ดเล็กติด
 ได้คอ ปิดรอยด้ายที่ผูกไว้ให้แน่น ผูกโบว์เล็ก ๆ ที่คอ นี่เง
 เสร็จแล้วพวงหนึ่ง
 มายด์ : สวยจังเลยค่ะ ลุงคะกระพรวนนี้อะไรจะ

๑๔

ลุงเบิ้มหยิบกระพรวนจากกล่องขึ้นมา
 ลุงเบิ้ม : อ้อ ! นี่หรือ ถ้าเราต้องการให้มีเสียงดังหึ่งไพเราะ ก็ใช้ลูก
 กระพรวนเย็บติดได้คอแทนลูกปัดเล็กก็ได้ ก็จะเป็นพวง
 กุญแจที่น่ารัก และมีเสียงดังกรุ๊งกริ๊งน่าฟังด้วยนะ

๑๕

มาร์คและมายด์ยิ้มดีใจแย่งกันรับพวงกุญแจที่ลุงเบิ้มทำเสร็จ
 แล้ว
 ลุงเบิ้ม : ไม่ต้องแย่งกันเดี๋ยวลุงทำให้ใหม่ อ้าวแล้วคุณแม่ของหลาน
 สะ แอบไปทำที่ไหนเสร็จแล้วหรือยัง
 คุณแม่ : อยู่แน่ค่ะ เสร็จพอดีเลย

เกี่ยวกับผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน ศรัณ เจยพัลลดี

เกิด ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

การศึกษา

- มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ. ณ วิทยาลัยครูพระนคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ.สูง ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สุพรรณบุรี
- ค.บ. ณ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ (การประถมศึกษา) ปทุมธานี
- กศ.ม. ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(การประถมศึกษา) กรุงเทพมหานคร

หน้าที่การงาน

- พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๓๑ ครูโรงเรียนดงแจ้งโนนสูง อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - ปัจจุบัน ครูโรงเรียนบ้านเนินสวนอ้อย อ.เมือง จ.สระแก้ว

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กระเช้าปีใหม่

ลำดับที่ ๓

ศรีณ เอยสวัสด์ เรื่อง
กระโดด ภาพ

เรื่อง กระเช้าปีใหม่
ความคิดรวบยอด

วัสดุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของขวัญได้หลายชนิดและ
สามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้อ่านและทำกิจกรรมการเรียนการสอนตาม
แบบเรียนเล่มนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม ดังนี้

๑. บอกลักษณะและประโยชน์ของของขวัญได้
๒. บอกชื่อและเลือกวัสดุและเศษวัสดุมาประดิษฐ์ของขวัญได้

อย่างเหมาะสม

๓. ออกแบบและอภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบกับ
ผู้อื่นได้

๔. นำผลงานไปใช้ประโยชน์ได้

๕. คำนวณวัสดุและประมาณราคางานที่สำเร็จได้

กระบวนการแสดงวิธีการ

๑. ตั้งเป้าหมาย ทำกระเช้าของขวัญจากถ้วยพลาสติก
๒. แจกแจงวัสดุ ถ้วยพลาสติก, ลูกโป่ง, เศษผ้า, เศษไหมพรม, ลูกไม้, สีส้มจิ๋ว, ลวดกำมะหยี่เส้น, กระดาษขาว, กาวลาเท็กซ์, ไม้เสียบลูกชิ้น
๓. การวางแผนงาน : ทำกระเช้า, ทำตัวตุ๊กตา, ทำผมตุ๊กตา, ทำนมวตุ๊กตา, ทำเสื้อตุ๊กตา, ตกแต่งกระเช้า
๔. ลำดับวิธีดำเนินการ :
 ๑. ทำกระเช้าโดยร้อยลวดกำมะหยี่ผูกกับมัน
 ๒. ทำตัวตุ๊กตาเขียนหน้าตา ทำผม นมว เลือ
 ๓. ประกอบตัวตุ๊กตาเข้ากระเช้า ตกแต่งให้เรียบร้อยสวยงาม
๕. ผลผลิตที่เกิดขึ้น : ได้กระเช้าของขวัญ ๒ ใบ

ข้อเสนอแนะ

การใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับครูผู้สอน

๑. ผู้สอนจะต้องให้อิสระตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

วันที่ ๑ นักเรียนอ่านเรื่อง

วันที่ ๒ นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่าน อภิปรายเรื่อง

วันที่ ๓ ครูแนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน ตามเนื้อเรื่อง

วันที่ ๔ นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่แนบนำเสนองานที่ส่วนที่เป็น
ชิ้นงานและแผนงานที่เขียนขึ้น

วันที่ ๕ เสนองาน อภิปรายเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นประเมิน
ราคากำหนดงาน
๒. ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำและสามารถใช้สื่ออื่น ๆ
เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

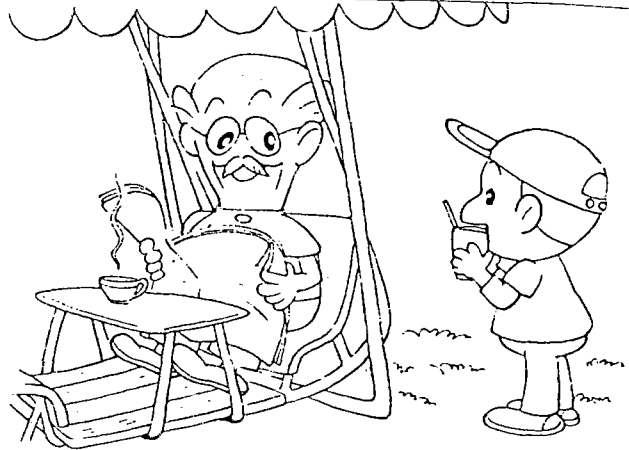
คำนำ

การดำเนินงานประดิษฐ์ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพนั้น ลือที่ใช้ในการสอนมีใบงานและใบความรู้เป็นหลัก ซึ่งในบางครั้งสื่อใบงานและใบความรู้นั้นมีส่วนสัมพันธ์กับความสนใจของเด็กน้อย ดังนั้น จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมได้แก่ การสร้างหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเกี่ยวกับการสอนงานประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะหนังสือแบบเรียนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน พัฒนาความสามารถในการอ่านและเสริมสร้างการเรียนรู้ตามแนวคิดเรื่องการสร้างสื่อพิมพ์เพื่อการเรียนรู้ของ รศ.หทัย ดันหยง

สำหรับหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง กระเช้าปีใหม่ มุ่งนำเสนอเนื้อหาการประดิษฐ์กระเช้าของขวัญจากถ้วยพลาสติก เพื่อให้เด็กเรียนรู้รู้อย่างสนุกสนานกับการเรียนงานประดิษฐ์อย่างง่ายเป็นของขวัญรูปร่างต่าง

ผู้เรียบรอกปรบรอบพระคุณ รศ.หทัย ดันหยง ผู้คิดค้นและศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้วรรณกรรมเล่มเล็กในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและรอกปรบรอบพระคุณ ผศ.สนั่น มีรัชชานนท์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเป็นกำลังในการจัดทำจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

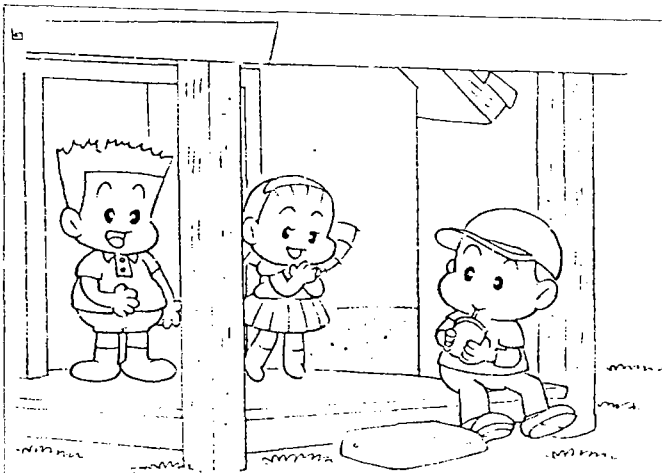
ศรัณ เจยสวัสดิ์

ที่ซึ่งข้าพเจ้าบ้านลุงเบิ้มนั่งจิบกาแฟอ่านหนังสือพิมพ์อยู่คนเดียว

น้องเมย์ : สวัสดีครับ ลุงเบิ้ม มาร์คกับมายด์อยู่ไหนครับ

ลุงเบิ้ม : อ้อ ! สวัสดี อยู่ข้างในนะ เดี่ยวลุงเรียกให้นะ

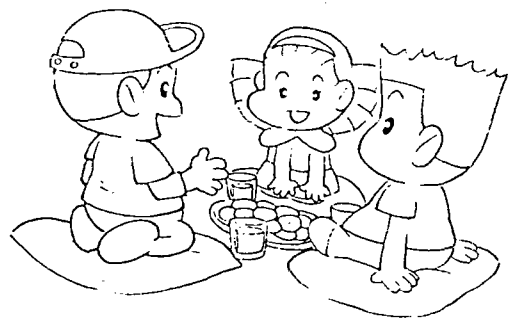
เมย์นี่รอมาร์คกับมายด์ที่ระเบียงหน้าบ้าน และตีมน้ำใน

ถ้วยพลาสติกที่ซื้อจากร้านหน้าปากซอย

มาร์ค : อ้าว ! น้องเมย์เอง นึกว่าใคร

มายด์ : สวัสดีค่ะ พี่เมย์ มานต์เข้าเรียนนะ

เมย์ : เอ้อ ! พี่จะมารอไปงานปีใหม่ของที่บ้านพี่นะ

ลุงเบิ้มยกขนมมาให้เด็ก ๆ แล้วอ่านหนังสือพิมพ์ต่อ เด็ก ๆ

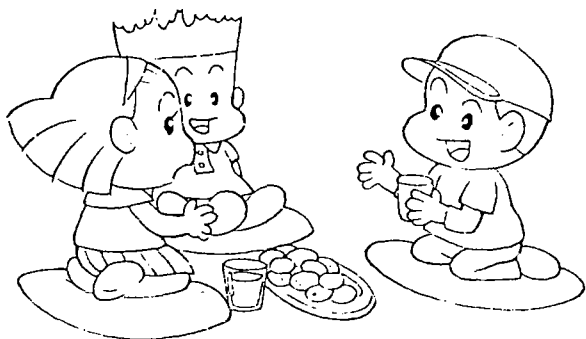
นั่งคุยกันต่อ

มายด์ : เมื่อไหร่คะ

เมย์ : พรุ่งนี้ครับ บ่าย ๓ โมง

มาร์ค : เหนอ แล้วมีอะไรข้างละ

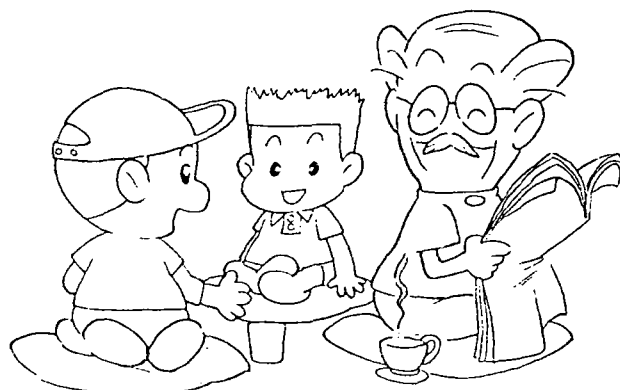
๓

น้องเมย์เล่าถึงงานปีใหม่ในวันพรุ่งนี้อย่างย่อ ๆ

เมย์ : ก็ไม่มีอะไรมากหรอก คุณพ่อ คุณแม่เราทำขนมเลี้ยง ๓ - ๔ อย่าง แล้วเราก็มียกมีการจับสลากของขวัญกัน โดยให้ทุกคนนำมาคนละชิ้นแล้วแต่ใครจะนำอะไรมา แล้วก็เล่นเกมกันนิดหน่อย

๔

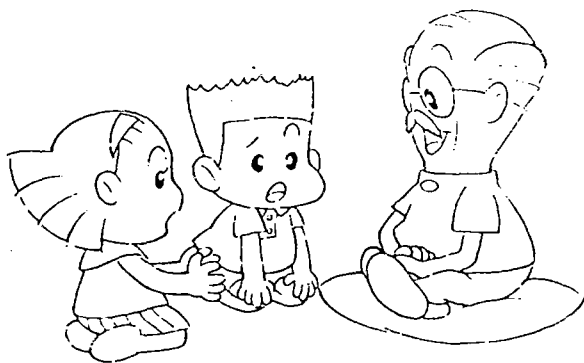

มายด์ มีแต่เด็ก ๆ หรือพี่เมย์

เมย์ : อ้อ ! เกือบลืมว่าแต่ตั้งใจที่จะมีงาน คุณพ่อสั่งให้เชิญคุณลุงและคุณพ่อ คุณแม่ของมาร์คด้วยครับ

ลุงเบิ้ม : ขอบใจมากนะ บอกคุณพ่อคุณแม่ด้วยนะว่าลุงจะไป!

๕

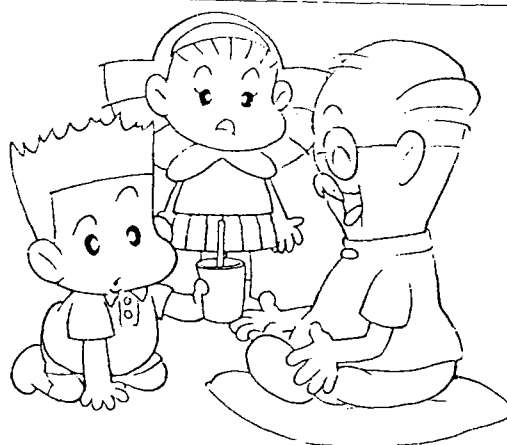

น้องเมย์ลาลุงเบิ้ม มาร์คและมายด์กลับบ้าน มาร์คและมายด์ตื่นแต่เช้าของขวัญที่จะนำไปจับสลากในวันพรุ่งนี้

มายด์ : หนูจะนำอะไรไปจับสลากดีคะพี่มาร์ค

มาร์ค : พี่ก็ยังไม่คิดเลย ทำอย่างไรดีล่ะคุณลุงครับ

๖

ลุงเบิ้มยิ้มแล้วก็ลองไปที่แถวน้ำของน้องเมย์ที่วางทิ้งไว้

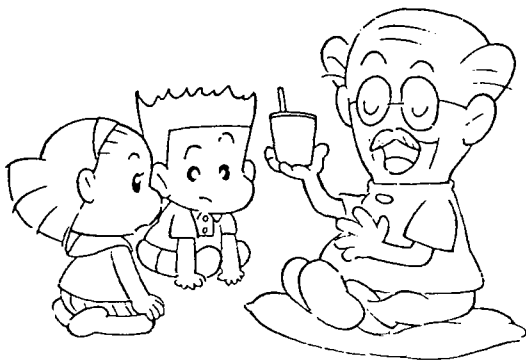
ลุงเบิ้ม : หยิบแก้วน้ำพลาสติกใบนั้นให้ลุงสิ

มาร์คส่งแก้วน้ำพลาสติกให้ลุงเบิ้ม

ลุงเบิ้ม : เอาอันนั้นแหละเป็นของขวัญวันพรุ่งนี้

มาร์ค, มายด์ : หา ? แก้วน้ำพลาสติกนี่นะ

๓

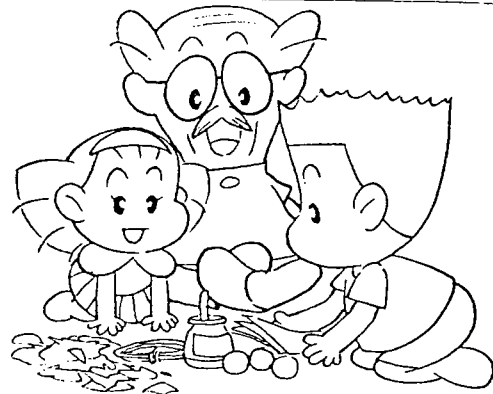
ลุงเบิ้มยิ้มแล้วบอกกับเด็ก ๆ ว่า

ลุงเบิ้ม : ไร้แก้วพลาสติกนี้แหละ แต่ต้องแต่งองค์ทรงเครื่องให้มัน
หน่อย

มายด์ : แล้วต้องใช้อะไรบ้างคะ

มาร์ค : นั่นสิครับ ผมจะได้ไปเตรียมมาให้พร้อม

๔

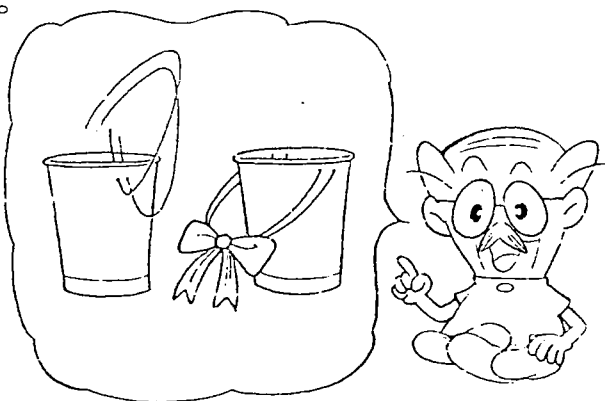

ลุงเบิ้มบอกให้เด็ก ๆ เตรียมวัสดุ

ลุงเบิ้ม : ก็มีลูกปิงปอง ไม้เสียบลูกชิ้น เศษผ้า เศษลูกไม้ เศษไหม
พรม ปากกาสีเมจิก ลวดกำมะหยี่เส้น กระดาษขาว กาว
ลาเท็กซ์ แล้วก็ไร้แก้วพลาสติกนี้แหละ

มาร์ค : ทุกอย่างมีเกือบครบแล้วครับขาดแต่แก้วพลาสติก

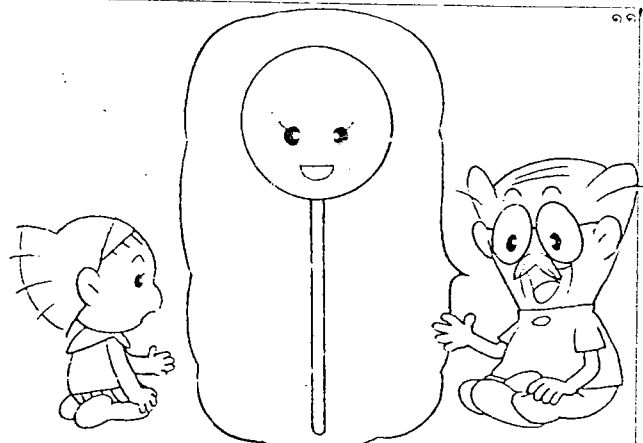
๑๐

หลังจากที่มายด์วิ่งกลับจากซื้อน้ำหวานหน้าปากซอยมาถึง

ลุงเบิ้ม : ล้างแก้วให้สะอาดนะ ทางปากแก้วเจาะด้านตรงข้ามข้าง
ละ ๒ รู แล้วใช้ลวดกำมะหยี่ชนิดเส้นร้อย ๒ เส้น ทำเป็น
หูกระเช้า ผูกริบบิ้นให้สวยงาม

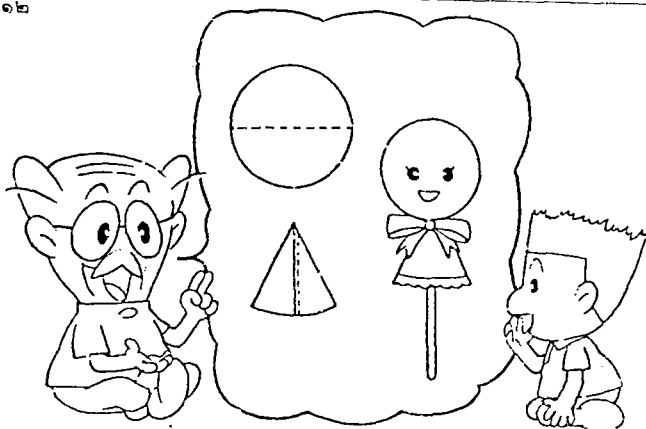
๑๑

มายด์ : แก้วยังไม้ดีอะคะ

ลุงเบิ้ม : ใจเย็น ๆ ต่อไปก็ตัวดีอีกหา เอาลูกปิงปองเจาะรูเล็ก ๆ พอที่
จะเอาไม้เสียบลูกชิ้นเสียบให้แน่น ๆ เขียนหน้าตา ปาก
จมูก ด้วยสีเมจิก ทั่วไว้ให้แห้ง ตัดผ้าวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง
กลาง ๘ เซนติเมตรครึ่ง

๑๒

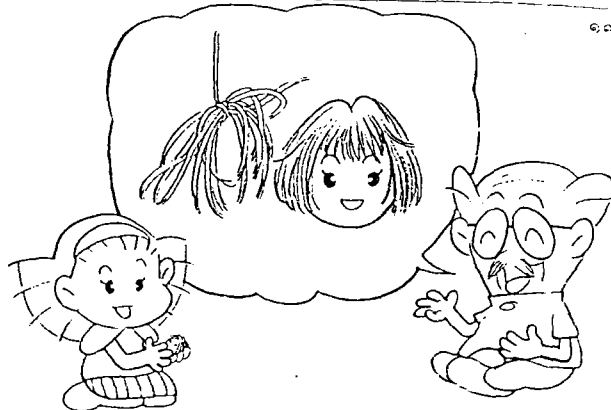
ลุงเบิ้มบ้ายต่อ

ลุงเบิ้ม : แบ่งครึ่งจะได้เหลือ ๒ ตัว ตัดริมด้วยกรรไกรซิกแซกแล้วทา
กาวติดเป็นเส้นติดกับไม้เสียบลูกชิ้นที่เสียบลูกโป่งปองแล้ว
ใช้โป๊วผูกที่คอ

มาร์ค : อี...อี... หัวใสหนึ่งเลย

ลุงเบิ้ม : เดี่ยวชียังไม่ได้ทำผมเลย

๑๓

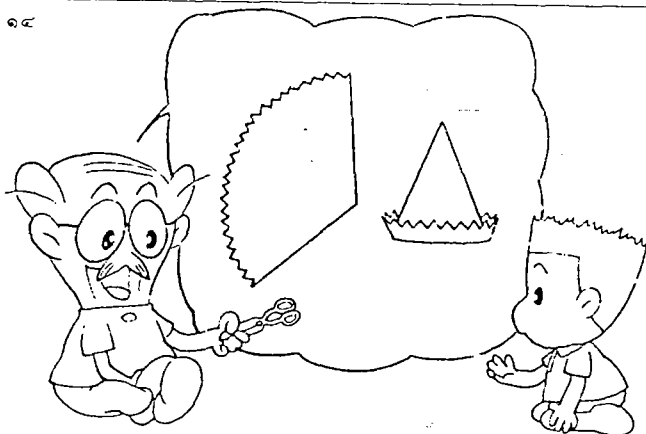

ลุงเบิ้มให้มายด์มัดไหมพรมยาวตามรอบใจ

ลุงเบิ้ม : มัดไหมพรมตรงกลาง แล้วใช้หัวแปรงให้กระจายโดยรอบ
หากาวบนหัวลูกโป่งปองแล้วใช้มือลูบลงให้ทั่ว ถ้าต้องการ
ผมเบียดต้องถักต่างหากแล้วหากาวคาบบนหัว

มายด์ : เริ่มจะสวยแล้วซี

๑๔

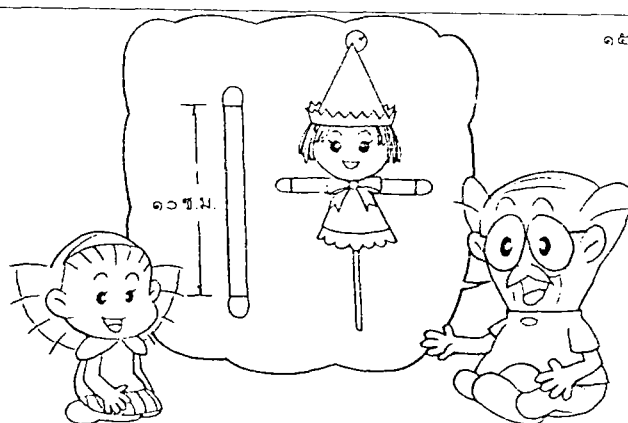

ลุงเบิ้มส่งกรรไกรให้มาร์ค

ลุงเบิ้ม : เอานี้ตัดร่นมาตามแบบติดกาวเป็นรูปกรวยแล้วพับหากาว
ติดที่หัว

มาร์ค : ครับ

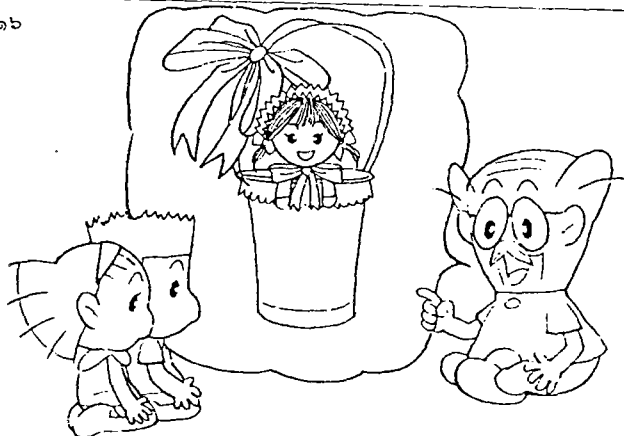
๑๕

ลุงเบิ้ม : มายด์ ตัดเศษผ้าสีเดียวกับเสื้อ กว้าง ๑ ซม. ยาว ๑๐ ซม
แล้วตัดผ้าขาวมาติดปลายทั้ง ๒ ข้าง มันปลายเล็กน้อยทำ
เป็นแขนเสื้อ หากาวติดด้านหลังตุ๊กตา ทำได้ไหม

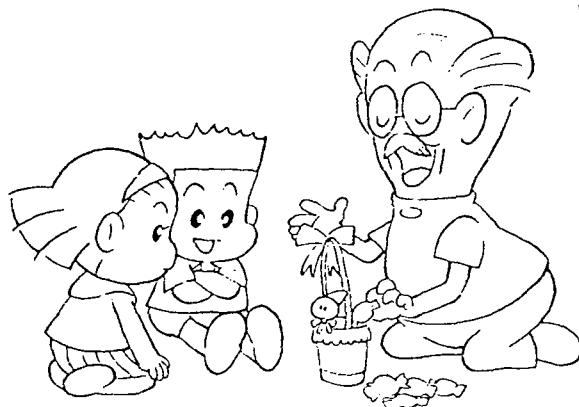
มายด์ : ได้ค่ะ

๑๖

ลุงเบิ้ม : การแต่งตะกร้าวัดจากหัวตุ๊กตาที่ทำไว้จากไม้เลียบลูกชิ้น
ชนกันแล้ว และให้หัวตุ๊กตาที่ทำไว้ใส่ลงไปในปากแก้ว
เล็กน้อย และเอาแขนที่ติดกับตัวทากาวที่ปลายมือติดกับ
แก้ว เหมือนกับตุ๊กตาใส่หน้ามือทั้งสองเกาะขอบแก้ว เอา
เทปติดไม้กับด้านใน

๑๗

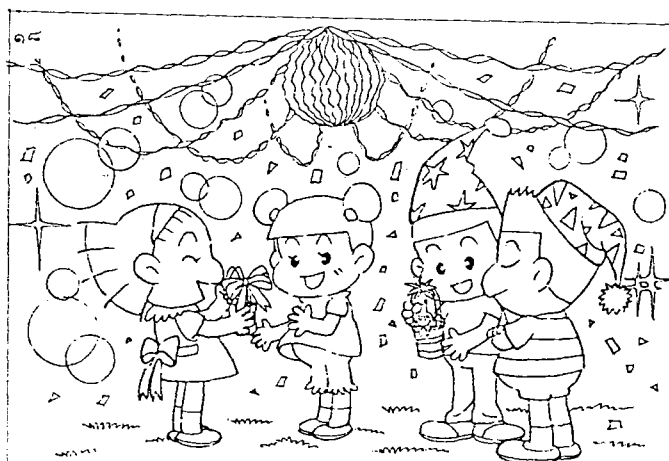
มายด์ห้วงคุณลุง

มายด์ : แค่นี้มันไม่ค่อยมีราคาเท่าไรเลยคะ คุณลุงขา

ลุงเบิ้ม : เราก็ก็นำไปห้หรือขนมแห้ง ๆ ใส่ให้เต็มแล้วใช้พลาสติก

ปิดให้เรียบร้อยกันแมลงวันตอม แค่นี้ก็มีราคามากแล้ว

มาร์ค : ใช่แล้ว ! เราได้ของขวัญไปร่วมงานปีใหม่แล้ว

ในงานวันขึ้นปีใหม่ที่บ้านของเมย์ทุกคนให้ความสนใจกับ
กระเช้าของมาร์คและมายด์ต่างก็แย่งกันขอดู และสนใจอยากจะได้
เป็นเจ้าของของขวัญชิ้นนี้

เกี่ยวกับผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน ศริน เจยสวัสดิ์

เกิด ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

การศึกษา

- มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ. ณ วิทยาลัยครูพระนคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ.สูง ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สุพรรณบุรี
- ค.บ. ณ วิทยาลัยครูพระบุรีวิทยาลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ (การประถมศึกษา) ปทุมธานี
- กศ.ม. ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
การประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร

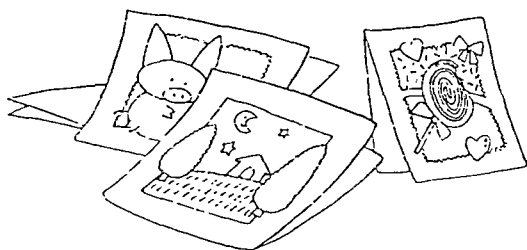
หน้าที่การงาน

- พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๓๑ ครูโรงเรียนดงแจ้งโนนสูง อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - ปัจจุบัน ครูโรงเรียนบ้านเนินสวนอ้อย อ.เมือง จ.สระแก้ว

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มการเรียนรู้และพื้นฐานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

บัตรสารพัดประโยชน์

ลำดับที่ ๔

ศรัณ เจยสวัสดิ์ เรื่อง
กระโดด ภาพ

เรื่อง บัตรสารพัดประโยชน์

ความคิดรวบยอด

บัตรช่วยพรและกระดาษแข็งสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมายได้
จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้อ่านและทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบเรียนเล่มนี้
แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมดังนี้

๑. บอกลักษณะและประโยชน์ของบัตรช่วยได้
๒. บอกชื่อและเลือกวัสดุและเศษวัสดุมาประดิษฐ์บัตรช่วยได้อย่างเหมาะสม
๓. ออกแบบและอภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบกับผู้อื่นได้
๔. นำผลงานไปใช้ประโยชน์ได้
๕. คำนวณวัสดุและประเมินราคางานที่ทำสำเร็จได้

กระบวนการแสดงวิธีการ

๑. ตั้งเป้าหมาย : นำบัตรช่วยพรที่ใช้แล้วมาประดิษฐ์เป็นกล่องใส่จดหมาย
๒. แจกแจงวัสดุ : บัตรช่วยพรที่ใช้แล้ว กระดาษแข็ง กระดาษสี
๒ หน้า คัตเตอร์ กรรไกร ที่เจาะตาไก่
๓. การวางแผน : ทำแบบ ๓ ชั้น ตัด ส.ค.ส.ตามแบบ
เลือกรูปภาพใน ส.ค.ส.ติดเก็บไว้
ตัดและพับกันกล่อง
๔. ลำดับวิธีการดำเนินการ :
 ๑. ทำแบบส่วนที่เป็นตัวกล่องทั้งหมด ๓ ชั้น
 ๒. ตัดกระดาษส่วนที่เป็นกันกล่อง
 ๓. จัดวางรูปภาพตามความพอใจ
 ๔. ประกอบส่วนที่เป็นตัวกล่องกับกันกล่องเข้าด้วยกัน
 ๕. ตกแต่งให้เรียบร้อยสวยงามด้วยกระดาษสี
๕. ผลผลิตที่เกิดขึ้น : กล่องใส่ของจดหมาย ๔ กล่อง

ข้อเสนอแนะ

การใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับครูผู้สอน

๑. ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้
 - ชั้นที่ ๑ นักเรียนอ่านเรื่อง
 - ชั้นที่ ๒ นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่าน อภิปรายเรื่อง
 - ชั้นที่ ๓ ครูแนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน ตามเนื้อเรื่อง
 - ชั้นที่ ๔ นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนนำเสนอผลงานทั้งส่วนที่เป็นชิ้นงานและแผนงานที่เขียนขึ้น
 - ชั้นที่ ๕ เสนอผลงาน อภิปรายเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นประเมินราคาก่อนงาน
๒. ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำและสามารถใช้สื่ออื่นเข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

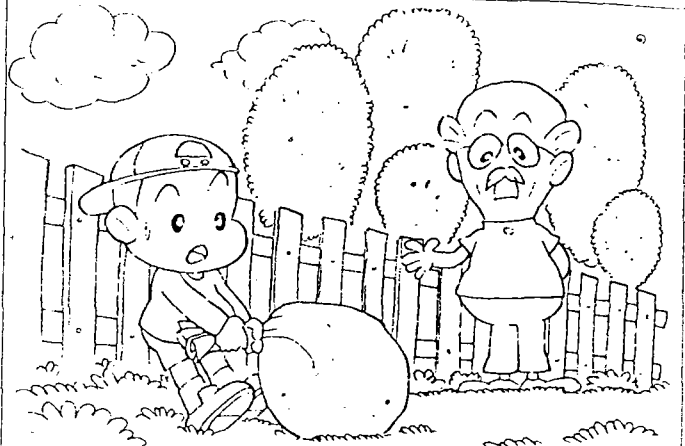
คำนำ

การลงงานประดิษฐ์ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพนั้น ถือที่ใช้ในการสอนมีใบงานและใบความรู้เป็นหลัก ซึ่งในบางครั้งก็ไปงานและใบความรู้ที่มีส่วนสัมพันธ์กับความสนใจของเด็กน้อย ดังนั้น จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมได้แก่การสร้างหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเกี่ยวกับการสอนงานประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะหนังสือแบบเรียนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน พัฒนาความสามารถในการอ่านและเสริมสร้างการเรียนรู้ตามแนวคิดเรื่องการสร้างสื่อพิมพ์เขียวการเรียนรู้ของ รศ.หทัย ดันหยง

สำหรับหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่อง บัตรสารพัดประโยชน์มุ่งนำเสนอเนื้อหาการประดิษฐ์จดหมายจากบัตรอวยพร เพื่อให้เด็กเรียนรู้การนำสิ่งของที่ใช้แล้วมาประดิษฐ์เป็นของใช้ได้อย่างสนุกสนานกับการเรียนงานประดิษฐ์ของชาวไร่เป็นของใช้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รศ.หทัย ดันหยง ผู้คิดค้นและศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมเล่มเล็กในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สนั่น มีรัตนมาก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเป็นกำลังใจในการจัดทำจนสำเร็จลงได้ด้วยดี

ศรัณ อยุธยาสวัสดิ์

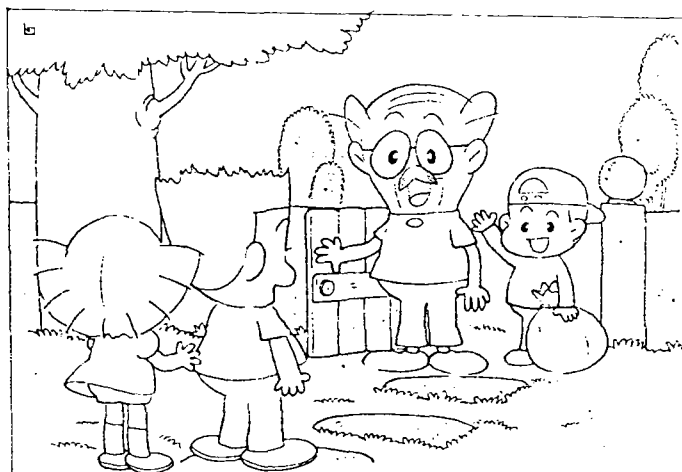

วันหนึ่งหลังจากผ่านพ้นวันขึ้นปีใหม่มาร ๑๐ วัน แม่ก็เก็บ

บัตรอวยพรที่ได้รับมาเพื่อจะนำมาทิ้ง พอติดกับที่ลู้งเบ้มผ่านมาพบ

ลู้งเบ้ม : ทำอะไรละน้องแม่

แม่ : สวัสดิ์ครับลุง ผมกำลังเอา ส.ค.ส.ไปทิ้งครับ เก็บไว้ก็ไม่มีประโยชน์ครับ

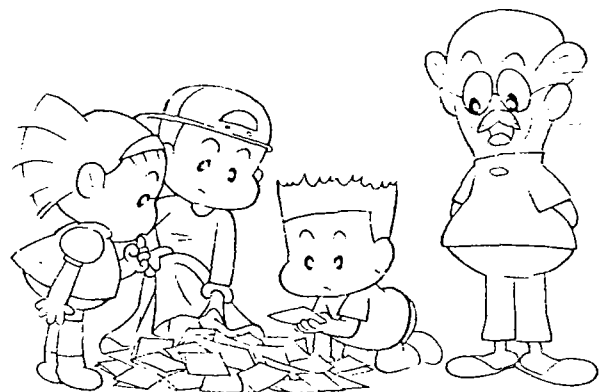

ลู้งเบ้มทักทานไว้ แล้วชวนแม่ไปที่บ้านมาร์คและมายด์

มาร์ค : ข้าว ! แม่ หอบอะไรมาหรือนั่น

แม่ : ส.ค.ส.ครับ กำลังจะเอาไปทิ้ง แต่ลู้งเบ้มว่ายังมีประโยชน์ แล้วชวนผมมาที่นี่

มายด์ : มีประโยชน์อย่างไรคะ มันใช้ไม่ได้อีกแล้ว

ลู้งเบ้มและเด็ก ๆ ช่วยกันรื้อ ส.ค.ส. ในกล่องกระดาษ

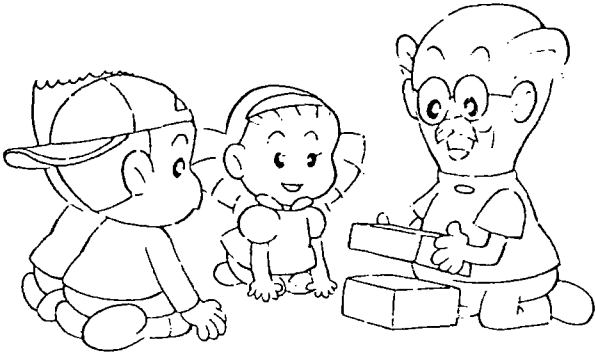
ลู้งเบ้ม : มีแต่รูปสวย ๆ ทั้งนั้นเลย

มาร์ค : อันนี้พี่ให้แม่เมื่อปีใหม่นะ

มายด์ : แล้วมันจะใช้อะไรทำอะไรได้คะคุณลุง

ลู้งเบ้ม : เตี่ยเขาขอเวลาลุงเตรียมอุปกรณ์ก่อนนะ

๙

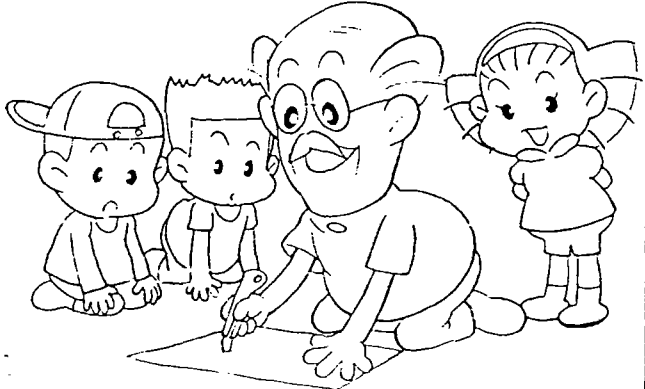

ลุงเบิ้มเดินไปหยิบกล่องอเนกประสงค์แล้วกลับมานั่งร่วมกับเด็กๆ

ลุงเบิ้ม : นี่กระดาษแข็ง กระดาษสี ๒ หน้า กาว คัตเตอร์ กรรไกร ที่
เพราะหาได้แล้วที่สำคัญ ส.ค.ส. ที่จะเอาไปทำ

เมย์ : คุณลุงจะทำอะไรครับ

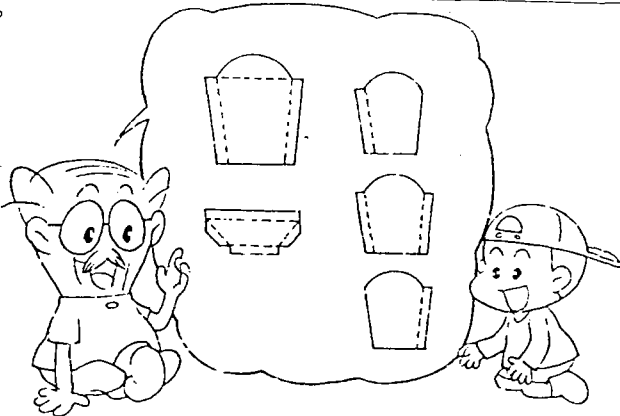
๑๐

ลุงเบิ้มยิ้ม แล้วหยิบกระดาษแข็งไปตัดทำแบบก่อนจะบอกกับ
เด็กๆ ว่า

ลุงเบิ้ม : ลุงจะทำกล่องแขวนใส่จดหมายนะสิ ก่อนอื่นลุงจะทำแบบไว้
ให้ก่อน มีทั้งหมด ๓ แผ่น แล้วตัด ส.ค.ส. ตามแบบและขนาด
ที่ใ้ไว้

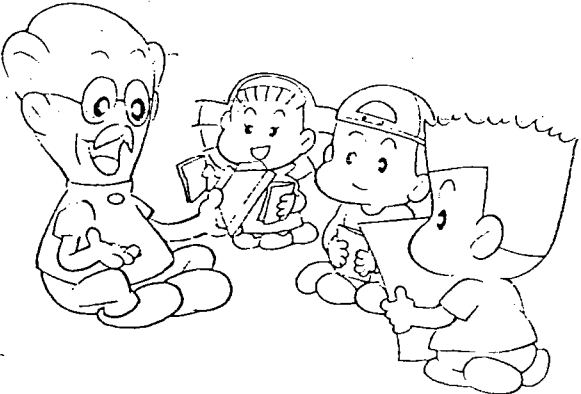
๑๑

ลุงเบิ้ม : แผ่นที่ ๑ เมื่อด้านซ้ายไว้ทากาว ๑ เซนติเมตร
แผ่นที่ ๒ เมื่อด้านขวาและซ้ายสำหรับทากาว ๑ เซนติเมตร
แผ่นที่ ๓ เมื่อด้านซ้ายสำหรับทากาว ๑ เซนติเมตร
อย่าลืมเหลือไว้เมื่อทากาวด้วยนะ แล้วใครจะเป็นคนตัดแบบละ

เมย์ : ผมเองครับ

๑๒

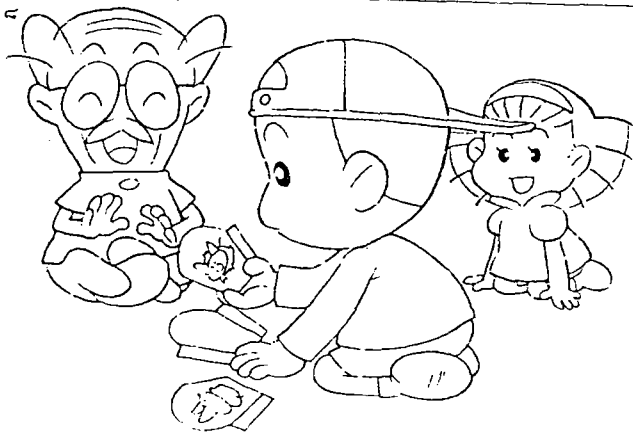

ลุงเบิ้มส่งคัตเตอร์ให้มาร์ค พร้อมกระดาษแข็ง

ลุงเบิ้ม : มาร์คตัดกระดาษแข็งส่วนที่เป็นกัน ขนาดตามรูปที่ใ้ไว้ และ
รีดกระดาษพับตามรอยจุดไข่วางไว้ ระวังหน่อยนะ

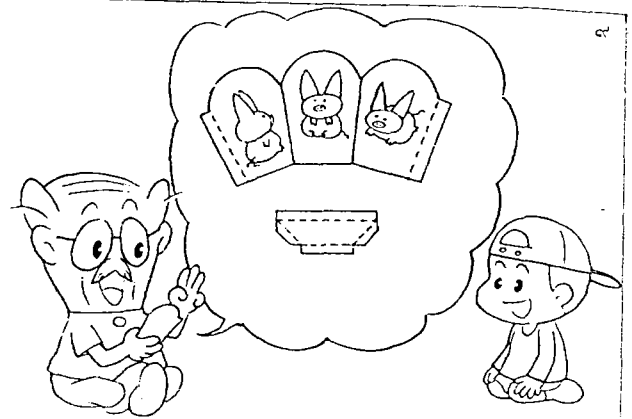
มาร์ค : ครับ

มายด์ : หนูเลือก ส.ค.ส. ได้สวย ๆ ทั้งนั้นเลยนะ

ลุงเบิ้ม : ฉันเลือกตัดเอารูปที่ชอบนะ แล้วทากาวลงบนรูปที่เรียงมาyard
ตัดแล้วนำไปติดตรงกลางกระดาษทั้ง ๓ ชิ้นที่น้องเมย์ติดไว้
เมย์และมาร์คตัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว

เมย์ : ลุงครับ ผมตัดเสร็จแล้วครับ แล้วทำอย่างไรต่อครับ

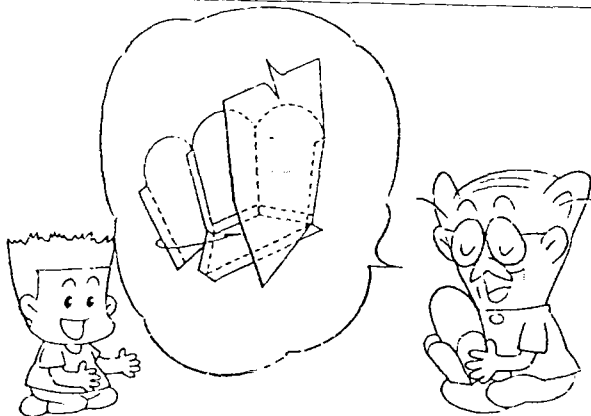
ลุงเบิ้ม : การประกอบทั้ง ๓ ชิ้น และส่วนกันกล่องทำตามนั้นนะ เอา

ส.ค.ส. ที่วัดแล้วทั้ง ๓ แผ่น ทากาวส่วนที่เว้นไว้ที่แผ่นกลาง

ก่อน แล้วใช้แผ่นที่ ๑ ติดริมซ้าย และแผ่นที่ ๓ ติดริมขวา ทั้ง

ไว้ให้แห้ง

เมย์ : ลุงทำให้ดูหน่อยครับ

ลุงเบิ้ม : ส่วนกันกล่อง ติดกับกระดาษแข็งด้านล่าง ส่วนด้านข้างทา
กาว ส.ค.ส. ที่เว้นไว้ทั้งแผ่นซ้ายและแผ่นขวาติดทางด้านข้าง
ของกระดาษแข็ง ทั้งไว้ให้แห้งพับด้านหลังของกันกล่องติดกับ
กระดาษแข็งด้านล่างเสร็จแล้วแต่งด้วยกระดาษสีให้สวยงาม

มาร์ค : โอโฮโฮ ! สวยจัง

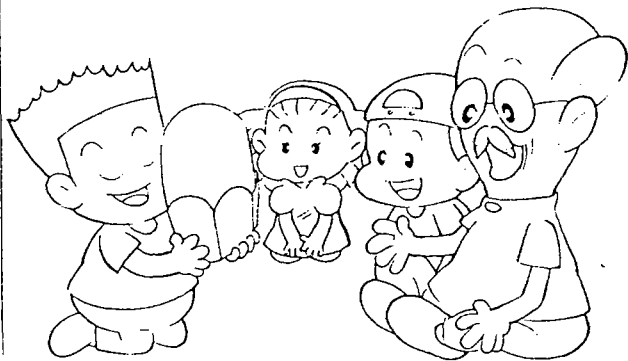
ลุงเบิ้มหยิบงานชิ้นโบว์เด็ก ๆ

ลุงเบิ้ม : เป็นอย่างไรบ้าง สวยไหม

มายด์ : สวยค่ะ

เมย์ : แต่ของผมสวยกว่า

๑๒

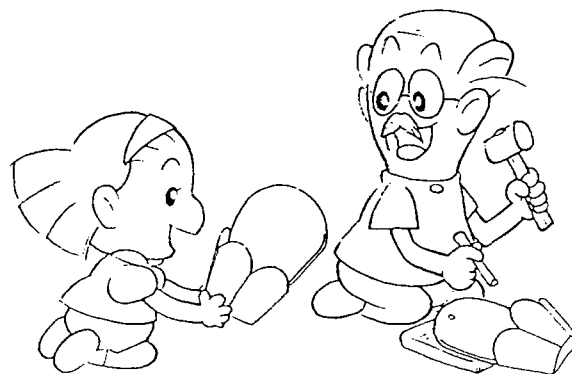

ทุกคนหันไปดูงานของมาร์ค แล้วยิ้มอย่างเห็นด้วย

ลุงเบิ้ม : เห็นไหม แค่นี้ของที่จะนำไปทั้งก็นำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีก

เมย์ : ครับ ที่หลังผมจะนำของเก่า ๆ มาทำให้เป็นประโยชน์อีกครั้ง

๑๓

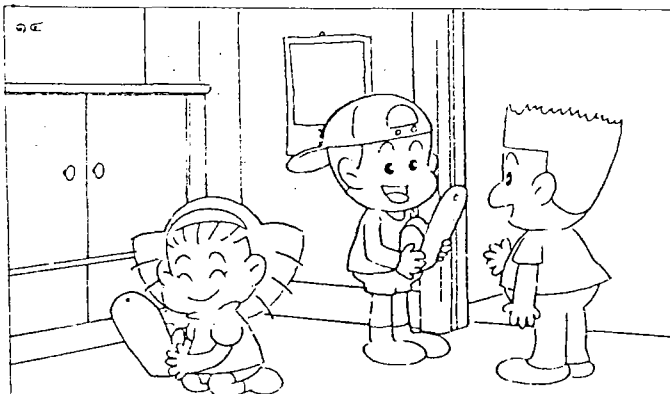

มายด์ส่งงานให้ลุงเบิ้ม

มายด์ : คุณลุงคะ แล้วจะนำไปใช้ทำอะไรคะ ใช้ตั้งโต๊ะ หรือแขวนคะ

ลุงเบิ้ม : เออ ! ลุงลืมเลย มาลุงจะเจาะตาไก่ให้ แล้วนำไปแขวนข้าง ๆ โต๊ะอ่านหนังสือหรือที่ที่เราเห็นว่ามันจะสะดวกในการใช้งาน

๑๔

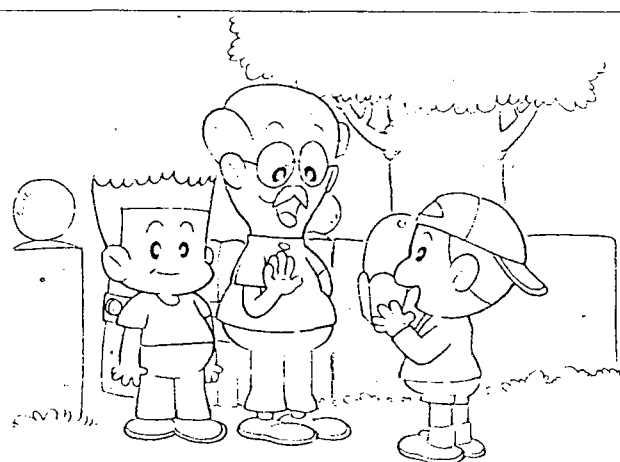
มายด์นั่งอมยิ้มดูผลงานของตนเอง

มายด์ : มีหรือเรานี้ก็ไม่เลวเลยนะ

เมย์ : จินเดียวเมย์กลับก่อนนะครับ

มาร์ค : โชคดีนะ

๑๕

เมย์ลาทุกคนกลับบ้าน

เมย์ : สวัสดีครับคุณลุง ขอบคุณที่ช่วยให้ผมรู้จักนำวัสดุที่ใช้แล้วมาใช้ใหม่อีก

ลุงเบิ้ม : เขาเรียกว่า รีไซเคิล ไหมหลาน

๑๖

เมื่อเมย์กลับมาถึงบ้านก็ส่งผลงานให้แม่

เมย์ : สำหรับคุณแม่ครับ มีฝีมือเอง

คุณแม่ : โอ้โฮ ! สวยจังเลยลูก แล้วทำไมลูกไม่เก็บไว้ใช้เองล่ะ

เมย์ : เดี่ยวผมทำใหม่อีกอันก็ได้ครับ

เกี่ยวกับผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน ศรัณ เจยสวัสดิ์

เกิด ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

การศึกษา

- มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ. ณ วิทยาลัยครูพระนคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ.สูง ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สุพรรณบุรี
- ค.บ. ณ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ (การประถมศึกษา) ปทุมธานี
- กศ.ม. ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(การประถมศึกษา) กรุงเทพมหานคร

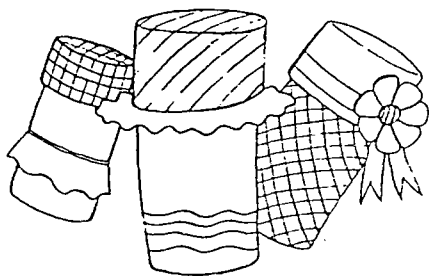
หน้าที่การงาน

- พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๓๑ ครูโรงเรียนตงแจ้งโนนสูง อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - ปัจจุบัน ครูโรงเรียนบ้านเนินสวนอ้อย อ.เมือง จ.สระแก้ว

แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

จากแกนเป็นกล่อง

ลำดับที่ ๕

ศรีณ เจยสวัสดิ์ เรื่อง
กระโดด ภาพ

เรื่อง จากแกนเป็นกล่อง

ความคิดรวบยอด

วัสดุหรือเศษวัสดุต่าง ๆ นำมาประดิษฐ์เป็นของซ้ำซ้ำได้หลายชนิด และสามารถจำหน่ายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้อ่านและทำกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษาค้นคว้าแบบเรียนเล่มนี้แล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมดังนี้

๑. บอกลักษณะและประโยชน์ของซ้ำซ้ำได้
๒. บอกชื่อและเลือกวัสดุและเศษวัสดุมาประดิษฐ์ซ้ำซ้ำได้

อย่างเหมาะสม

๓. ออกแบบและอภิปรายขั้นตอนการทำงานเปรียบเทียบกับผู้อื่นได้
๔. นำผลงานไปใช้ประโยชน์ได้
๕. คิดราคาวัสดุและประมาณราคาผลงานที่ทำสำเร็จได้

กระบวนการแสดงวิธีการ

๑. ตั้งเป้าหมาย : ทำกล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษชำระ
๒. แจกแจงวัสดุ : แกนกระดาษชำระ, กาว, กระดาษเทาขาว, กระดาษวาดเขียน, เศษผ้าลูกไม้ เศษผ้าสีต่าง ๆ
๓. การวางแผน : ตัดแกนกระดาษชำระทำฝากล่อง, กระดาษวาดเขียนทำตัว, เศษผ้าทำสายทั้งตัวและฝา, กระดาษแข็งทำก้นกล่องและฝา แต่งด้วยเศษผ้าลูกไม้
๔. ลำดับวิธีการดำเนินงาน :
 ๑. ทำฝากล่องโดยใช้แกนกระดาษตัดทั้ง ๑ ๑/๒ นิ้ว
 ๒. นำกระดาษพันรอบแกนกระดาษเพื่อตกแต่ง
 ๓. ตัดกระดาษแข็งทำแกนกระดาษตัดผ้าหุ้มให้รอบทำก้นกล่อง
 ๔. ทำตัวกล่องโดยใช้วิธีเดียวกับฝากล่อง
 ๕. ตกแต่งฝากล่องและตัวกล่องด้วยผ้าลูกไม้
๕. ผลผลิตที่เกิดขึ้น : ได้กล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษ ๑ กล่อง
๕. ผลผลิตที่เกิดขึ้น : ได้กล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษ ๑ กล่อง

ข้อเสนอแนะ

การใช้แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสำหรับครูผู้สอน

๑. ผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนตามแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้
 - วันที่ ๑ นักเรียนอ่านเรื่อง
 - วันที่ ๒ นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่าน อภิปรายเรื่อง
 - วันที่ ๓ ครูแนะนำนักเรียนเขียนแผนที่จะปฏิบัติงาน ตามเนื้อเรื่อง
 - วันที่ ๔ นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนนำเสนอผลงานทั้งส่วนที่เป็นชิ้นงานและแผนงานที่เขียนขึ้น
 - วันที่ ๕ เสนอผลงาน อภิปรายเปรียบเทียบผลงานกับผู้อื่นประเมินราคาชิ้นงาน
๒. ใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นแกนนำและสามารถใช้สื่ออื่น ๆ เข้ามาเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

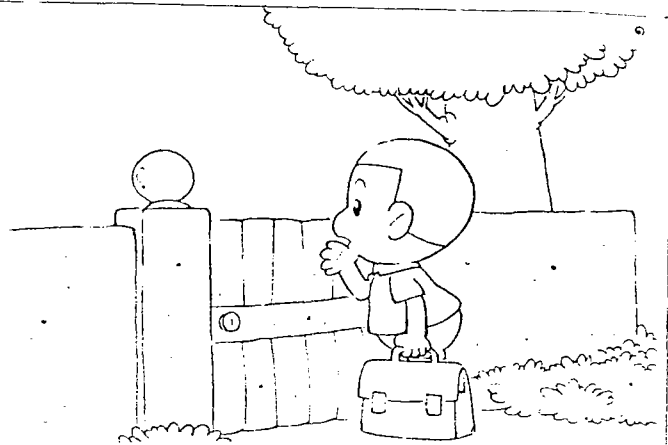
คำนำ

การสอนงานประดิษฐ์ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพนั้น สื่อที่ใช้ในการสอนมีใบงานและใบความรู้เป็นหลัก ซึ่งในบางครั้งสื่อใบงานและใบความรู้ในส่วนสัมพันธ์กับความสนใจของเด็กน้อย ดังนั้น จึงส่งผลให้เกิดปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมได้แก่การสร้างหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเกี่ยวกับการสอนงานประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะหนังสือแบบเรียนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน พัฒนาความสามารถในการอ่านและเสริมสร้างการเรียนรู้ตามแนวคิดเรื่องการสร้างสื่อพิมพ์เขียวการเรียนรู้ของ รศ.หทัย ดันหยง

สำหรับหนังสือแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเรื่องจากแกนเป็นกล่อง มุ่งนำเสนอเนื้อหาการประดิษฐ์กล่องใส่ดินสอจากแกนกระดาษชำระ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ถึงการนำสิ่งที่ไม่ใช้แล้วมาประดิษฐ์เป็นของใช้ได้อย่างเหมาะสม สนุกสนานกับการเรียนงานประดิษฐ์ของชาวยุโรป

ผู้เรียนรอกทราบขอบคุณ รศ.หทัย ดันหยง ผู้คิดค้นและศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมเล่มเล็กในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สนั่น มีรัตนมาก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเป็นกำลังในการจัดทำจนสำเร็จลงได้ด้วยดี

ศรัณ เจยสวัสดิ์

เช้าวันเสาร์อันสดใส แม่ย์หอบกระเป๋านักเรียนมาหามาร์ค

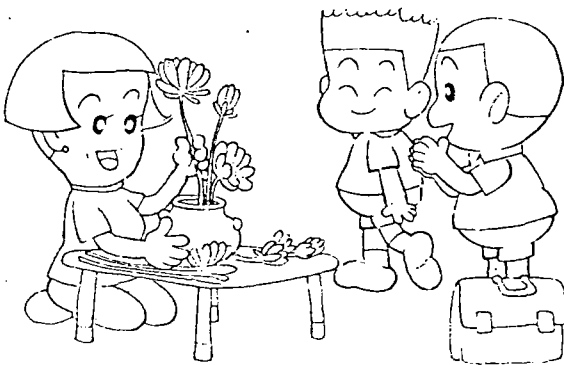
แม่ย์ : มาร์ค มาร์ค อยู่หรือ? จำเปิดประตูหน่อย

มาร์ค : อยู่ รอเดี๋ยวนะ แหมมาแล้วเข้าเลยนะ

แม่ย์ : การบ้านตั้งมากมาย เดียวทำไม่ทัน

มาร์ค : เออ ! จริงจิ ไปเข้าบ้านก่อน

๒

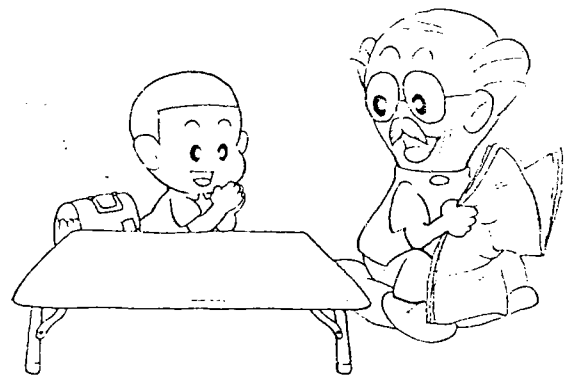
มาร์คพาแม่ย์เข้ามาในห้องแม่ย์

คุณแม่ : อ้าวแม่ย์มาทำอะไรบ้านกันหรือจ๊ะ

แม่ย์ : สวัสดิ์ครับคุณป้า ครับผมมาทำการบ้านครับ อ้าวมาร์คไหนล่ะกระเป๋านักเรียนของเธออยู่ไหนล่ะ

มาร์ค : อยู่ในห้อง รอเดี๋ยวนะ เราไปหยิบกระเป๋าก่อน

๓

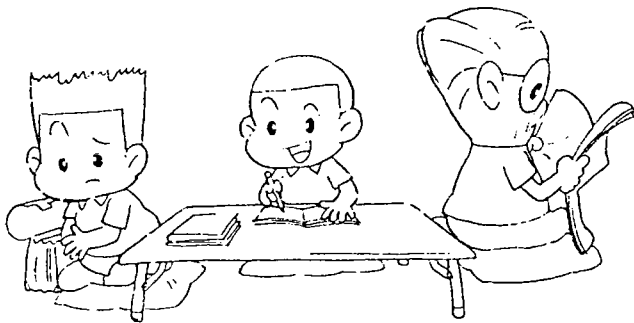
ลุงเบิ้มเดินมานั่งข้าง ๆ แม่ย์ หอบหนังสือพิมพ์อ่าน

แม่ย์ : สวัสดิ์ครับคุณลุง

ลุงเบิ้ม : สวัสดิ์หลานแม่ย์ มาทำการบ้านกับมาร์คหรือ

แม่ย์ : ครับ การบ้านมีเยอะเลยวันนี้ ทั้งเลขคณิต และภาษาไทย

๔

มาร์คนี้วกระเป๋าทิ้งสือเดินมานั่งรวมกับเมย์

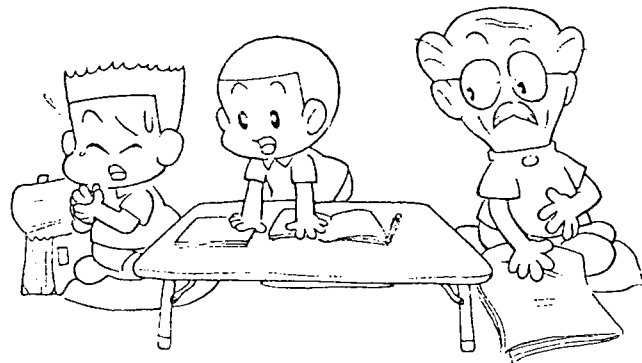
มาร์ค : เอ ! ดินสอหายไปในหนูว่า จำได้ว่าเอาไว้ช่องนี้นี่นา

เมย์ : เอาของเราไปใช้ก่อนไหม อยู่ในกล่องนะ

มาร์ค : ไม่ละ เราจะต้องหาให้เจอ

เมย์ : ตามใจ

๕

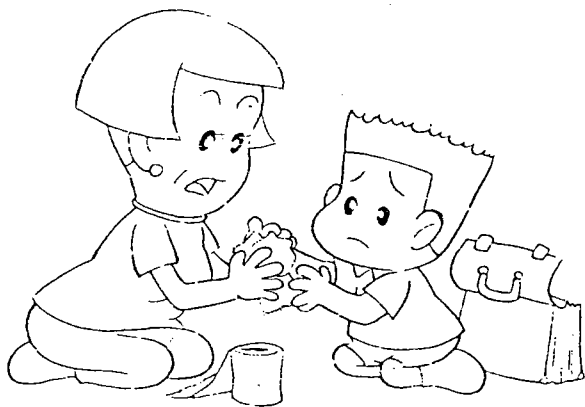
ขณะที่มาร์คกำลังล้วงมือลงไปควานหาดินสอในกระเป๋าทันใดนั่นเอง

มาร์ค : โอ๊ย !

เมย์ : เป็นอะไร มาร์ค

มาร์ค : ดินสอแทงมือเรา

๖

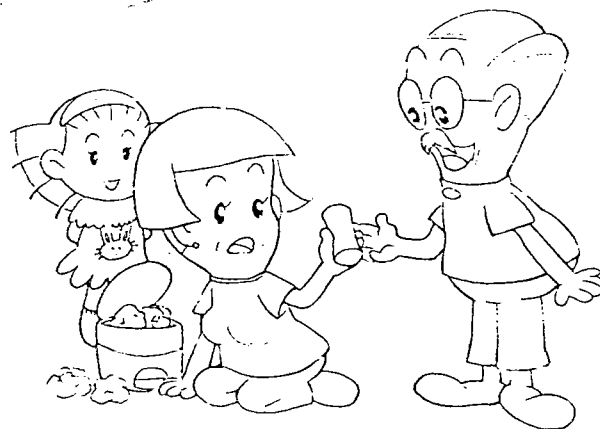
คุณแม่เดินมาดูแผลของมาร์ค แล้วเดินไปหยิบกระดาษชำระ มาเช็ดเลือด

คุณแม่ : ทำอย่างไรล่ะ ถึงถูกดินสอแทงเอาได้ หิจ

มาร์ค : ผมหาไม่เจอ เลยเอามือล้วงลงไปควานหา มันอยู่ในช่องเลย
แห่งเอวครับ

คุณแม่ : อ้าวกระดาษชำระหมดพอดี มายัดหยิบกระดาษชำระให้แม่ที

๗

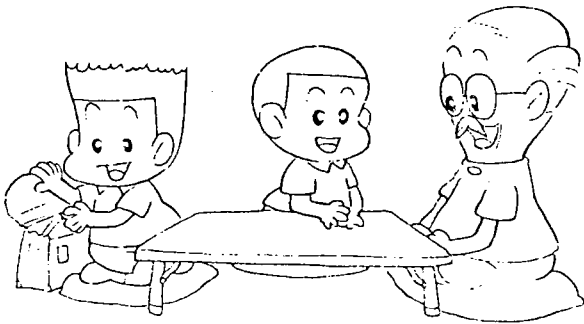
คุณแม่ถึงแกนม้วนกระดาษชำระออก กำลังจะโยนทิ้งถึงขยะ

lung bim : เตี่ยวอย่าเพิ่งทิ้ง ขอพี่เถอะ

คุณแม่ : คุณพี่จะเก็บไว้ทำอะไร

lung bim : ทำอะไรเล่นนิดหน่อย

๗

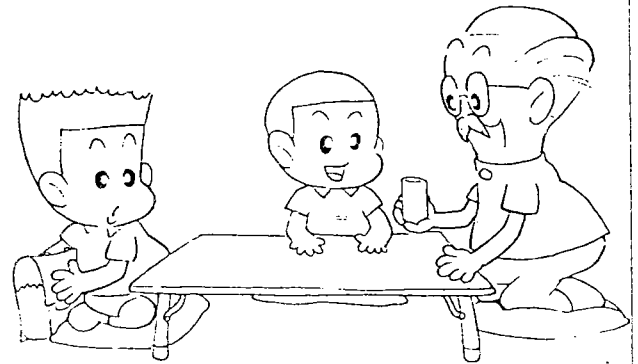
๓ ชั่วโมงผ่านไป เมย์และมาร์คทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว

เมย์หันมาคุยกับลุงเบ้ม

เมย์ : คุณลุงครับ เมื่อกี้ คุณลุงเก็บแกนมันวั้นกระดาดะชำระไว้ทำอะไรครับ

ลุงเบ้ม : ลุงจะทำกล่องใส่ดินสอ

๘

มาร์คกำลังเก็บหนังสือ เลกกระเป๋านมมาทำดาโต

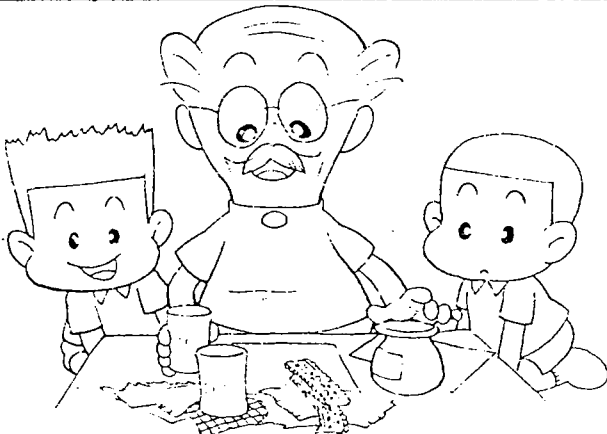
มาร์ค : กล่องดินสอหรือครับ

ลุงเบ้ม : ใช่กล่องใส่ดินสอจากแกนมันวั้นกระดาดะชำระ

เมย์ : ทำได้หรือครับ

ลุงเบ้ม : ทำได้แต่ต้องใช้นหลาย ๆ อันหน่อย

๙๐

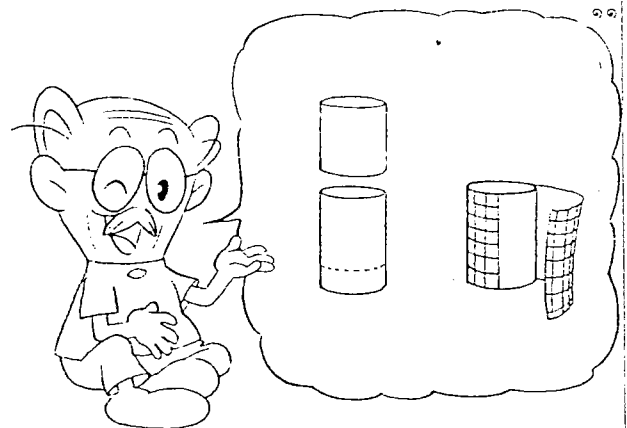

เมย์ชักถามรายละเอียดกับลุงเบ้ม

เมย์ : ต้องใช้อะไรบ้างครับ

ลุงเบ้ม : อ้อ ! ก็มี แกนกระดาดะชำระ หลาย ๆ ขนาดพอสมควร
การลาเพ็กส์ กระดาดะเทา - ขาว กระดาดะวาดเขียน เศษลูก
ไม้ เศษผ้าสีต่าง ๆ ดอกและลาย

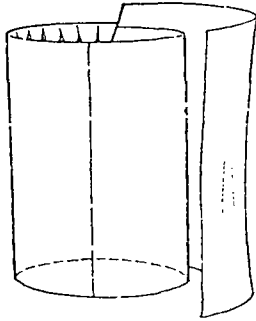
๙๑

ลุงเบ้มนั่งอธิบายวิธีทำให้เด็ก ๆ ฟัง

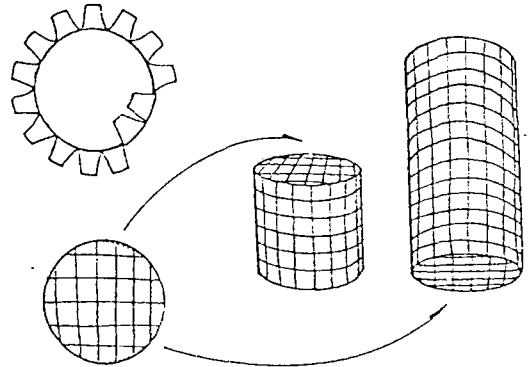
ลุงเบ้ม : ๑. นำแกนกระดาดะชำระอันใหญ่ จัดจากปลายประมาณ
๑ นิ้วครึ่ง ตัดออกทีเหลือทำเป็นปากกล่อง
๒. หักกระดาดะวาดเขียนกว้าง ๑ นิ้ว หั่นรวมแกนกระดาดะ
ชำระให้ยาวซ้อนกันครึ่งนิ้ว สำหรับหาคาวบิต

๑๒

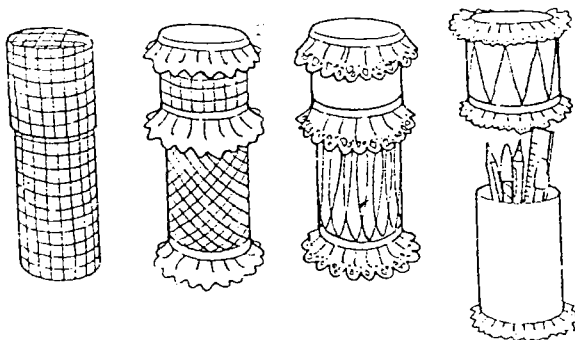
๓. ตัดผ้าให้กว้างกว่าแกนกระดาษ หากวาดติดตรงรอยต่อของกระดาษให้ผ้าเหลือทั้งหัวท้าย แล้วขลิบผ้าโดยรอบหากวาดติดเข้าไปพับไว้ด้านในของแกนกระดาษทั้งสองข้าง

๑๓

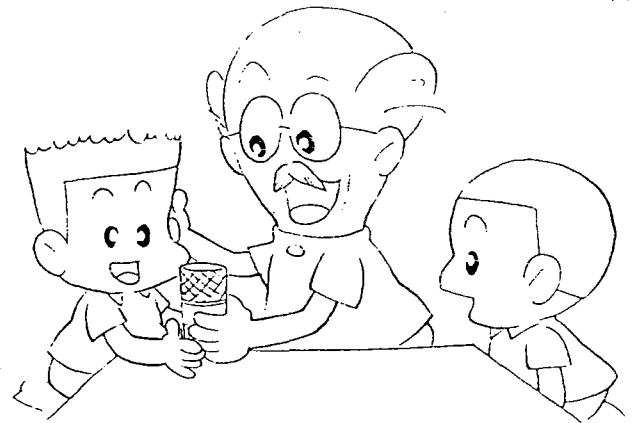
๔. วางขอบวงกลมของแกนกระดาษบนกระดาษแข็ง วาดไว้แล้วตัดผ้า ๑ ชิ้นพอดี อีก ๑ ชิ้น ตัดกว้างกว่าแบบโดยรอบประมาณ ๑ ใน ๔ นิ้ว แล้วขลิบผ้าโดยรอบ หากวาดติดกับกระดาษแข็ง แล้วเอาผ้าชิ้นที่ตัดพอดีไปติดให้เรียบร้อย หากวาดติดบนผ้ากล่องทางด้านที่ทับกระดาษเหมือนกับแกนกระดาษ ส่วนด้านที่กระดาษวาดเขียนยาวออกมาเป็นผ้าสวม

๑๔

๕. แกนกระดาษขนาดเล็กทำเช่นเดียวกับขั้นที่ ๓ และทำกันกล่องเช่นเดียวกับขั้นที่ ๔ (เป็นด้ามกล่อง)
๖. แต่งผ้าและตัวกล่องด้วยเทป ลูกไม้จิบให้สวยงามตามรอบใจแค่นี้ก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว

๑๕

- ลุงเบิ้ม : อ้า ! ใช้สำหรับเก็บดินสอให้เป็นที่เป็นทางจะได้ไม่ต้องโดยดินสอแหว่งเอาอีก
มาร์ค : ขอบคุณครับ
เมย์ : เดี่ยวผมคงต้องกลับไปหาที่บ้านเองบ้างแล้ว

เกี่ยวกับผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน ศรัณ เจยสวัสดิ์
เกิด ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

การศึกษา

- มัธยมศึกษา ณ โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ. ณ วิทยาลัยครูพระนคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- ป.กศ.สูง ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สุพรรณบุรี
- ค.บ. ณ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ (การประถมศึกษา) ปทุมธานี
- กศ.ม. ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(การประถมศึกษา) กรุงเทพมหานคร

หน้าที่การงาน

- พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๓๑ ครูโรงเรียนจงแจ้งโนนสูง อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - ปัจจุบัน ครูโรงเรียนบ้านเนินสวนอ้อย อ.เมือง จ.สระแก้ว

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายศรีณ เณยสวัสดิ์
 เกิดวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2504
 สถานที่เกิด อ.เมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 73 หมู่ 5 ต.บางมัญ อ.เมือง จ.สิงห์บุรี
 โทร. 036-539562
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านเนินสวนอ้อย ต.ศาลาลำดวน อ.เมืองสระแก้ว
 จ.สระแก้ว 27000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521 มัธยมศึกษา โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2523 ป.กศ. วิทยาลัยครูพระนคร เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2525 ป.กศ.สูง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สุพรรณบุรี
 พ.ศ. 2536 ครุศาสตร์บัณฑิต (การประถมศึกษา) วิทยาลัยครูเพชรบุรี
 “ วิทยาลัยการณในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี
 พ.ศ. 2542 การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2527 – 2531 โรงเรียนบ้านดงแจ้งโนนสูง
 ต.เหล่าน้อย อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
 พ.ศ. 2532 – ปัจจุบัน โรงเรียนบ้านเนินสวนอ้อย
 ต.ศาลาลำดวน อ.เมืองสระแก้ว จ.สระแก้ว 27000

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม

บทคัดย่อ
ของ
ศรัณ เจยสวัสดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
มีนาคม 2543

การศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง งานประดิษฐ์ของชำร่วย จากการสอนโดยใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control – Group Posttest Only กลุ่มทดลองเรียนจากการสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนโดยใช้สื่อใบงาน ใช้เวลาในการเรียนกลุ่มละ 50 คาบ คาบละ 20 นาที หลังจากนั้นจึงทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Posttest) และความสนใจในการเรียนหลังการสอน

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ t-test แบบ Independent ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมมีความสนใจในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานประดิษฐ์ของชำร่วยสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สื่อใบงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**COMPARATIVE STUDY OF PRATHOM SUKSA V STUDENTS' LEARNING
ACHIEVEMENT AND INTEREST IN LEARNING WORK ORIENTED
EXPERIENCES THROUGH THE INSTRUCTION USING
THE LITERARY MINITEXTS**

**AN ABSTRACT
BY
SARUN CHEYSAWAT**

**Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of education degree in Elementary Education
At Srinakharinwirot University
March 2000**

The purpose of this study was to compare the achievement and interest in learning work oriented experience through the instruction using the literary minitexts and using job sheets.

The sample used in this study was 60 Prathom Suksa 6 students of Anuban Wat Srakaew School. Amphoe Muang Srakaew, Changwat Srakaew during, the second semester of the 1997 academic year. Randomized Control – Group Posttest only Desing with 30 students in each. The Experimental Group was taught through using the literary mintexts, the Control Group was taught through using job sheets. Both groups were taught by researcher for 50 periods with 20 minutes in each, posttest the achievement and interest of learning. The datas were Statisfically analyzed by using the t – test Independent

The result of the study indicated that ;

1. The achievement of learning in the work oriented experiences subject, the Experimental Group was significantly higher than of control group at the .01 level.
2. The interest in learning in the work oriented experiences subject, the Experimental Group was significantly higher than of Control Group at the .01 level.